

Vlaams
Parlement

vergadering **6**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 19 oktober 2011

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
BOODSCHAPPEN	7
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	7
INSTITUUT SAMENLEVING EN TECHNOLOGIE	
Ontslag van een lid van de raad van bestuur	7
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Mia De Vits, Cindy Franssen, Güler Turan en Lies Jans, de heren Jos De Meyer en Marc Hendrickx en mevrouw Griet Coppé betreffende de voedselbedeling – 1295 (2011-2012) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	8
ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de evaluatie en mogelijke uitbreiding van het systeem van spitsstroken op autosnelwegen om de files te verminderen	
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het versneld invoeren van spitsstroken als tijdelijke maatregel tegen acute verkeerscongestieproblemen	
ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het voorstel van de VAB voor de bijkomende openstelling van pechstroken	8
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de impact van het NMBS-besparingsplan op de mobiliteit in Vlaanderen	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over lightrail als mogelijk alternatief voor het schrappen van treinen in het kader van het besparingsplan van de NMBS	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het overleg tussen de NMBS en Vlaanderen betreffende busverbindingen als mogelijk alternatief voor het schrappen van treinen in het kader van het besparingsplan van de spoorwegmaatschappij	12
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de aangekondigde oprichting van een huurgarantiefonds en andere maatregelen om de private huurmarkt te versterken	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de aangekondigde oprichting van een huurgarantiefonds en andere maatregelen om de private huurmarkt te versterken	18

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de slechte score van België in een vergelijkende studie over de kwaliteit van het leefmilieu in Europa	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de slechte score van België in een vergelijkende studie over de kwaliteit van het leefmilieu in Europa	22
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bescherming van permanente kustpoldergraslanden	26
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de schorsing van het GRUP Chartreusegebied en de gevolgen ervan voor de bouw van een nieuw voetbalstadion voor Brugge	29
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier Gemeentelijke Holding	
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier Gemeentelijke Holding	32
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de campagne van de minister in het kader van de jaarlijkse Werelddag van Verzet tegen Armoede	41
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	44
MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding – 1269 (2011-2012) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Filip Watteeuw en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heren Ivan Sabbe, Bart Caron en Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding – 1294 (2011-2012) – Nr. 1	
Bespreking	44
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Mia De Vits, Cindy Franssen, Güler Turan en Lies Jans, de heren Jos De Meyer en Marc Hendrickx en mevrouw Griet Coppé betreffende de voedselbedeling – 1295 (2011-2012) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	64
Bespreking	64
Hoofdelijke stemming	66

- MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding
– 1269 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 66
- MOTIE van de heren Filip Watteeuw en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heren Ivan Sabbe, Bart Caron en Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding
– 1294 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 67
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens en Frank Creyelman en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 5 oktober 2011 door de heren Johan Deckmyn en Ivan Sabbe in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de projecten die worden gesubsidieerd met strategische investeringssteun, en over de strategische investeringssteun voor bedrijven
– 1276 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 67
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Peter Reekmans, Boudewijn Bouckaert en Jurgen Verstrepen en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele tot besluit van de op 5 oktober 2011 door de heren Johan Deckmyn en Ivan Sabbe in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de projecten die worden gesubsidieerd met strategische investeringssteun, en over de strategische investeringssteun voor bedrijven
– 1279 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 68
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Marino Keulen, Herman Schueremans, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroi tot besluit van de op 4 oktober 2011 door de heren Wim Wienen en Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over het financieel plan 2012-2016 van de VRT, opgenomen als bijlage bij de nieuwe beheersovereenkomst, en over het aanspreken van de reserves door de VRT
– 1277 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 68
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Marino Keulen, Herman Schueremans, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroi tot besluit van de op 4 oktober 2011 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transfercarrousel van personeel bij de VRT
– 1278 (2011-2012) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 69

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	69
-------------------------------	----

BIJLAGEN

Aanwezigheden	72
---------------	----

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	72
--	----

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigen zijn ingekomen van de volgende leden:

Annick De Ridder, Jan Roegiers, Marc Van de Vijver: ambtsverplichtingen;

Johan Sauwens: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Katleen Martens, Dirk Peeters, Tinne Rombouts, Christian Van Eyken, Goedele Vermeiren: gezondheidsredenen.

■

BOODSCHAPPEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 11 oktober 2011 deelt de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee dat de Kamer ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig verklaard is.

Bij brief van 11 oktober 2011 deelt de voorzitter van de Senaat mee dat de Senaat zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 60/4)

■

INSTITUUT SAMENLEVING EN TECHNOLOGIE

Ontslag van een lid van de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 13 oktober 2011 deelt de heer Sas van Rouveroij mee dat hij met onmiddellijke ingang ontslag neemt als lid van de raad van bestuur van het Instituut Samenleving en Technologie.

■

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Mia De Vits, Cindy Franssen, Güler Turan en Lies Jans, de heren Jos De Meyer en Marc Hendrickx en mevrouw Griet Coppé betreffende de voedselbedeling
– 1295 (2011-2012) – Nr. 1**

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw De Vits bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, ik vraag de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van mevrouw Franssen, mevrouw Turan, mevrouw Jans, mevrouw Coppé, de heer De Meyer, de heer Hendrickx en mezelf dat verwijst naar de Europese Landbouwrapport van 20 en 21 oktober 2011. We willen de Vlaamse Regering een duidelijk onderhandelingskader met betrekking tot de voedselbanken meegeven. Ik verzoek u dan ook de bespreking en de stemming van dit voorstel van resolutie aan de agenda van deze vergadering toe te voegen.

De voorzitter: Wij zullen ons daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de evaluatie en mogelijke uitbreiding van het systeem van spitsstroken op autosnelwegen om de files te verminderen

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het versneld invoeren van spitsstroken als tijdelijke maatregel tegen acute verkeerscongestieproblemen

ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het voorstel van de VAB voor de bijkomende openstelling van pechstroken

De voorzitter: Alvorens het woord aan de eerste vraagsteller te geven, wil ik nog opmerken dat we tijdens de actuele vragen geen papieren gebruiken. Ik herhaal die oproep omdat dit de spitsvondigheid tijdens de debatten ten goede komt. De heer Keulen is in dit verband een van de meest uitgesproken figuren.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, ik probeer nooit een tekst af te lezen en mijn inspiratie onder meer uit uw aanwezigheid te halen. *(Gelach)*

Als dat geen mooie opener van deze vergadering is, weet ik het ook niet meer. Aangezien ik dit als lid van de oppositie heb gezegd, denk ik dat ik nu minstens een minuut spreektijd meer krijg.

Minister, als het goed is, mag het ook worden gezegd. De Vlaamse Automobilistenbond (VAB) heeft u een positief rapport gegeven. Het gaat dan specifiek om de installatie van een spitsstrook op de E313. We kennen dat verhaal. Gezien het succes van die spitsstrook is het begrijpelijk dat VAB nu vraagt ook op de E40, de E19 en de E34 spitsstroken te installeren.

Voorzitter, ik verwijs nu even naar een resolutie uit december 2007. U was toen nog ‘afgevaardigd citoyen’. Nu bent u ‘afgevaardigd président’. Mevrouw De Ridder was toen hoofddiener en eerste ondertekenaar van het voorstel van resolutie. Ze vroeg de minister

van Openbare Werken om, onder meer vanwege het succes in Nederland, de installatie van spitsstroken te onderzoeken.

Minister, spitsstroken zorgen voor een uitbreiding van de wegcapaciteit, voor minder files en voor minder schadelijke emissies. In de media verklaart u spontaan dat u dat wilt onderzoeken. Eigenlijk hebt u die vraag al in 2007 gekregen. We zijn ondertussen vier jaar verder. Hoever staat u en wat betekent dit voor de invoering van meer spitsstroken op de Vlaamse autosnelwegen?

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Ik ben blij dat de heer Keulen de spits heeft afgebeten.

Minister, ik wil u feliciteren met de eerste spitsstrook. We kunnen in de toekomst misschien beter spreken over de eerste Crevits-strook. Ik hoop dat er nog veel andere Crevits-stroken mogen komen langs onze autosnelwegen.

De eerste evaluatie van de spitsstrook ter hoogte van de E313 is positief. Dat heeft te maken met de combinatie van de signalisatieborden en de lichtkranten die zijn aangebracht. Voor een verdere implementatie moeten we nagaan waar die spitsstroken verder kunnen worden aangelegd. Wat de congestie betreft, is de Antwerpse regio Brussel voorbijgestoken voor wat het aantal filedagen betreft. De vraag is dan ook of het niet wenselijk is om verder in die richting te kijken en of de volgende hotspot in die regio, vanaf Kleine Bareel tot Sint-Job, niet verder kan worden bekeken. Zowel 's ochtends als 's avonds zijn er daar problemen. Nu zijn er nog meer problemen omdat er ook werken worden uitgevoerd. Maar ook wanneer die onderhoudswerken zijn uitgevoerd, zal dit een hotspot blijven.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Minister, na een vrij moeizame start met enkele ongevallen en pannes, blijkt dat die extra spitsstrook, de eerste in Vlaanderen tussen de Antwerpse ring en de splitsing van de E313 en de E34 in Ranst een succes is. We geven dat graag toe. In Nederland blijkt dat men de reistijden met het aanleggen van extra spitsstroken tot 68 procent heeft kunnen terugdringen. In Antwerpen gaat het om 50 procent.

Minister, ik wil u vragen om ook op de andere knelpunten die extra spitsstrook aan te leggen. De VAB pleit voor de aanleg op de knelpunten op de E19, de E40 en de E314 van extra spitsstroken. Ik besef dat de aanleg daarvan niet in een handomdraai kan gebeuren. De funderingen moeten worden verstevigd. De geluidschermen moeten eventueel worden verplaatst. Mogelijks staan ook brugpijlers in de weg. Daar hangt ook een serieus kostenplaatje aan. We weten echter allemaal dat ook de kosten, het tijdverlies en de milieuvervuiling die worden veroorzaakt door files, enorm zijn. Ik wil dan ook pleiten om minstens te onderzoeken op welke knelpunten die extra spitsstroken kunnen worden ingevoerd en om te blijven onderzoeken of er andere manieren bestaan om de files letterlijk en figuurlijk op te lossen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik dank u voor de positieve evaluatie. Het is fijn dat zelfs de oppositie, als het goed is, dat beaamt.

Wat de spitsstrook tussen Antwerpen en Ranst betreft, zal het nog tot begin november duren vooraleer alle dynamische signalisatie zal zijn geplaatst. De spitsstrook werkt vandaag, maar het volledige intelligente systeem wordt nog volop uitgebouwd.

Die spitsstrook is een serieuze verbetering omdat we daarmee een flessenhals oplossen. Wanneer men voorbij Ranst komt, krijgt met twee snelwegen met tweemaal twee rijstroken. Aan de andere kant is er de Antwerpse ring. Daartussen zit de zone met slechts drie rijstroken. Wanneer men die tijdens de avondspits kan verruimen met één rijstrook tot vier

rijstroken, dan krijgt men een veel vlottere verkeersafwikkeling van de Antwerpse ring naar de zones voorbij Ranst.

Uit het eerste onderzoek dat heeft plaatsgevonden, bleek dat de beste zone om een test te doen voor een spitsstrook de zone tussen Antwerpen en Ranst is.

Dat is nu gebeurd. De eerste evaluatie is ook positief. Ik heb het verkeerscentrum gevraagd om toch een aantal maanden te kijken hoe het verkeer evolueert. Het is bijvoorbeeld mogelijk dat de volumes toenemen, dat die spitsstrook meer verkeer aantrekt, maar dat zal dan waarschijnlijk een zeer positief effect hebben op het sluipverkeer dat nu pas in Ranst of verder op de snelweg komt. Dat moeten we goed in kaart brengen. Vooraleer ik een definitieve beslissing neem om een, twee of drie nieuwe spitsstroken aan te leggen, wil ik de evaluatie van de zone Antwerpen-Ranst zien.

Dat neemt niet weg dat het nu al tijd is – daarover ben ik het met jullie eens – om prioritaire keuzes te maken. Als we in een nieuwe zone investeren, waar doen we dat dan? Afhankelijk van je woonplaats zie je dat natuurlijk liever gebeuren rond Antwerpen of Brussel. Op dit ogenblik worden alle uitvalswegen van Brussel en Antwerpen in kaart gebracht en wordt er een inschatting gemaakt van de potentialiteit. Wat kunnen we doen? Hoeveel zal het ons kosten? De strook tussen Antwerpen en Ranst heeft uiteindelijk meer gekost dan ik initieel dacht. Is de investering de moeite waard?

Ik heb nog geen definitieve keuze gemaakt. Ik wil eerst rustig de evaluatie afwachten. Ik denk wel dat er heel veel potentieel zit op de E40 richting Leuven – ik had nu graag gezegd tussen Brussel en West-Vlaanderen, maar daar staan te veel brugpijlers in de weg. Op de E40 richting Leuven zien we heel veel switchende rijstroken en trechters die verder terug uitwaaien. Hetzelfde zie ik op de E19. Daarbij moet je er wel rekening mee houden dat het bijzonder weinig nut heeft die zaken stadinwaarts te realiseren, omdat je dan op de ring komt die oververzadigd is. Je moet die zaken vooral staduitwaarts realiseren. De E19 biedt in ieder geval heel wat mogelijkheden.

Collega's, ik hoop om de prioritering – die verder gaat dan die van een paar jaar geleden waarbij we tot de keuze Antwerpen-Ranst kwamen – van kostprijs, nut, winsten, enzovoort eind dit jaar rond te hebben. Dan kunnen we volgend jaar de juiste keuzes maken. Hier geldt de remmende voorsprong. We hebben geleerd uit het eerste project. Als de evaluatie positief is, kunnen we versneld nieuwe projecten realiseren, zeker als de resultaten zoals de VAB die nu aangeeft binnen enkele maanden ook effectief bevestigd worden door het verkeerscentrum.

De heer Marino Keulen: Minister, collega's, ik zou willen pleiten om hiermee door te gaan en ook vooral om parallel te werken. U moet die evaluatie zeker maken. Een mens wordt nooit dommer door te studeren. Tegelijkertijd kunt u ook al beginnen met studiewerk voor elders, bijvoorbeeld de E40 Leuven-Brussel. We weten dat die spitsstroken een meevaller zijn en dat ze veel positieve aspecten hebben: meer mobiliteit, minder milieuschade. Nederland is ook hier weer een stukje gidsland. Ik wil vooral een pleidooi houden om parallel te werken, te evalueren en te bestuderen, zoals de heer Peumans, de heer Decaluwe en mevrouw De Ridder hebben gevraagd in hun voorstel van resolutie in 2007. Voorzitter, u moet mij daar toch gelijk in geven.

De heer Dirk de Kort: Minister, ga en vermenigvuldig u, wat de spitsstroken betreft. Het is belangrijk dat u aangeeft dat u de verdere mogelijkheden alleszins wilt onderzoeken. Ik wil u vragen om bij de evaluatie rekening te houden met de congestie van een hele regio. Als zo'n spitsstrook wordt aangelegd en er daardoor opnieuw een versnelling en een betere reistijd is, wordt het omliggende wegennet inderdaad ontlast. In de regio rond Antwerpen sta je nu ook op de gewone wegen bumper aan bumper aan te schuiven, 's morgens en 's avonds. We moeten dat facet mee in ogenschouw nemen bij de evaluatie en de prioriteitsbepaling.

De heer Pieter Huybrechts: Minister, we weten dat de paars-groene regering het onderhoud van de wegen stiefmoederlijk heeft behandeld en dat we daar nog altijd de negatieve vruchten van plukken. Ik wil u vragen om inderdaad een grondige evaluatie te maken van wat nu voorligt. We moeten nagaan op welke wegen en welke knelpunten we de middelen het best moeten inzetten. We moeten inderdaad zoveel mogelijk middelen inzetten om het fileleed, dat onze maatschappij verschrikkelijk veel geld kost, zoveel mogelijk terug te dringen.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, we moeten blij zijn met alles wat helpt om de mobiliteitsproblemen in en rond Antwerpen op te lossen. Het is dan ook goed dat de eerste effecten van de spitsstrook vrij positief blijken te zijn. Ik wil ervoor pleiten om ook op iets langere termijn de evaluatie te maken om op iets langere termijn de effecten van een spitsstrook te kunnen meten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, spitsstroken werken, dat is duidelijk. Het is een goede zaak voor de autobestuurders die elke dag veel te lang in de file moeten staan. Ik wilde oorspronkelijk een vraag om uitleg stellen over dit thema. Daarom heb ik de schriftelijke vragen opgezocht die ik u al heb gesteld. Op 14 september 2010 stelde ik u een vraag met betrekking tot de spitsstrook op de E40 richting Luik ter hoogte van Leuven. U liet me toen weten dat de voorbereiding daarvoor was opgestart. Dat is een jaar geleden. Nu zegt u dat u pas beslissingen wilt nemen nadat de impact van deze spitsstrook bekend is. Wat bedoelde u een jaar geleden met die voorbereiding en hoe ver staat het er vandaag mee?

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Twee weken geleden was er het krankzinnige voorstel van Touring om onze wegen te versmallen. Nu denkt men uit te blinken in een soort spitstechnologie door spitsstroken uit te vinden. Minister, ik vrees dat dit een illusie is. Natuurlijk zijn we er niet tegen als dat het verkeer vlotter kan maken, maar laat ons niet denken dat we daarmee het vervoer in Vlaanderen gemakkelijker gaan maken.

Ik hoor de heer Keulen praten over spitsstroken op de E40 naar Brussel. Waar gaan die auto's naartoe in Brussel? U kunt 38 rijstroken aanleggen, maar in Brussel zijn de straten tot nu beperkt tot maximaal twee rijstroken! Minister, ik denk dat het een illusie is. Ik apprecieer dat u het wil onderzoeken, maar denk toch niet dat het mobiliteitsprobleem in Vlaanderen kan worden opgelost door het aanleggen van extra stroken op plaatsen waar normaal auto's in panne staan.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Om aan te sluiten bij de opmerking van de heer Van Der Taelen: ik denk dat we goed in het achterhoofd moeten houden waarom we die spitsstroken aanleggen en dat we zeker, zoals in heel de evaluatie tot nu toe al aan bod is gekomen, de spitsstroken niet naar de steden toe leggen, want dat is het probleem verleggen. Het is heel duidelijk dat we voorstander zijn van spitsstroken vanuit Brussel en vanuit Antwerpen, net om die flessenhalzen te vermijden. Daarom mijn pleidooi om de spitsstroken grondig te evalueren. Dat mag wat mij betreft snel gebeuren. De voorbeelden uit Nederland zijn ook positief. Dat moeten we ook mee in aanmerking nemen. Minister, mijn vraag aan u is om zo snel mogelijk te evalueren en ook andere trajecten aan te pakken.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik denk dat ik daarnet niet duidelijk genoeg geweest ben. De heer Van Der Taelen heeft niet geluisterd. Ik heb daarnet gezegd: spitsstroken aanleggen naar Antwerpen en naar Brussel, heeft geen zin, want je komt op de ring terecht! Spitsstroken aanleggen vanuit Brussel, richting Leuven, als je weet dat je verderop meer capaciteit hebt, betekent het oplossen van een flessenhals. Dat is een zegen voor de ring, mijnheer Van Der Taelen, want dan zorg je ervoor dat het verkeer in de avondspits sneller weg kan.

Gebruik dus de zone tussen Antwerpen en Ranst. Ik heb het daarnet ook uitgelegd, maar blijkbaar heb ik te snel gesproken. Je komt van de ring in Antwerpen, je hebt drie rijstroken en vanaf Ranst heb je er twee keer twee. Dat betekent dat je een flessenhals oplost door een pechstrook te gebruiken. Voor degenen die bang zijn dat ze in panne zullen vallen: er zijn pechhaventjes. Daarenboven is het een intelligent systeem. Als er een calamiteit is, dan komt er een rood kruisje op de borden en kun je de spitsstrook niet meer gebruiken. Dat is de filosofie.

De leden die denken dat we daardoor de Vlaamse congestieproblemen zullen oplossen, hebben ongelijk. Het is een middel om fouten of gebreken in het netwerk door plotse versmallingen, te herstellen door de doorstroming op een betere wijze te laten gebeuren.

De opmerkingen van de heren Reekmans en Keulen sporen volledig gelijk. Ik heb – en dat blijkt uit het antwoord op de schriftelijke vraag van de heer Reekmans – helemaal niet gewacht om studies aan te vatten voor nieuwe spitsstroken en om praktische voorbereidingen te doen. Ranst heeft mij immers geleerd dat het twee jaar duurt: bouwvergunning, pechhaventjes, stabiliteit enzovoort. Wij kunnen dus perfect de voorbereidingen doen, zodat we precies weten wat we allemaal moeten doen, maar voor de investeringsbeslissing wacht ik nog tot ik definitieve cijfers heb van het Verkeerscentrum.

Ik ben heel blij dat diverse collega's vroegen om de evaluatie af te wachten. Ik heb dat ook in mijn eerste antwoord aangehaald. Ik vind het goed dat VAB een eerste evaluatie doet, maar ik wil het hele systeem uitgerold zien en de filecijfers krijgen over enkele maanden, om zeker te weten dat de geïnvesteerde euro's opbrengen wat we nu denken dat ze zullen opbrengen, en dat ze dat ook op duurzame termijn zullen blijven doen.

Dus ja, er zal verder geïnvesteerd worden in spitsstroken. En neen, er wordt niet gewacht met de praktische voorbereiding en studies tot ik mijn evaluatie heb. Maar ik zal het Verkeerscentrum wel laten evalueren, opdat men achteraf niet zou moeten zeggen dat men de effecten niet ziet. Ik wil de zekerheid dat er verder heel positieve effecten zullen zijn.

Het stuk Brussel-Leuven en het stuk E19 staduitwaarts zijn voor mij heel goede voorbeelden, maar ik heb er zo nog een twee- of drietal die zeker het onderzoeken waard zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de impact van het NMBS-besparingsplan op de mobiliteit in Vlaanderen

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over lightrail als mogelijk alternatief voor het schrappen van treinen in het kader van het besparingsplan van de NMBS

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het overleg tussen de NMBS en Vlaanderen betreffende busverbindingen als mogelijk alternatief voor het schrappen van treinen in het kader van het besparingsplan van de spoorwegmaatschappij

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, 3 miljard euro per jaar stoppen wij in de NMBS. Ze krijgen zelfs dotaties om onze reizigers van en naar hun werk of andere bestemming te brengen. Vandaag worden we geconfronteerd met een plan van de NMBS om 13 miljoen euro te besparen. Ze gaan die besparen op de kap van de reiziger. 6000 reizigers zullen vroegere of latere treinen moeten opgeven, omdat er besparingen nodig zijn.

Minister, ik weet dat het federale materie is, maar uiteindelijk is het ook uw partij die op dat departement zit. Amper vier jaar geleden heb ik via een interne bron bij de NMBS een Eurostartrein gevonden van 45 miljoen euro die al vijf jaar stond te roesten op de rails. En nu gaat men 13 miljoen euro besparen. Ik wil maar even aangeven hoe de NMBS met miljoenen omgaat.

Wij moeten gaan snijden in de structuren, en niet in het aanbod voor de reizigers. De NMBS stelt vandaag voor om 170 treinen af te schaffen. In het weekend waren het er nog 302, in het oorspronkelijke besparingsplan waren het er 551. Van een besparingsplan dat op drie dagen tijd van 551 naar 170 afgeschafte treinen gaat, kun je je al afvragen hoe goed het is. En wat geeft de NMBS op als reden? “De Lijn dekt die tracés al voldoende af.”

Minister, klopt het dat De Lijn voldoende aanbod heeft voor de afgeschafte lijnen? Is er met u overleg geweest om dat aanbod eventueel uit te breiden?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, collega's, wij hebben ons ook verslikt in de berichtgeving vandaag dat de NMBS beslist heeft om 170 binnenlandse treinen af te schaffen. Argumenten zijn: de bezettingsgraad is te laag, er is een alternatief via De Lijn of we gaan nog praten met De Lijn om na te gaan of er een alternatief kan worden uitgewerkt.

Ik denk dat de bezettingsgraad vaak te laag is omdat er een te klein dienstenaanbod is in plaats van een te groot. Het Vlaamse Gewest heeft zelf een paar jaar geleden een studie bij Grontmij besteld om bijvoorbeeld op de lijn 52 Antwerpen-Boom-Puurs te onderzoeken of een sneltram geen potentieel zou kunnen hebben. Het resultaat van de studie: het zou een gigantisch reizigerspotentieel kunnen betekenen. Net op die lijn gaat de NMBS nu treinen afbouwen, terwijl de Vlaamse studie zegt dat er een gigantisch reizigerspotentieel te winnen is. Men zou er de dienstverlening moeten upgraden in plaats van afbouwen.

De NMBS zegt dat er voor een aantal verbindingen een valabel alternatief van De Lijn voorhanden is. Dat klopt ook niet. Kijk naar dezelfde lijn tussen Antwerpen de Rupelstreek. Er is inderdaad een busverbinding maar de bus doet er veel langer over en is veel minder stipt. Ik vind dat men heel lichtzinnig zegt dat de treinen kunnen worden afgeschafte.

Voor die verbindingen waar nog geen alternatief is, zegt de NMBS doodleuk dat ze nog met De Lijn gaat onderhandelen. Ik had graag gezien dat de NMBS dat eerst zou hebben gedaan vooraleer te beslissen om treindiensten af te bouwen.

Minister, is er overleg geweest met De Lijn? Kunnen die afgeschafte diensten opgevangen worden door een verbetering van het dienstenaanbod van De Lijn? Waar blijft de Vlaamse spoorstrategie die in het regeerakkoord is aangekondigd? Vlaanderen zou op bepaalde verbindingen zelf lijnen pre- of cofinancieren en zou zelfs op bepaalde lijnen de exploitatie overnemen met trein-tramverbindingen in plaats van de logge treinsystemen van de NMBS.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Minister, op het moment dat de wegen dichtslibben, dat lange files ons aller deel zijn, dat we hier zopas nog een debat hadden over spitsstroken, voeren we nu een debat over het afschaffen van treinen door de NMBS. Het kan bijna niet symbolischer, het is misschien ook bijzonder pijnlijk.

De NMBS is een openbare dienst die instaat voor openbardienstverlening maar gedraagt zich steeds minder als dusdanig. Ze schuift de kosten ook door naar derden, bijvoorbeeld naar regionale vervoersmaatschappijen, bijvoorbeeld naar De Lijn. Ik herinner me nochtans dat er de voorbije twee jaar bij De Lijn 30 miljoen euro is bespaard en dat er een aantal lijnen zijn afgeschafte. De reiziger wordt de dupe en Vlaanderen zal opnieuw de rekening moeten betalen.

Ik geloof ook niet in het gegeven van de NMBS dat het hier gaat over lijnen die niet meer relevant zijn. Ik heb het overzicht net nog eens bekeken: Brussel-Zuid naar Leuven om 5u20, Brussel-Zuid naar Dendermonde om 20u, Brussel-Zuid naar Antwerpen-Centraal om 5u, Antwerpen-Centraal naar Brussel om 5u, Antwerpen-Centraal naar de Noorderkempen, Brussel naar Mechelen om 20u en 's ochtends vroeg. Dit zijn allemaal lijnen die vooral met woon-werkverkeer te maken hebben en waar heel wat mensen gebruik van maken. Naar mijn bescheiden mening kunnen ze onmogelijk worden afgeschaft.

Het gaat ook over een aantal lokale en regionale lijnen die misschien door De Lijn kunnen worden opgevangen, maar dat zal tot hoge kosten leiden.

Minister, mijn vraag is ongeveer dezelfde als die van mijn collega's. Zijn er afspraken met de regionale vervoersmaatschappijen? De heer Descheemaecker heeft in De Ochtend gezegd dat die er zijn. Zijn er afspraken met De Lijn? Dat is nog iets anders natuurlijk. Hoe gaat dit door De Lijn worden opgevangen? Is er geld voor, ondanks de besparingen die aan de orde zijn?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, collega's, ik zal een vrij kort antwoord kunnen geven.

Het besparingsplan is gisteren bekendgemaakt. In het persbericht dat is uitgestuurd door de NMBS, staat heel nadrukkelijk dat ze nu over dat plan met de gewesten zal overleggen. Er staat niet 'er is overlegd', er staat 'we zullen er nu over gaan overleggen'. Het is een besparingsplan. De Lijn is dus in blijde verwachting van dat overleg.

Ik ben het wel eens dat men het goede moet belichten. Als er verbindingen zijn met tram of bus – en De Lijn doet dat ook –, moet men heel zorgvuldig nagaan wat de bezetting is en of men het juiste vervoermiddel gebruikt voor de juiste verplaatsing.

Ook De Lijn heeft de voorbije twee jaar een aantal late tramverbindingen afgeschaft en vervangen door busverbindingen omdat die veel flexibeler zijn, want bussen kunnen mensen veel dichterbij huis deponeren.

De gesprekken, die nog moeten plaatsvinden, zullen uitwijzen of er voor elk van die lijnen waarop er wordt bespaard, een alternatief voorhanden is bij De Lijn. Soms is er een alternatief, maar het kan dat een alternatief een veel grotere route volgt. Ik kan ook uit mijn eigen streek bepaalde potentiële problemen aankaarten, maar het is te vroeg om vandaag al te evalueren, om te zeggen of dit goed of slecht is.

Mijnheer Martens, het besparingsplan is niet gelijk aan de spoorstrategie of aan het investeringsplan waarover de raad van bestuur nog moet beslissen. In ieder geval moeten we de effecten van het besparingsplan nu in kaart brengen en nagaan of er complementaire lijnen zijn. Dat kan bijzonder efficiënt en nuttig zijn. Zijn er geen complementaire lijnen, dan zullen we moeten nagaan hoe we de mogelijke problemen kunnen oplossen.

Daarnaast zijn we in Vlaanderen bezig met de opmaak van een eigen spoorstrategie. De eerste worp moet binnenkort gebeuren en omvat twee luiken. Het ene luik zijn de directe investeringen. We zijn bezig met het meerjareninvesteringsplan, dat losstaat van de exploitatie. We moeten ons plan klaar hebben, en ook de meerjarenstrategie van wie de beste persoon is om in te investeren.

De voorbije jaren is er onder andere gediscussieerd over een van de Spartacuslimen. Samen met de spoorwegen hebben we een onderzoek gedaan naar de vraag of we die beter per tram of per trein doen. De conclusie was dat het beter een spoorinvestering wordt. Daarover wordt straks onderhandeld. Het maakt deel uit van onze spoorstrategie.

Het investeringsplan en de Vlaamse spoorstrategie zijn twee gescheiden zaken. Daarnaast zijn er de directe exploitatiebesparingen. Ik verwacht dat die in de komende weken met de gewesten zullen worden opgestart.

De heer Peter Reekmans: Minister, het wordt nog straffer. We krijgen niet alleen op drie dagen tijd twee besparingsplannen, we krijgen nu ook te horen dat er nog niet is overlegd, terwijl er toch was geïnspueerd dat er al overleg was. Er is een belangrijk verschil tussen ‘overleg geweest’, en ‘overleg moet komen’.

Als LDD'er ben ik absoluut voor besparingen, zelfs op trajecten, als dat gebeurt met transparante criteria. Vandaag is dat allesbehalve het geval. Ik hoop dat die onderhandelingen in het belang van Vlaanderen, de Vlaamse en de Belgische belastingbetaler, uitzoeken welke lijnen dubbel zijn. De NMBS zegt dat er genoeg bussen zijn om dat verlies te dekken. Laten we geen trein en bus rijden tussen dezelfde punten, laten we daarop besparen.

Collega's van de traditionele partijen, haal de besparingen niet bij de reizigers, maar snijd in de structuren. Durf in eigen vlees te snijden, durf te besparen in de NMBS, die per jaar 3 miljard euro opsloopt. Dan zul je structureel iets veranderen, dan is niet de reiziger de dupe. Dan moet ik geen parlementsleden van de traditionele partijen in de media zien verklaren dat ze gaan staken als dit wordt doorgevoerd. Snijd in eigen vlees.

De heer Bart Martens: Minister, ik ben blij dat de NMBS dit besparingsplan nog gaat overleggen met de gewesten. Ik hoop dat u als vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest het standpunt zult innemen dat er geen sprake kan zijn van een afbouw van het aanbod als er geen volwaardig alternatief van De Lijn voorhanden is of kan worden uitgebouwd. Volwaardig betekent minstens even frequent en even stipt en even snel.

Aan de NMBS moeten we aanbieden om de exploitatie op bepaalde lijnen over te nemen. Waarom kunnen we niet zoals in Nederland, Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk met trein-tramverbindingen werken die in verstedelijkte agglomeraties als tram rijden, en tussen de dorpen en steden als trein. Die toestellen kunnen veel sneller optrekken en afremmen, en zijn veel beter in staat om in de ruimtelijke context van Vlaanderen een performante dienstverlening voor de reiziger aan te bieden.

De heer Filip Dewinter: Minister, het probleem met de NMBS is altijd hetzelfde, namelijk dat de reiziger de rekening voor het wanbeheer betaalt. Misschien kunnen de socialisten hun partijgenoot, de heer Haek, eens tot de orde roepen en hem duidelijk maken dat de NMBS er is voor de kleine man, en niet omgekeerd. Maar blijktbaar is dat niet zo evident.

Ik vind het pijnlijk en zelfs wraakroepend dat u als minister op geen enkel moment bij dit alles betrokken werd. Er is geen overleg tussen het federale en het Vlaamse niveau, tussen de NMBS en De Lijn. De Lijn verneemt pas post factum, nadat het plan bij u bekend is, dat zij de brokken zal moeten ruimen en de rekening betalen. Ik blijf me afvragen hoe dat moet. 30 miljoen euro heeft De Lijn bespaard op twee jaar tijd, en nu wordt De Lijn niettemin geacht de probleemgevallen van de NMBS alsnog op te lossen.

Minister, ik heb u daarop niet horen antwoorden. Ik had verwacht dat u iets feller zou geweest zijn, dat u luider zou hebben geprotesteerd in plaats van alleen maar lijdzaam toe te zien.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, als gevolg van de communautaire onderhandelingen krijgen de deelstaten de mogelijkheid om te investeren in spoorweginfrastructuur, en ze krijgen ook bestuurders bij de NMBS. In welke mate houdt u daar rekening mee in de Vlaamse spoorstrategie?

Als u op zoek moet gaan naar alternatieven, doe dat dan met een open geest. Denk ook aan bijvoorbeeld private vervoerders als taxibedrijven. Ik geef u dat mee als hint.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik ben wat verbolgen over de manier van werken. Ik heb uw partijgenoot, federaal minister Inge Vervotte, een paar dagen geleden nog horen zeggen dat er

alleen maar lijnen worden geschrapt als er een haalbaar alternatief is. Als ik zoiets hoor, ga ik ervan uit dat er overleg is geweest.

Minister, ik houd mijn hart vast voor de toekomst. Ik hoop dat het overleg zeer grondig gebeurt. We hebben hier in Vlaanderen met De Lijn ook een groot probleem. We willen de kostendekkingsgraad optrekken. U en ik willen vraag en aanbod op elkaar afstemmen. Ik hoop dat deze beweging er niet toe zal leiden dat de kosten naar Vlaanderen worden doorgeschoven en dat wij hier met onrendabele projecten zullen worden opgezadeld. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, het is toch een beetje hallucinant. Het lijkt me eenvoudiger om te onderhandelen met de Duitse of de Nederlandse spoorwegen. Alsof de NMBS een soort ‘alien’ is, een soort bezettingsorgaan. Maar alle traditionele partijen hebben er hun vertegenwoordigers. Er is zelfs een staatssecretaris voor Transport die tot uw partij behoort. En toch slagen wij er niet in om een overleg te organiseren. Dat is toch hallucinant?

Ik geef u een voorbeeld. De Lijn doubleert in Brussel een metrolijn met een bus. Dat komt doordat er nooit is onderzocht, op basis van samenwerking, of dat nu echt nuttig is. Wat we nu met de NMBS meemaken, is daarvan de pijnlijke uitvergroting. Minister, u zou echt moeten eisen dat dergelijk overleg er komt voordat de NMBS een plan op tafel legt. Dat zou misschien veel parlementaire discussies overbodig maken.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Mijnheer Reekmans, in het persbericht van de NMBS staan de bedragen. Het gaat om meer dan 97 miljoen euro geboekte efficiëntiewinsten. De 170 afgeschafte treinen zijn daarin goed voor 13 miljoen euro. Er wordt echt nog wel gesneden op andere punten.

Het andere punt, waarop ook andere collega’s hebben gereageerd, is de dialoog. Daarover lees ik letterlijk: “De raad van bestuur belast het directiecomité vanaf nu” – dat was gisteren – “in dialoog met de betrokken gewestelijke maatschappijen van openbaar vervoer” – dit is onder meer De Lijn – “de mogelijkheid te bestuderen van openbaar vervoer dat beter aangepast is aan de vraag, meer economisch en meer ecologisch is, bijvoorbeeld bus, enzovoort.”

Ik denk dat wij die dialoog moeten aangrijpen om ook andere zaken aan te kaarten, zoals het beter op elkaar afstemmen van trein- en busdiensten.

Minister Hilde Crevits: Dames en heren, het is een nadeel als je op momenten zoals deze het persbericht van de NMBS niet bij de hand hebt. Mevrouw Robeyns heeft er mooi uit geciteerd en zo toch al wat duidelijkheid verschaft. Mijn geheugen is niet zo goed dat ik uit het hoofd uit dat persbericht kan citeren.

Wat heb ik hier geleerd? Mijnheer Reekmans, u hebt hier een mooi pleidooi gehouden voor basismobiliteit. Dat siert u en ik hoop dat u aan die visie blijft vasthouden. Wij zorgen in Vlaanderen voor basismobiliteit. Uw fractie bekritiseert mij daarvoor geregeld. Ik zou bussen half leeg laten rondrijden. Maar vandaag zegt u dat de reiziger de dupe wordt als men 170 lijnen afschaft die weinig worden gebruikt. *(Applaus bij de meerderheid)*

Ik noteer dat basismobiliteit voor u belangrijk is, en ik ben het daarmee eens. Mocht iemand eraan twijfelen: ik deel volkomen de visie van mijn federale collega, mevrouw Vervotte. Het is mijn wens – en ook de wens van velen hier – om voor een afgeschafte treinverbinding een alternatief aan te bieden, zodat mensen ook om 5 uur ’s ochtends op hun werk geraken. Hoe dat alternatief er moet uitzien, moet worden nagegaan. Dat kan een busverbinding zijn. Dat moet worden onderzocht. Wij hebben daarvoor tijd tot eind 2012. Als ik me niet vergis, moet er ook nog een nieuwe beheersovereenkomst tussen de NMBS en de nieuwe Federale Regering worden afgesloten. Er zal dus nogal wat worden overlegd.

De heer Keulen zei dat wij het privévervoer niet mogen vergeten. Ik denk zelfs dat de NMBS financiële hefboomen kan aanwenden om alternatieven die Vlaanderen aanbiedt, te vergoeden. Die gesprekken moeten worden opgestart, en De Lijn zal zich daarbij constructief opstellen. Het openbaar vervoer van de toekomst moet complementair zijn. Als er parallelle lijnen bestaan, dan moeten wij daarin snoeien. Het kan zijn dat een streeklijn parallel aan een stadslijn loopt. Dat betekent niet noodzakelijk dat mensen verplicht moeten worden om over te stappen.

De NMBS zal de gesprekken met de Vlaamse, Brusselse en Waalse vervoersmaatschappijen aangaan. Ik ben ervan overtuigd dat ook in de toekomst Vlamingen dicht bij huis recht hebben op een kwaliteitsvol openbaar vervoer – in de vorm van trein, bus, tram of via een samenwerking met een taxibedrijf.

De heer Peter Reekmans: Ik heb nooit bezwaren gemaakt tegen volle bussen. Ik heb de lege bussen altijd aangeklaagd. Mij interesseert vandaag te weten wat dit Vlaanderen zal kosten. De NMBS bespaart. De belastingbetalers geven de NMBS jaarlijks 3 miljard euro. Om de besparingen te compenseren zullen wij extra bussen moeten inleggen. Dat zal ons geld kosten.

Hier duikt de typisch Belgische ziekte op. Mevrouw Brouwers zegt dat er 97 miljoen euro besparingen komen, waarvan 13 miljoen euro op kap van de reizigers. Ten tijde van CD&V'er Schouppe bedroeg het verlies zelfs 1,5 miljard euro: een bedrag hoger dan wat het faillissement van Sabena kostte. Dat mag eens worden gezegd.

Ik rond af met een voorbeeld van de besteding van geld bij de NMBS. Twee jaar geleden kocht de NMBS een honderdtal locomotieven zonder motor. De motoren moesten in Wallonië worden aangekocht, want de NMBS moet tewerkstelling leveren in Vlaanderen en Wallonië. De motoren werden geleverd, en wat bleek? De locomotieven waren te kort. Ze moesten worden doorgesneden en verlengd om de motoren erin te krijgen. Kostplaatje: 100 miljoen euro door een vergissing bij een bestelling. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De heer Bart Martens: Minister, we moeten niet doen alsof er nog niets beslist is en alles nog afhangt van de nieuwe beheersovereenkomst of het overleg met de gewesten dat nog moet plaatsvinden. Het besparingsplan is goedgekeurd door de raad van bestuur van de NMBS.

We mogen niet in een vicieuze cirkel terechtkomen. Daarmee bedoel ik: een systematische afbouw van de dienstverlening om dan vast te stellen dat er op de resterende treinen ook nog eens minder volk zit. Uiteraard nemen de reizigers 's morgens geen trein als er 's avonds geen terugrijdt. De dienstverlening moet op peil blijven. Ik hoop dat overleg tussen het Vlaamse Gewest en de NMBS nog mogelijk is om terug te komen op een aantal van de geschrapte diensten en ervoor te zorgen dat het dienstaanbod volwaardig blijft, via De Lijn of de NMBS. (*Rumoer*)

Het maakt niet uit. De dienstverlening van de NMBS mag niet achteruitgaan. (*Rumoer*)

Mijnheer Decaluwe, er wordt hier gezegd dat er niet gesneden wordt in de structuur, er wordt wél gesneden in de structuur. Ik hoor hier van alles zeggen, maar een groot deel van de besparingen zit in de structuur. Ik heb Marc Descheemaeker dat nog horen uitleggen deze morgen.

De heer Filip Dewinter: De vertegenwoordigers van de politieke partijen zeggen altijd iets anders in dit parlement dan in de raden van bestuur waar ze zetelen. Dat is zo bij de banken, bij de NMBS en overal. Dat weten we intussen. Dat geldt ook voor de ministers. Uiteindelijk is het een heilige Drievuldigheid van CD&V die dit dossier volledig beheert. (*Opmerkingen. Rumoer*)

Mobiliteit, wie is dat? Dat is staatssecretaris Schouppe. (*Rumoer*)

Wie doet de overheidsbedrijven?! Ik dacht dat dat minister Vervotte was. (*Rumoer*)

Wie doet er Mobiliteit in Vlaanderen? Dat is minister Crevits. Dat zijn toch allemaal christendemocraten? (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Dat zijn toch allemaal leden van CD&V? Enige coördinatie tussen partijgenoten zou nuttig en wenselijk zijn om dit soort debacles, dames en heren van de christendemocratische partij, te vermijden. (*Rumoer*)

Ik weet dat dit pijnlijk is, maar het is de realiteit. Praten zij niet met elkaar of zo?

Twee, we gaan nu post factum onderhandelen, De Lijn met de NMBS, met het mes op de keel. Dat is ook uw schuld, minister. U wist dat dit dossier eraan kwam en u hebt niets ondernomen. Dat doet mij concluderen dat er maar één oplossing is: splits die NMBS en zorg dat Vlaanderen volledig bevoegd is voor alle dossiers van Mobiliteit, dus ook voor de spoorwegen. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de aangekondigde oprichting van een huurgarantiefonds en andere maatregelen om de private huurmarkt te versterken

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de aangekondigde oprichting van een huurgarantiefonds en andere maatregelen om de private huurmarkt te versterken

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, collega's, woonzekerheid is een belangrijke uitdaging en doelstelling van deze regering. Wij kunnen dat alleen maar ondersteunen. Afgelopen maandag, minister, hebt u de oprichting aangekondigd van een huurgarantiefonds. Dat zou tussenkomen bij de betalingsachterstand van huurbetalingen. Dit moet eigenaars beschermen tegen wanbetalers en huurders met betalingsproblemen wat meer respijt geven. Als de vrederechter een financiële bijdrage goedkeurt, zal het fonds gedurende maximum twaalf maanden mee de huur helpen betalen. Dat lijkt me een goed systeem.

We zijn blij, minister, dat u bij deze maatregel zowel rekening houdt met de belangen van de huurders als met die van de eigenaars. De Vlaamse Regering zou 1,5 miljoen euro in dat fonds stoppen. De rest van het geld zal komen van een vrijwillige bijdrage van eigenaars per huurcontract. Het systeem lijkt evenwichtig. Alleen is de vraag hoeveel eigenaars in dat fonds zullen stappen en of hun bijdrage zal volstaan om de uitgaven te dekken.

Ik denk dat u als verantwoordelijk minister een berekening of simulatie hebt laten maken. Kunt u ons meer informatie en cijfers bezorgen over de verwachte stromen in dat huurgarantiefonds, zeker wat de inkomsten en de uitgaven betreft?

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, minister, zelf ben ik, net als mijn fractie, altijd een zeer groot voorstander geweest van de verzekering gewaarborgd wonen voor huurders. Destijds heb ik daartoe een voorstel van decreet ingediend, dat hier geen meerderheid heeft gevonden. Ik heb het eigenlijk altijd behoorlijk absurd gevonden dat eigenaars wél een verzekering konden afsluiten om zich in te dekken tegen de mogelijkheid dat ze door ziekte of werkloosheid hun huis niet meer zouden kunnen afbetalen, en dat huurders dat niet zouden kunnen, vooral nu we weten dat het vooral de laagste huurprijzen zijn die de afgelopen jaren zeer sterk zijn gestegen. Het zijn dus vooral de zwakste huurders die zijn getroffen. Het zijn zij die het eerst in betalingsmoeilijkheden komen.

Minister, ik ben dus ook zeer tevreden met het initiatief van het huurgarantiefonds dat u deze week hebt aangekondigd. Uw invalshoek is misschien iets anders dan de mijne destijds, in die zin dat u zegt dat het een bescherming is van de verhuurder tegen wanbetaling door de huurder, maar onze doelstelling is dezelfde, namelijk uithuiszettingen vermijden. Jaarlijks moeten 12.000 mensen voor de vrederechter verschijnen omdat ze hun huur niet meer kunnen betalen. We weten ook dat 3500 mensen daadwerkelijk uit hun huis worden gezet. In dat licht lijkt dit me geen overbodige luxe, maar integendeel een zeer noodzakelijke stap naar woonzekerheid. Minister, hoe en wanneer denkt u dit initiatief te kunnen realiseren en hoe zult u dit financieren?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mevrouw Hostekint, zoals u zegt, koppelt dit initiatief inkomenszekerheid voor de verhuurder aan woonzekerheid voor de huurder. Elk jaar opnieuw kunnen duizenden gezinnen hun huur niet meer betalen. Dat is verschrikkelijk voor die huurder, die op straat kan worden gezet, maar ook voor de verhuurder. Niemand trekt met plezier naar de vrederechter om een gezin uit huis te zetten. Dat kost tijd en geld, en dat zijn menselijke drama's.

Het is de bedoeling dat de verhuurder zich kan verzekeren tegen een probleem dat de huurder zou kunnen hebben om dat huurgeld te blijven betalen. Als de vrederechter beslist dat die huurder nog een tijd in het huis kan blijven wonen, zij het onder voorwaarden, dan kan geld worden geput uit het fonds om een deel van de huur rechtstreeks aan de verhuurder te storten. Zo kan de huurder ondertussen op een leefbare manier zijn achterstallen inhalen en zo mogelijk zelfs in het huis blijven wonen.

Hoe zien we die financiering dan precies? Nu al hebben we daarvoor 1,5 miljoen euro aan Vlaams geld uitgetrokken in de begroting 2012. Ik wil ook dat de verhuurder een bijdrage betaalt, maar die mag niet te hoog zijn. Hoe meer eigenaars zich immers laten verzekeren, des te beter, want zo zijn meer huurders er zeker van dat ze de kans krijgen om, bij inkomensverlies door ziekte of werkverlies, in hun huis te kunnen blijven. Hoe groter ook de solidaire basis is van een verzekering, hoe beter die verzekering kan werken. Daarom is het heel belangrijk dat de prijs voor de verhuurder om met een contract in dat fonds in te stappen, laag genoeg zou blijven. Er moet iets worden betaald, maar niet teveel. Mijnheer Yüksel, mocht dus blijken dat dit fonds een groot succes is en dat we er dus veel geld uit moeten putten, meer nog dan de Vlaamse middelen waarin we nu voorzien en de bijdragen die eigenaars zullen storten, dan zal ik graag en bij voorrang in extra geld voorzien uit mijn eigen middelen. Belangrijk is – dat is zo toch gebleken, ook uit overleg met het Algemeen Eigenaars- en Mede-Eigenaars Syndicaat (AES) – dat zo veel mogelijk eigenaars zouden deelnemen. Dat betekent dat de prijs verhogen voor een eigenaar om in te stappen, neerkomt op de drempel verhogen en dus minder huurders en verhuurders de kans geven te genieten van dit huurgarantiesysteem. Dan wijs ik daar liever uit mijn middelen bij voorrang extra geld aan toe.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik zit nog altijd met de vraag wat u van de markt zou halen. U voorziet zelf in 1,5 miljoen euro, maar wat zou u van de markt halen? Wat zult u daartegenover stellen? Het AES is uiteraard tevreden met de maatregel, maar zegt dat dit een tijdelijke maatregel kan zijn. Er zijn mensen die vandaag problemen hebben om rond te komen. Die moeten we helpen, maar we mogen er ook niet blind voor zijn dat heel veel mensen er misschien ook een gewoonte van maken om hun huur niet te betalen. Het Algemeen Eigenaarsyndicaat zegt dat de huurders misschien ook geresponsabiliseerd moeten worden. Wat gaat u uit de markt halen? Is dit een tijdelijke maatregel of is het er een voor altijd?

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Mijnheer Yüksel, we weten dat vandaag bijna een kwart van de huurders meer dan één derde van zijn inkomen spendeert aan woonkosten. Een kwart van de huurders leeft dus in een permanente staat van woononzekerheid en zij dreigen natuurlijk als eersten met betalingsmoeilijkheden te kampen. Laten we de emotionele impact niet onderschatten van een uithuiszetting voor gezinnen, maar vooral voor kinderen.

Minister, elke stap die meer woonzekerheid kan bieden aan huurders, en in het bijzonder een woongarantiefonds, is een stap in de goede richting. Ik hoop dat het initiatief heel veel succes kent, dat heel veel eigenaars erin zullen stappen, want de woonzekerheid van huurders kan er alleen maar wel bij varen.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, u wilt 3500 mensen helpen die uit huis worden gezet en u rekent met een minimale achterstand van 2500 euro per jaar en dan kom ik na een vlugge berekening uit op 8,7 miljoen euro. Een garantiefonds van 1,5 miljoen euro zal alleszins ontoereikend zijn.

Ik vind het evenwel een goede zaak dat u zorgt voor woonzekerheid voor de allerzwaksten en dat u tegelijk tegemoetkomt aan de mensen die een tweede of een derde woning verhuren aan die allerzwaksten. 39 procent van de mensen die een woning huren op de private huurmarkt, heeft eigenlijk recht op een sociale woning, maar er is te weinig rotatie in het huidige patrimonium.

Uw tegemoetkoming aan de verhuurders en het feit dat u hen als een partner beschouwt, vind ik een positieve zaak. U voert toch wel een beetje een liberaal beleid uit.

De voorzitter: Dames en heren, voor alle duidelijkheid, het is ook niet de bedoeling dat u van op uw zitplaats papier gebruikt. Het Reglement is daar duidelijk over. Ik kan van hier perfect zien wie zijn teksten afleest en wie niet. *(Opmerkingen van mevrouw Mercedes Van Volcem)*

Mevrouw Van Volcem, ik heb het niet over u, ik viseer u helemaal niet – dat zou ik trouwens niet durven.

De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Het is uiteraard een goede zaak, minister, dat u het probleem van privatieve huurachterstal probeert aan te pakken. De heer Yüksel stelt dat het een evenwichtig systeem lijkt te zijn, maar dat is volgens mij nog niet het geval, ook niet na uw antwoord. Een aantal modaliteiten lijken me nogal onduidelijk.

Wat met de huurders achteraf? Het kan toch niet de bedoeling zijn dat dit een systeem is waar zomaar uit kan worden geput en waarbij de huurders vrijuit gaan?

Wat met de verhuurders die zich niet zullen aansluiten? Zullen hun huurders ook beschermd blijven?

Gaat het over achterstallige huur of gaat het over huur die nog moet worden betaald als een huurachterstal werd opgelopen?

Over deze modaliteiten kreeg ik graag nog wat meer duidelijkheid.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, dit is een belangrijke stap, alle beetjes helpen. Sowieso zal dit maar voor een niche bedoeld zijn, namelijk voor mensen die tijdelijk een lager inkomen hebben en daardoor uit huis gezet dreigen te worden. Het fonds biedt echter geen antwoord aan de mensen die een structureel inkomenstekort hebben om hun huis te blijven huren.

Ik sluit me aan bij de collega's. Het eigenaarssyndicaat heeft positief gereageerd, maar ik heb ook eigenaars aan de lijn gehad die stellen dat het alweer om aankondigingsbeleid gaat.

Mensen die vandaag niet kunnen betalen, denken dat het fonds al operationeel is. Het is altijd weer hetzelfde: er wordt iets aangekondigd zonder dat men weet hoe het echt zal werken en zonder dat men weet wanneer het van start gaat. Ook dat heb ik vandaag niet van u vernomen. Ik wil dus de vraag herhalen: wanneer denkt u dat het fonds operationeel wordt?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, u vergat me bijna, ik meen nochtans dat ik als voorzitter van de commissie ook een stem in dit debat mag hebben. *(Opmerkingen van de voorzitter. Gelach)*

Minister, als het huurgarantiefonds een verzekeringspolis is voor de verhuurder, dan kan ik daarmee leven. Het mag echter geen vrijbrief worden voor wanbetalers.

Er wordt hier vaak gesproken over mensen die hun huur niet meer kunnen betalen. Er zijn echter ook heel wat huurders die hun huur niet willen betalen. Die mensen mogen natuurlijk niet door dergelijke waarborgen worden gedekt.

De heer Hendrickx heeft al op de mogelijke juridische consequenties van dit dossier gewezen. Mijn vraag is dan ook wat er na dat jaar gebeurt. Hoe gaat het dan verder? Moet de verhuurder na dat jaar opnieuw een procedure starten?

Er zijn nog onduidelijkheden. Ik hoop dat we daarover van de minister nog meer tekst en uitleg kunnen krijgen. Dat zal misschien niet vandaag, maar later in de commissie gebeuren.

Minister Freya Van den Bossche: Ik zal proberen alle vragen te beantwoorden. Zonder briefje is het echter niet zo gemakkelijk alles te onthouden.

Ik begin met mevrouw Vogels. Het is zeker de bedoeling dit fonds in 2012 operationeel te maken. Dit is niet zo maar een aankondiging. In de begroting staat een som geld ingeschreven. Het programmadecreet voorziet in de oprichting van dit fonds. Hier is al een traject van een jaar aan voorafgegaan. Het is de eerste keer dat we hierover communiceren. Er is echter voldoende politiek werk verzet om dit ten uitvoer te brengen.

Ik weet dat een dergelijk fonds niet alle problemen van alle mensen zal oplossen. Het biedt een oplossing voor huurders die plots en tijdelijk een inkomstenproblematiek kennen. Het gaat dan om ziekte, werkloosheid of andere omstandigheden die niet kunnen worden voorzien. Voor andere groepen probeert de Vlaamse Regering andere maatregelen te nemen. Dit fonds biedt specifieke mogelijkheden voor een groep die plots in precaire omstandigheden verzeilt.

Er is wat bezorgdheid over eventueel misbruik. Net om die reden koppelen we het toegangsticket voor de uitbetaling aan het voorwaardelijk vonnis van de vrederechter. De vrederechter kan een voorwaardelijk vonnis uitspreken. Hij doet dit trouwens geregeld. Dit voorwaardelijk vonnis laat mensen toe nog een tijd in een huis te wonen indien ze zich aan bepaalde voorwaarden houden. Die voorwaarden kunnen, bijvoorbeeld, bestaan uit een afbetaling van achterstallige schulden en huurgelden of uit het volgen van schuldbemiddeling.

We koppelen de uitbetaling aan een correcte uitvoering van de voorwaarden. Voor wat hoort wat. We helpen mensen in nood met plezier. Tegelijkertijd bieden we de verhuurder een inkomenszekerheid. We verwachten van de huurder evenwel dat hij zijn deel van de inspanningen levert. Hij moet de achterstallen aflossen of andere maatregelen nemen die in het voorwaardelijk vonnis van de vrederechter worden opgelegd. Dit is geen vrijbrief: dit is een begeleidende maatregel voor mensen in nood die zelf hun best doen om opnieuw boven water te komen.

Wat ik van de eigenaars verwacht, is natuurlijk afhankelijk van het aantal eigenaars dat in het systeem wil stappen. Indien de prijs 50 tot 100 euro per contract van drie, zes of negen jaar zou bedragen, is het Algemeen Eigenaars en Mede-eigenaarssyndicaat (AES) van mening dat

het mogelijk zal zijn veel eigenaars te overtuigen. Indien het om jaarlijkse bijdragen gaat, zal de prijs een stuk lager moeten zijn.

We hopen voorzichtig op een eigenaarsbijdrage van ongeveer 500.000 euro. Dat is voor mijn geen voorwaarde om dit een goede zaak te noemen. Het gaat er mij niet om hoeveel geld we ontvangen, maar wel hoeveel eigenaars zich aansluiten. Dat moet onze voornaamste betrachting zijn.

De heer Veli Yüksel: De minister heeft al het begin van een antwoord gegeven. De modaliteiten en de voorwaarden moeten volgens mij nog verder worden uitgewerkt. Ik weet dat de verzoeken en de problemen van de huurders de minister zorgen baren. Ik hoop dat ze met evenveel enthousiasme naar de door het AES verwoorde grieven en bekommernissen van de eigenaars zal luisteren. We zullen dit in de commissie zeker verder blijven opvolgen.

Mevrouw Michèle Hostekint: Ik dank de minister voor haar antwoord. Volgens mij komt dit tegemoet aan de bezorgdheden van veel verhuurders.

Mijnheer Penris, ik heb er helemaal niet voor gepleit de achterstallen te betalen van huurders die hun huur niet willen betalen. Veel huurders kunnen, omwille van omstandigheden als het verlies van werk of ziekte, hun huur niet meer betalen. Dit staat los van hun eigen wil. Voor die mensen moeten we in een vangnet voorzien. We moeten ervoor zorgen dat die mensen, zeker als het om gezinnen met kinderen gaat, niet op straat komen te staan en uit hun huis worden gezet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de slechte score van België in een vergelijkende studie over de kwaliteit van het leefmilieu in Europa

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de slechte score van België in een vergelijkende studie over de kwaliteit van het leefmilieu in Europa

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, België is een van de meest vervuilde landen van Europa. Dat blijkt uit de studie 'Ranking the Stars'. Nederland wordt daarin vergeleken met andere Europese landen op het gebied van milieu, natuur en klimaat. Wij doen het heel slecht op het vlak van milieubeleid. Voor de luchtkwaliteit scoren we tweede slechtste, voor de waterkwaliteit derde slechtste, voor de bodemkwaliteit tweede slechtste en voor de bescherming van de natuur eveneens tweede slechtste. Voor het klimaat doen we het iets beter maar toch scoren we nog altijd zevende slechtste.

Minister, vorig jaar stelde ik een vraag over hetzelfde thema maar dan op basis van een andere studie van de universiteit van Yale. Ook toen behoorden wij bij de slechtste leerlingen van de klas. U zei toen dat er onnauwkeurigheden waren en dat er verouderde cijfers waren gebruikt. Nu zou ik graag van u vernemen of dat ook met deze studie het geval is.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Deze week werd het rapport van het Europees Milieuagentschap bekendgemaakt. Minister, u moet toegeven dat dit rapport zeer vernietigend is voor ons land. Het is bijna beschamend en zeer verontrustend.

Inzake bodem, lucht en waterkwaliteit maar ook inzake natuurbeheer en klimaat scoort ons land bijzonder slecht. We bengelen helemaal onderaan het lijstje van de landen van de Europese Unie. Iedere burger in dit land is bezorgd om zijn gezondheid en de kwaliteit van

zijn leefomgeving, zeker wanneer men weet dat er jaarlijks ongeveer 13.000 sterfgevallen zijn ten gevolge van de slechte luchtkwaliteit in ons land. Dat stemt toch wel tot nadenken. Dit moet ons als politici en u als minister aanzetten om dringend werk te maken van een betere luchtkwaliteit.

De relatie tussen gezondheid en milieu is niet alleen uw verantwoordelijkheid maar een verantwoordelijkheid en zorg van iedere minister in deze regering. U zult nu misschien wel zeggen dat de regering al heel wat inspanningen heeft gedaan. Het zou jammer zijn indien dat niet zo was. Toch heb ik het gevoel dat we een beetje ter plaatse blijven trappelen. Ik vind het dan ook bijzonder jammer dat u als Vlaams minister van Leefmilieu niet hebt gereageerd op dit rapport, in tegenstelling tot de federale minister. Een reactie van u op dit rapport had misschien een stimulans en een responsabilisering kunnen betekenen voor vele burgers in dit land om mee te werken aan een beter leefmilieu.

Minister, wat is uw conclusie van dit rapport? Waarom hebt u niet gereageerd?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: De studie waarvan sprake bevat 19 bladzijden met heel wat grote foto's. Het is niet echt een studie maar een samenbrengen van gegevens die al bestonden. Die gegevens dateren van vorig jaar. Daarover is een vraag gesteld van de universiteit van Yale waar ik inderdaad een aantal vraagtekens naast geplaatst heb. Er staan ook gegevens in van het Europees Milieuagentschap. Men heeft alles samengebracht en in een rapport gegoten. Dit is een rapport van een Nederlandse milieuvereniging over de situatie in Nederland. Daarin wordt ook verwezen naar België. Daarom vond ik het ook niet opportuun om daar vanuit Vlaanderen op te reageren.

Op basis van dit rapport wil ik een aantal zaken herhalen die ik vorig jaar al heb gezegd op basis van de studie van Yale.

Met een aantal parameters wordt geen rekening gehouden. Ik denk dan aan het afvalbeleid. Op dat vlak scoren wij heel goed.

Ten tweede moeten we toch ook wel de beoordeling van de luchtkwaliteit relativeren. Het klopt dat we in Vlaanderen geen koploper zijn. Het rapport is echter geschreven op maat van Nederland. Men vergelijkt de NO_x-uitstoot in België met die in andere Europese landen op basis van oppervlakte. Het klopt dat we daar de derde slechtste score hebben. We zijn dan ook een klein land. Als je de uitstoot per inwoner bekijkt, stijgt die score echter spectaculair en belanden we plots in de top 10. Er worden dus eigenlijk regio's vergeleken die niet met elkaar kunnen worden vergeleken. Finland stoort zeer goed wat de NO_x-uitstoot betreft als je die per oppervlakte bekijkt, maar als je die per inwoner bekijkt, scoren wij beter dan Finland. Finland heeft het geluk 10 keer groter te zijn dan België. Ik plaats dus een aantal vraagtekens naast deze ranking.

Dat wil niet zeggen dat we geen belang hechten aan die studie. Het is belangrijk dat we blijven inzetten op zuiver water en goede luchtkwaliteit. Als je de evolutie bekijkt op twintig jaar tijd, is onze lucht-, water- en bodemkwaliteit trouwens al spectaculair verbeterd. Uiteraard moeten we bijkomend sturen. Onlangs zijn we met een nieuw actieplan tegen fijn stof naar de Vlaamse Regering gegaan. In dat plan staan een aantal maatregelen, bijvoorbeeld op het vlak van mobiliteit, waar de voltallige Vlaamse Regering zich heeft achter geschaard.

De studie, die is gemaakt door een Nederlandse milieuvereniging, moet in haar context worden bekeken. De studie gaat over België, niet enkel over Vlaanderen. Uiteraard moeten we blijven werken aan een betere lucht-, water- en bodemkwaliteit.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik begrijp dat u de cijfers opnieuw nuanceert omdat hier dezelfde cijfers worden gebruikt dan in de studie van Yale. Er wordt echter ook verwezen naar het Europees Milieuagentschap in Kopenhagen. Er worden met andere woorden veel ruimere cijfers gebruikt.

Ik ben nu twee jaar Vlaams parlements lid. Het is de tweede maal dat ik een slechte studie onder ogen krijg. Dat is heel onprettig en pijnlijk voor de Vlaamse Regering.

Vorige keer hebben enkele andere parlementsleden u gevraagd om correcte gegevens te bezorgen aan de instanties die zulke studies maken. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) beschikt over cijfers. Waarom worden die dan niet overgemaakt?

De Bond Beter Leefmilieu zei in een reactie op deze studie “dat er een doortastender milieubeleid nodig is”. Ik hoop dan ook dat u daar effectief werk van zult maken.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, cijfers zijn cijfers. Het gaat er niet om wie gelijk heeft. We moeten die cijfers goed interpreteren, daar de nodige lessen uit trekken en nieuwe maatregelen nemen. U geeft aan dat er nieuwe plannen komen voor fijn stof en NO_x.

Minister, ik stel vast dat de Vlaamse Regering de elektrische wagen promoot, maar dat we nog geen stap verder staan om die elektrische wagen als alternatief voor dieselwagens te gebruiken. Wagens op Compressed Natural Gas (CNG) daarentegen zijn wel klaar om al op de markt te brengen. Ik begrijp niet goed waarom deze Vlaamse Regering inzake brandstof ter plaatse blijft trappelen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, het is waar dat ons resultaat beter zou zijn geweest als men een aantal andere indicatoren had gebruikt. Als we bijvoorbeeld de afvalproductie per persoon of de aanwezigheid van de vos in de open ruimten hadden meegenomen, zou Vlaanderen er veel beter uitgekomen zijn.

De indicatoren die werden beoordeeld in de studie moeten ons toch op een aantal vlakken ongerust maken. Wat de indicator biodiversiteit betreft, hingen we ook helemaal onderaan het lang lijstje van landen.

Het klopt dat onze uitgangssituatie moeilijk is. We zijn een verstedelijkt gebied. We slagen er echter ook niet in om de doelstelling uit ons eigen regeerakkoord te halen. Daar moeten we eerlijk in zijn. We wilden 10.000 hectare extra bossen creëren, maar slagen er maar net in het bosareaal stabiel te houden. We wilden jaarlijks 3000 hectare natuurgebied onder actief natuurbeheer brengen, maar slagen er niet in om die doelstelling nog maar voor de helft te realiseren. Onze fractie vraagt om op dat vlak meer dan een tandje bij te steken.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, u had het over luchtkwaliteit. Ik heb daar onlangs een vraag om uitleg over gesteld. Vlaanderen haalt niet de doelstellingen inzake de NO_x-reductie. In 2007 hebben we een aantal dingen vastgelegd in een NEC-reductieprogramma (national emission ceiling). We halen dat niet. Straks, in 2013, komt er een nieuwe NEC-richtlijn van Europa met ongetwijfeld strengere normen. De vraag is op welke manier u zich daarop voorbereidt. Als we vandaag al de normen niet halen, hoe zullen we dat dan kunnen na 2013?

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, we blijven in rondjes draaien. Ik had een vraag om uitleg voor u op dinsdag 4 oktober over de hervormingen van de belasting op de inverkeerstelling (BIV). Ook daar bleek duidelijk, ondanks het feit dat u ternauwernood nog wat bijsturing hebt gedaan, dat u ook in het beleid onvoldoende de klemtoon legt op NO_x en de schadelijke uitstoot, wat toch een van de kernproblemen is van onze luchtkwaliteit. U stemt daar onvoldoende uw beleid op af.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Eerst even een zijdelingse bemerking. Het is toch wel komiek dat we eerst spreken over het uitbreiden van de capaciteit van de autosnelwegen, dan over het

afschaffen van de treinen en vervolgens over de verslechterende of de onvoldoende milieukwaliteit.

Minister, we doen het niet zo goed in vergelijking met andere Europese landen. U twijfelt aan de waarde van de studie. Eerst en vooral is die studie gemaakt op basis van verzamelde gegevens, onder meer van het Europees Milieuagentschap. Minister, ook de studiedienst van de Vlaamse Regering, die de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND) opstelt, stelt een aantal negatieve evoluties vast – u weet dat ongetwijfeld wel – op het vlak van hoeveelheid afval, grondstoffenverbruik, erosiegevoeligheid, nitraat in oppervlaktewater en afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk. Het staat stil, minister. Het staat stil. U bent misschien een diesel en u komt traag op gang, maar we zijn ondertussen halverwege de legislatuur en we wachten nog altijd op een milieubeleid.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw De Vroe, u zegt dat we een jaar nadien hier terug staan. Dit verzameld werk van een Nederlandse milieuvereniging is een samenraapsel, ook van de resultaten van vorig jaar. Het is dus logisch dat daar hetzelfde resultaat uit komt. Het klopt dat men ook verwijst naar het Europees Milieuagentschap. Dat gebruikt gegevens van 2005. Men kan me zeggen: geef de meest recente gegevens. We hebben die, maar men moet die natuurlijk opvragen.

Collega's, eind deze week zult u de beleidsbrief ontvangen. Daarin staan alle gegevens en alle parameters in vergeleken, tot en met de recentste cijfers die we hebben, voor alle componenten van het leefmilieubeleid. Op basis daarvan kunnen we in de commissie heel uitgebreid discussiëren. U zult zien dat er een positieve evolutie is. Ik blijf herhalen dat wat betreft de leefmilieukwaliteit en ook de luchtkwaliteit, over 20 jaar bekeken, er een spectaculaire vooruitgang is. Het klopt dat we er nog niet zijn en dat we nog niet voldoen aan de Europese richtlijn Fijn Stof. Maar, collega's, ik heb het al een aantal keer gezegd: 20 lidstaten van de 27 voldoen niet aan die richtlijn. Het is een uitdaging voor elke lidstaat. Het klopt dat we daar verder in moeten investeren. Dat is ook wat we doen.

Ik wil ook verwijzen naar de BIV, waar de heer Sabbe het over had. Ik heb het al gezegd in de commissie: we houden daarbij rekening met alle componenten, namelijk de uitstoot van CO₂, klimaat, de uitstoot van fijn stof en ook NO_x. Op basis van al die parameters hebben we de BIV bepaald. Dat is op een heel objectieve manier gebeurd om zo de aankoop van een nieuwe wagen ecologisch te sturen.

Collega's, zeggen dat er niets gebeurt, dat er geen vooruitgang is en dat het alleen maar slechter wordt, klopt niet. We blijven erop inzetten. Het klopt dat het niet evident is. We hebben een specifieke regio, die dichtbevolkt is, met industrie die heel energie-intensief is. We moeten daarmee weten om te gaan. Het is niet altijd evident om maatregelen te nemen, maar we blijven erop inzetten en we blijven steeds opnieuw bijsturen. Daarom hebben we onlangs in de Vlaamse Regering een engagement genomen vanuit de verschillende beleidsdomeinen die te maken hebben met de luchtkwaliteit, om een aantal bijkomende maatregelen te nemen.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik kijk uit naar de beleidsbrief. Ik hoop dat daar alvast zaken in staan waaruit we kunnen concluderen dat er verbetering komt. Door dergelijke studies krijgen we als België en als Vlaanderen een belabberd imago. De doelstellingen die in het regeerakkoord staan, zouden toch minstens gerealiseerd moeten worden. Ik hoop uit de beleidsbrief te kunnen aflezen dat u effectief vooruitgang zult boeken.

Ik hoop ook dat u deze en vorige studie niet zomaar naast u neer zult leggen. Ik heb gelezen dat uw federale collega zegt dat hij de studie grondig zal doornemen en zal proberen om die zaken mee te nemen in zijn beleid. Ik hoop alvast dat u dat ook zult doen.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, u geeft zelf toe dat beide rapporten vergelijkbaar zijn. Dan zijn dus wel de juiste cijfers gebruikt. U zult uw communicatiebeleid

eens moeten bijsturen en de juiste cijfers doorsturen naar het Europees Agentschap voor Milieu.

Ik heb de indruk dat deze regering tot op heden een leefmilieubeleid voert op basis van een verhoging van de belasting op de inverkeerstelling, en niet een positief beleid, door het uit het circuit nemen van vervuilende wagens. En dat vinden we bijzonder jammer.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bescherming van permanente kustpoldergraslanden

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, achter de kust, in de polders, liggen historisch permanente graslanden. Die zijn ecologisch waardevol, maar hebben ook op toeristisch en landschappelijk vlak hun belang. Als ze niet in Vogelrichtlijngebied of in beschermd landschap liggen, kunnen die echter omgeploegd en gescheurd worden, ook vandaag nog. Terwijl wij hier gezellig bij elkaar zitten, is de kans groot dat dat ook nu weer gebeurt.

Al in 2009 hebt u een oplossing in het vooruitzicht gesteld. U zou tegen maart 2010 op basis van de biologische waarderingskaart een lijst maken van bijzonder waardevolle poldergraslanden. Die lijst is er niet gekomen tegen maart 2010. In mei 2011 hebben we daar in de commissie een uitvoerig debat over gehad, omdat er nog altijd geen oplossing was. En ook vandaag, opnieuw zes maanden later, hebben we die lijst nog niet.

Minister, kunt u toch op heel korte termijn een soort moratorium instellen of bewarende maatregelen nemen om die poldergraslanden te beschermen? Als die bewarende maatregelen er zijn, kunt u te velde die lijst verfijnen en controleren en vervolgens definitief vaststellen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, de controle op de historisch permanente graslanden is een van de speerpunten van het Agentschap voor Natuur en Bos, zeker in de buitendienst West-Vlaanderen, waar er heel veel voorkomen. Ook in de planning van de handhaving maakt men daar een van de prioriteiten van. Die controle is er dus op het terrein.

Bewarende maatregelen kunnen we echter niet nemen. Dat is niet opgenomen in het Natuurdecreet en zit ook nergens anders in vervat. Er is wel één mogelijkheid om heel dringende maatregelen te nemen als mens of milieu in gevaar zijn. Maar dat is natuurlijk interpretatie. Het is niet evident om dat in die situatie te gebruiken.

Ik heb hierover vandaag nog informatie ingewonnen. Wat de provincie West-Vlaanderen betreft, zegt Natuur en Bos dat het op zich meevalt en dat er geen indicaties zijn dat daar massaal gescheurd wordt of dingen gebeuren die niet kunnen. Men moet in die gevallen ook een vergunning aanvragen, en men doet daar effectief controle op. En dat blijkt mee te vallen.

U hebt gelijk dat de beste conclusie is om snel met die lijst te komen waarop de historisch permanente graslanden zijn aangeduid.

We hebben er in de commissie al een hevige discussie over gehad. De vraag was waar het bleef en hoe het komt dat het er nog altijd niet is. Ik heb toen gezegd dat er heel wat discussie was tussen verschillende actoren en dat we dringend die lijst moesten gaan vastleggen. Op basis van overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos en de administratie Landbouw, maar ook met de landbouw zelf en met de natuurorganisaties proberen we tot een gedragen voorstel te komen.

We zien dit ook in combinatie met instandhoudingsdoelstellingen en met de overlegstructuren die daar zijn uitgewerkt en met wat er in de IJzervallei gebeurt. Op basis daarvan proberen we een gedragen oplossing te krijgen. Dat is niet evident. Het zal ook geen afstel zijn. Ik zal op heel korte termijn met die lijst naar de Vlaamse Regering gaan zodat hij kan worden vastgelegd.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik denk dat u het probleem onderschat. U zegt dat er weinig aan de hand is. Ik hoop dat ik u komende nacht of de nacht nadien niet met nieuwe voorbeelden om de oren kan slaan van waar het wel nog altijd gebeurt.

U zegt dat er een vergunning nodig is. Ik denk dat u zich vergist. Een vergunning is inderdaad nodig voor ecologisch waardevol agrarisch gebied maar niet voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dat is trouwens een van de problemen.

We kennen de discussies ook over de koppeling met het Wildschadebesluit, over de definitie van wat bijzonder waardevol is, over de fouten die in de biologische waarderingskaart zitten en die, naar men zegt, 10 procent zouden bedragen. Maar daar schieten we niets mee op, we hebben er nu al een paar jaar mee verloren. De feiten zijn dat wij er als parlementsleden maar ook als lokale bestuurder op staan te kijken, machteloos, terwijl de permanente graslanden onherroepelijk en onomkeerbaar worden gescheurd. Ik vind dat bijzonder erg.

Minister, ik zou u toch willen vragen om dringend iets te doen, wat dan ook.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, deze discussie is een mooie illustratie van het vorige debat en van gebrek aan beleid.

Minister, hoe durft hoe eigenlijk? Hoe durft u te stellen dat u ermee bezig bent en dat u binnenkort met een initiatief naar de Vlaamse Regering komt? Al meer dan twee jaar wordt er gediscussieerd over het opstellen van een lijst. Elke dag worden daardoor de permanente kustpoldergraslanden beschadigd en gescheurd.

Minister, de tijd van de excuses is voorbij. Ik wil van u concreet weten wanneer de bescherming van de graslanden er gaat komen en wat intussen de schade is op het terrein. Hoeveel van die graslanden zijn definitief beschadigd door het gebrek aan uw beleid?

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, mijnheer Vandaele, onze partij is voor verstandig groen en is dat altijd al geweest. Ik denk dat de betogen van een aantal sprekers aantonen dat een aantal mensen over andere agenda's beschikken dan de agenda waarover men zou moeten beschikken.

Het is inderdaad zo dat echt waardevolle, permanente graslanden beschermd moeten worden. Dat moet op een juiste en correcte manier gebeuren.

De heer Wilfried Vandaele: En op een snelle manier.

De heer Jan Verfaillie: Wat stellen we vandaag vast? De biologische waarderingskaart stemt totaal niet overeen met de werkelijkheid. Dat heeft niets te maken met het feit dat de voorbije tien jaar enorm veel graslanden gescheurd zijn. De biologische waarderingskaart is gewoon van foutieve informatie uitgegaan.

Voorzitter, mijn ervaring is dat er de afgelopen tijd zo goed als niets meer is gescheurd. Mijnheer Vandaele, tot op vandaag is er geen wettelijke basis.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, minister, collega's, ook de landbouwsector in die zone stelt zich heel serieuze vragen. Zij horen ook elke maand hetzelfde: "Wij zijn daar mee

bezig”. U kunt zich inbeelden dat de landbouwers in onzekerheid leven. Ze zijn zeer bezorgd over wat er met hun grond wel of niet zal gebeuren.

Als u spreekt over bescherming, vragen ze zich af wanneer ze uitsluitel krijgen over de mogelijke vergoeding die aan die bescherming is verbonden, omdat er toch een mogelijk waardeverlies is.

Voor het bewerken van de grond, gaat het niet over veel hectaren. Dat wil ik nog even zeggen.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Minister, ik zal beleefd blijven. We hebben al vier of vijf discussies gehad in de commissie. Dit dateert van begin 2009. Heel simpel gezegd gaat het om een historisch gebied dat onherstelbaar vernietigd wordt. Elke keer dat u hierop een antwoord geeft, geeft u steeds meer de indruk dat het u niet interesseert en dat u er niets aan zult doen. Dit dossier is onvoorstelbaar.

Mijnheer Verfaillie, uw antwoord was nog straffer. Hoe kun je nu zeggen dat er sinds begin 2009 nog altijd afwegingen en moeilijkheden zijn en dat er niet te veel gescheurd mag worden? Ga eens mee met de heer Vandaele. Het loont de moeite om daar waar hij woont, te gaan kijken wat er is gescheurd. Dat gebied is onherstelbaar.

Ofwel zegt u in de commissie meteen dat het niet zal gebeuren en dat er geen interesse voor is. Ons elke keer met hetzelfde kluitje in het riet sturen, gaat niet. Er zijn mensen die het belangrijk vinden dat er schade wordt aangericht aan zaken die onherstelbaar zijn.

Minister Joke Schauvliege: Blijkbaar heeft iedereen een eigen idee van wat er wel of niet gebeurt en of er veel of weinig gescheurd is. Ik baseer me op gegevens van mijn Agentschap voor Natuur en Bos, dat een speerpunt heeft gemaakt van de controle, niet alleen op de vergunningen, maar ook op wat er op het terrein gebeurt.

Ik heb zopas nog contact gehad en ik krijg signalen dat er op het terrein niet massaal wordt gescheurd. Ik vind de historisch permanente graslanden heel belangrijk. Ik heb gezegd dat ik van overleg houd. Het is niet de bedoeling om dat op de lange baan te schuiven. We zitten samen met alle actoren om tot een gedragen oplossing te komen.

Er is één nieuw feit dat in de loop van 2010 is opgedoken en dat heel belangrijk is. Dat is dat er een uitspraak is gekomen van het handhavingscollege. Dat heeft gezegd dat de biologische waarderingskaarten geen juridische waarde hebben. Als je op basis daarvan de permanente graslanden vastlegt, is er een probleem en kan men juridisch niet optreden.

De enige oplossing is om met een lijst te komen. Ik engageer me om voor het einde van dit jaar met die lijst te komen. Die zal voldoen aan wat er op het terrein is en ze zal afgetoetst zijn aan de biologische waarderingskaarten, waarvoor een maatschappelijk draagvlak is. Het heeft geen zin om gauw gauw iets op te leggen, waar je nadien geen maatschappelijk draagvlak voor hebt.

Het is absoluut niet de bedoeling om niets te ondernemen. We moeten dit doen. Ik vind het ook belangrijk en we moeten dit op een gedragen manier doen. Op korte termijn zullen we een lijst aan de Vlaamse Regering voorleggen, waarop de historisch permanente graslanden zijn aangeduid, zodat dat voor de eerste keer kan worden vastgelegd en zodat het project kan worden voortgezet.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, maak die lijst als bewarende maatregel. Zitten er nog fouten in, dan is er nadien nog tijd om die recht te zetten. Dan is er in elk geval een bewarende maatregel genomen.

De gevolgen voor de landbouw hoeven niet zo dramatisch te zijn. We vragen enkel dat de permanente graslanden die daar al zo lang liggen, nog even blijven liggen. In de dossiers waar ik over spreek, is er zeker geen sprake van beperkingen inzake bemesting. Het

gemeenschappelijk landbouwbeleid stelt een vergroening voorop, en zegt dat 7 procent van de landbouwbedrijvigheid in het teken van de natuur moet staan. Misschien is een win-situatie mogelijk als we er allemaal samen aan werken. (*Applaus bij sp.a, de N-VA en Groen!*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de schorsing van het GRUP Chartreusegebied en de gevolgen ervan voor de bouw van een nieuw voetbalstadion voor Brugge

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, als ik het debat hoor over de voorgaande vragen, dan geeft de regering mij steeds meer de indruk van 'de trein der traagheid'. Welk thema we ook aanraken, er verstrijken jaren waarin er niets gebeurt. Het verheugt me dat ook sp.a het licht begint te zien, althans wanneer het niet over hun minister gaat en als ze, net als wij, vaststellen dat er niets gebeurt. Waarvoor dank uit deze onverwachte hoek.

Een ander, maar ook West-Vlaams, thema dat ons aanbelangt, minister, is uw GRUP dat door de Raad van State geschorst is. Wij betreuren dit.

Er zijn hier commissies die pleiten voor de vereenvoudiging van de administratie en van de doorlooptijd van veel projecten. Maar als we zelf als overheid een werk verrichten dat door de auditeur wordt omschreven als 'knoeiwerk' – en hij had het over de keuze van de locatie, de mobiliteitsaspecten en de waterhuishouding –, dan stel ik mij de vraag of we de commissie-Berx-Sauwens wel nodig hebben. Wij maken ons eigen huiswerk niet goed.

Dit probleem stelt zich hier. Al in het milieueffectenrapport (MER) van 2008 stond wat de aandachtspunten en de problemen waren bij de keuze van de Vlaamse Regering voor Chartreuse. Als uw eigen diensten u er al op wijzen dat dit niet kan goedgekeurd worden om die en die redenen, hoe is het dan mogelijk dat u en uw diensten de drie jaar die inmiddels zijn verstreken, niet hebben gebruikt om al die aandachtspunten, aangezien u bij uw keuze voor Chartreuse blijft, aan te pakken en uit de weg te ruimen? Minister, wat gaat u daaraan doen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik heb de vaststellingen van de Raad van State gehoord. De Raad van State moet motiveren waarom hij zegt wat hij daarover denkt te moeten zeggen. Hij brengt niet meteen oplossingen naar voren voor de problemen die hem tot de schorsing brengen – dat is nog geen definitieve vernietiging, dat is eventueel iets voor in een latere fase.

De Vlaamse Regering heeft in haar besluit met meer dan zeventig bladzijden motivatie keuzes gemaakt. De keuze van het stadion, van de open ruimte, van twee bedrijventerreinen blijft. We vinden dit noodzakelijk voor het stedelijk gebied Brugge. Wij hebben onze politieke verantwoordelijkheid goed gemotiveerd opgenomen.

Wat kunnen wij nu doen? De schorsing betekent dat ik laat onderzoeken wat de motivatie van de Raad van State is. We moeten vermijden dat er een vernietiging komt. We zullen zoeken naar de nodige oplossingen. Net zoals bij de keuze van het geheel zullen wij dat uiteraard niet alleen doen. Wij zullen dat doen in overleg met de stad Brugge en met de andere stakeholders.

Na andere dossiers, van deze en van de vorige regeringen, inzake overheids- en evengoed inzake privé-investeringen, maakt dit nogmaals duidelijk dat er een vereenvoudiging nodig is

in de procedures en de plannings. U en heel het parlement hebben dat voorgesteld met de commissie-Sauwens en Berx. U weet dat wij daar heel hard aan werken. Wij willen tegen het eind van dit jaar een aantal fundamentele wijzigingen voorstellen.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik aanvaard wat u zegt. Maar de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlacro) heeft het over “grote onzorgvuldigheid”, en de auditeur spreekt van “knoeiwerk”. Ik zeg dat niet, zij zeggen dat. Minister-president Peeters heeft begin 2008 in het programma Phara aangekondigd dat er voor Chartreuse zou worden gekozen. Het MER dateert van oktober 2008. Uw definitieve afbakening dateert van februari 2011. U hebt al die tijd gehad om alle mogelijke bijstellingen te doen om ervoor te zorgen dat het in orde zou komen. Door uw onzorgvuldigheid wordt de economische expansie van Brugge gefnuikt. De mensen die eraan dachten om in De Spie of aan de Blankenbergse Steenweg een economische uitbreiding te realiseren, staan nu opnieuw op de wachtlijst en kijken opnieuw tegen twee, drie jaar vertraging aan voor hun eventuele plannen, die ze misschien niet meer zullen willen uitvoeren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, 'Onze keuze is de Chartreuse': het lijkt wel poëzie, zei mijn buurman. Zo romantisch is dit dossier echter ook weer niet. Club Brugge had eigenlijk al lang in een vernieuwd of een nieuw stadion kunnen spelen. Dat is het drama. Of men die plek nu goed vindt of niet: het dossier is een administratieve knoeiboel. Maar wij draaien het blad om.

Ik neem het milieueffectrapport (MER) van 2008, want dat is de kern van de zaak. U hebt onvoldoende gemotiveerd waarom de aanbevelingen van het MER niet worden gerespecteerd. Mijn vraag is dus: waarom gooit u de suggesties gewoon in de vuilnisbak? Zult u die niet onderzoeken? Houdt u koppig vast aan uw niet-gemotiveerde politieke keuze?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, collega's, de na overleg tussen de Vlaamse Regering, de club en de stad gekozen plek – Chartreuse – is een goede plaats. De kritiek van Groen! verwondert mij. Groen! was tegen alles. De heer Sabbe heeft evenwel een punt: wij moeten snel weten of het op die plek kan of niet kan. Welke timing hanteert u om een oplossing te vinden? Dat is belangrijk voor Club Brugge, maar ook voor de stad Brugge.

De voorzitter: Mevrouw Bruyninckx heeft het woord.

Mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhout: Voorzitter, minister, collega's, de Raad van State is ongemeen hard voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied. De aanbeveling van de auditeur wordt gevolgd en de plannen worden geschorst. De Vlaamse Regering heeft fouten gemaakt, zo blijkt uit het arrest. De schoring is voor gemeenten zoals Zedelgem een goede zaak, maar voor Club Brugge, voor de stad Brugge en voor Sint-Andries is dat onverteerbaar. Men blijft geconfronteerd met de overlast van het Jan Breydelstadion, dat in de bebouwde kom ligt. Morgen houden de mensen van Sint-Andries weer hun hart vast, want de beruchte multiraciale Zulu Warriors uit Birmingham komen op bezoek. Ik bevestig nog dat het Vlaams Belang vasthoudt aan de keuze voor Chartreuse.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Voorzitter, minister, collega's, het dossier is te complex om dat in twee minuten uit de doeken te kunnen doen. Ik heb toch een aantal concrete vragen. Uit een lezing van het arrest van de Raad van State blijkt dat de deelgebieden 16 en 24 worden geschorst. Zult u de beslissing over deze twee deelgebieden intrekken en een nieuwe beslissing nemen, of wacht u het arrest van de Raad van State over de vernietiging af?

Hier wordt het voorgesteld alsof Chartreuse niet zou kunnen. In het arrest van de Raad van State staat echter dat die locatie wél kan, op voorwaarde dat goed wordt gemotiveerd waarom de alternatieve locaties niet voldoen. Wanneer maakt u daar werk van? Dit is een belangrijk

dossier, ook al omdat deelplan 24 betrekking heeft op 106 bedrijventerreinen, wat vandaag dus zorgt voor een economische stilstand.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem, het reglement staat toe om één bijkomende vraag aan de minister te stellen. (*Opmerkingen van mevrouw Mercedes Van Volcem*)

Ik zal iedereen opnieuw een exemplaar van het reglement bezorgen.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, de schorsing van de Raad van State heeft te maken met de motivering waarom andere plekken dan Chartreuse niet in aanmerking komen. Hoe pakken wij dat aan, wetende dat bij de keuze van de locaties niet enkel een MER belangrijk is en blijft, maar dat ook andere afwegingen belangrijk zijn?

Minister Philippe Muyters: Sinds september 2009 voer ik daarover besprekingen met de Vlaamse Regering. Er is een MER, en er zijn verschillende posities mogelijk. Er is een maatschappelijk draagvlak nodig om maatregelen te treffen.

We hebben binnen de regering en binnen de partijen afwegingen gedaan en een keuze gemaakt. We hebben die keuze sterk gemotiveerd. Ik ben het eens met mevrouw Van Volcem dat de Raad van State niet zegt dat de motivatie voor Chartreuse niet deugt, maar wel dat er te weinig gemotiveerd is waarom we de andere mogelijkheden niet kiezen. Ik heb het al gezegd, we zullen – uitgaande van het arrest van de Raad van State – onderzoeken op welke plaats we het onderzoek opnieuw kunnen opnemen. Dat geldt bij een eventuele vernietiging, of misschien al vroeger, we gaan dat juridisch bekijken. We gaan zo snel mogelijk maatregelen nemen om uitvoering te geven aan twee bedrijventerreinen, aan open ruimte en aan een voetbalstadion. Het is nog niet zeker voor welke ploeg, de ene dag is dat Club Brugge, de andere keer Cercle. Niet iedereen is even standvastig, mijnheer Caron. We gaan zeker niet stilzitten.

U zult daar als schepen van Brugge zeker bij betrokken zijn. We hebben het advies van het regionaal sociaal-economisch overlegcomité (RESOC) gevolgd. We zullen met de stakeholders, de voetbalclubs, de bedrijven weer de draad opnemen om zo snel mogelijk tot oplossingen te komen. Alle positieve bijdragen zijn uiteraard welkom.

De heer Ivan Sabbe: Het meest opmerkelijke feit is dat de heer Decaluwe het eens is met mij, althans wat de timing betreft. Dat is uitzonderlijk.

De essentie van de zaak is dat Chartreuse niet de slechtste ligging heeft. Het is bereikbaar via de E40 en de A17, het is omgeven door autosnelwegen. Maar de minister-president heeft begin 2008 bij Phara gezegd: "Dat is onze keuze, dat wordt het." Dan moet u er toch voor zorgen dat uw diensten dat zo goed motiveren dat er geen speld meer tussen te krijgen is! U moet ervoor zorgen dat dat in orde komt. U mag zeggen wat u wilt, de feiten zijn er. De Raad van State heeft verschillende hiaten gevonden in de opbouw van uw argumentatie. Wie moet de regelgeving beter kennen dan de regering zelf? Als de regering zelf er niet in slaagt een MER te volgen en een GRUP te maken dat beantwoordt aan de voorschriften van haar eigen diensten, dan hebben we een groot probleem. Dat wou ik hier voorleggen. Intussen zijn we meer dan drie jaar verder. De trein der traagheid rijdt verder, in achteruit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier Gemeentelijke Holding

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier Gemeentelijke Holding

De voorzitter: Het Uitgebreid Bureau heeft beslist dat alle fracties twee minuten spreektijd krijgen bij de volgende actuele vraag, behalve de fracties die deze vragen hebben ingediend natuurlijk. De aansluitende sprekers zullen ook één minuut voor repliek krijgen.

De heer Diependaele heeft het woord. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De heer Matthias Diependaele: Ik zal mijn best doen, mijnheer Decaluwe. Trouwens, in de nota Plenum van de voorzitter stond dat we opleidingen moesten volgen. Vorige week, tijdens het debat over de verantwoordelijkheid van de bestuurders, leek het me dat sommige mensen een cursus woedebeheersing zouden moeten volgen. Maar dat terzijde.

Vorige week hebben we inderdaad al vrij diepgaand gedebatteerd over Dexia Holding en dergelijke meer. Vandaag staan we hier opnieuw, maar nu gaat het meer bepaald over de Gemeentelijke Holding. Minister-president, het voorbije weekend hebben we een mooi en jammerlijk staaltje van vechtfederalisme – het woord komt van de heer van Rouveroy – gezien, maar dan wel een vechtfederalisme georganiseerd door de federale overheid. Ik denk trouwens dat het een unicum in mijn jonge carrière is dat de drie gewesten zich schouder aan schouder tegenover de federale overheid opstellen.

Ondertussen hebben we enkele dagen uitstel gekregen, meer bepaald tot zaterdag, maar de vraag blijft wat de precieze uitkomst zal zijn, wat precies de oplossing is. Er zijn twee scenario's. Enerzijds is er de ordentelijke, begeleide vereffening, waarvoor dit parlement vorige week heeft gepleit. Anderzijds is er het faillissement van de Gemeentelijke Holding. In beide hypothesen zal een groot deel van de waarborg van de gewesten, en waarschijnlijk de volledige waarborg, worden uitgewonnen. Dat is een vaststelling die we nu al kunnen maken, naar alle waarschijnlijkheid. Bovendien zullen we ook nog eens het verlies van commercial paper of een deel ervan moeten nemen. Het verschil met een faillissement zou echter zijn dat we bij een vereffening de activa die nog aanwezig zijn bij de Gemeentelijke Holding, tegen normale marktprijzen van de hand zouden kunnen doen. Dat betekent dat het verlies voor alle partijen lager zou zijn.

Minister-president, waarom staat de federale overheid die ordentelijke, begeleide vereffening van de Gemeentelijke Holding in de weg? Wat is de rol van minister Reynders daarin? Bij die rol worden immers terecht heel wat vragen gesteld? Hoe ziet u dit in de heel nabije toekomst, dus tegen zaterdag, evolueren?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, vorige week hebben we hier een debat gehad. Ik heb toen namens onze fractie de vraag gesteld wat de volgende dagen de opties zouden zijn. De raad van bestuur van de Gemeentelijke Holding heeft verklaard op 7 december aan de algemene vergadering te zullen voorstellen naar een vrijwillige vereffening te gaan. Dat is een belangrijke verklaring. Is er een mogelijkheid om tussen vandaag en 7 december in die liquiditeiten te voorzien? Een aantal schuldvorderingen lopen immers af. Wie zal die betalen? De Gemeentelijke Holding verkeert in betalingsnood. Is het mogelijk om te overleven tot 7 december, en wie zal daarvoor betalen? Dat is ook de hele discussie geweest met de federale overheid, ook omdat een aantal leningen, onder meer van de Nationale Loterij, bij het ministerie van Financiën zitten. Andere zitten bij het Brusselse Gewest. Wat is het probleem

hier? Hoe kan die vrijwillige vereffening worden gegarandeerd? Dat kan alleen als die betalingen gebeuren.

De heer Diependaele heeft er al op gewezen: het faillissement is alleszins een duurdere oplossing dan een vrijwillige vereffening. Dit parlement heeft vorige week eigenlijk gepleit voor die vrijwillige vereffening. Ik hoor dat de heer Vereeck van LDD eigenlijk pleit voor het onmiddellijke faillissement. Dat is niet onze keuze. Hoe ziet de Vlaamse Regering die onderhandelingen van de komende dagen? Hoe is het mogelijk om dat faillissement te vermijden en zo die vrijwillige vereffening van de Gemeentelijke Holding mogelijk te maken?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, net als mijn collega's zou ik natuurlijk graag weten of er zicht is op een oplossing. Ik vind het vreemd dat die oplossing, dat dit akkoord zo lang op zich laat wachten. Niemand begrijpt dat trouwens. Ik heb de stellige indruk dat er wordt getemporiseerd. Er wordt hier verwezen naar de federale overheid, maar ik heb de indruk dat het niet enkel de federale overheid is. Ik heb de indruk dat er een schijngevecht wordt geleverd. Iedereen weet dat de problemen er al lang zijn, dat ze zich al lang aankondigden. Minister-president, u hebt zelf gezegd dat u zeer goed voorbereid bent op wat zou komen. U wist wat het probleem was. U was goed voorbereid. De som is belangrijk, maar niet onoverkomelijk. De voorbije weken zijn er akkoorden afgesloten over veel aanzienlijkere sommen.

En dan vraag ik me af waarom en voor wie er zo wordt getemporiseerd. Waarom is het zo moeilijk om tot een akkoord te komen? Ik heb de indruk dat er andere belangen meespelen. Zijn het de belangen van de bestuurders? Zijn het de belangen van de aandeelhouders? Zijn het andere belangen? Ik zou dat wel eens willen weten.

Ik heb de indruk dat niet alle mogelijkheden werden afgetoetst. Natuurlijk is een gerechtelijk akkoord sowieso uitgesloten, maar dan is er de keuze tussen vereffening of faillissement. Ik heb de indruk dat faillissement een nieuw 'F-word' is, een woord dat niet mag worden uitgesproken. Waarom wordt deze mogelijkheid niet goed onderzocht? Natuurlijk heeft die een zware impact, zowel op de aandeelhouders als op de gewesten, maar het is wat mij betreft nog niet bewezen dat deze piste voordeliger is dan de vereffening. Ik wil wel eens zwart op wit zien wat de impact ervan is.

Als we eenmaal voor één van de pistes kiezen, wat is dan de budgettaire impact voor het gewest, maar ook voor de steden en de gemeenten? Is die oefening al gemaakt? Hoe zult u de steden en gemeenten beschermen?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, de heer Diependaele stelt dat sommige van de collega's een cursus woedebeheersing zouden moeten volgen. Ik denk dat hij aan mij refereert en ik geef toe dat ik tijdens de vorige zitting vanuit de buik heb gesproken, misschien te veel.

Collega's, ik kan niet anders. Als we miljarden zien verdampen, als we het belastinggeld zien verdwijnen, als we de centen van kleine spaarders, ook van de Christelijke Arbeidersbeweging, zien verdwijnen, dan moeten we als politici woedend worden, want anders zouden we geen mensen zijn.

Stuur mij maar naar een cursus woedebeheersing, mijnheer Diependaele. Ik zal volgende keer beleefder proberen te blijven, maar ik kan het echt niet in dit dossier. Ik zit hiermee.

Straks zullen we een onderzoekscommissie vragen. Ik hoop dat daarin de onderste steen boven kan komen, want ik meen dat dat in deze kwestie nodig is. Vandaag zijn we de brand aan het blussen. De brandweercommandant zit daar – voor een deeltje van de brand.

Ik kijk naar u, minister-president Peeters, niet naar die andere. Ik kijk liever naar u dan naar andere mensen.

We moeten de brand blussen, de vraag is op welke manier we dat zullen doen. We kunnen dan discuten over de vraag of we zullen vereffenen of failliet laten verklaren. Uiteindelijk moet onze eindbepaling blijven hoe we de centen die hierin werden geïnvesteerd, zo goed mogelijk kunnen redden. Ik hoop dat u daarop een antwoord kunt geven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, we zitten in de laatste rechte lijn met de keuze tussen faillissement of vereffening.

Minister-president, mijn vraag is algemeen, wilt u van de onderdelen van mijn redenering zeggen welke goed en welke fout zijn?

Heb ik wat het faillissement betreft, dan goed begrepen dat de Vlaamse Regering alsdan stelt dat ze 265 miljoen euro verliest, bestaande uit 225 miljoen euro waarborgregeling en 40 miljoen euro commercial paper?

Wat verliezen de gemeenten? Uiteraard verliezen ze het kapitaal dat geïnvesteerd was en ze verliezen ook het dividend. In het ene geval is geen 'cash out'. Ze verliezen kapitaal en dat is inriest, maar het is een boekhoudkundige operatie op het niveau van de gemeenten. Wat de dividenden betreft, die werden in 2011 feitelijk al op nul gezet. Ook dat is een triest verhaal, maar het is op dit ogenblik al een stuk verteerd.

Mijn vraag aan u is heel expliciet. Kunt u mij hier nog eens bevestigen, want ik zou graag hebben dat alle steden, gemeenten, burgemeesters, schepenen en gemeenteraadsleden het nog eens horen, dat ze bij faillissement niet bijkomend zullen worden aangesproken dan op het niveau van het verlies van het kapitaal, het lot van de aandeelhouder en het feit dat er uiteraard geen dividend is? Kunt u dat nog eens duidelijk zeggen, want ik word dagelijks gebeld door schepenen en burgemeesters die denken dat ze bij een faillissement alsnog zouden worden aangesproken om een bijdrage te leveren.

Dan is er de vereffening, en daarvoor zijn er twee scenario's. We komen van een put van 1,6 miljard euro, 700 miljoen euro activa. Ik ben er niet van overtuigd, mijnheer Diependaele, dat er bij de tegeldemaking van het nuttig actief een verschil is tussen een faillissement en een vereffening. De beide omstandigheden zijn ongunstig, maar ook de curator zal in een faillissement proberen om dat actief in de meest optimale omstandigheden te realiseren.

Dit is veeleer een technische discussie. Laten we er even van uitgaan dat de activa 700 miljoen euro waard zijn. Dat betekent dat we 900 miljoen euro overhouden. Daar moeten we 450 miljoen euro aan gewestwaarborgen aftrekken. Is de Vlaamse Regering eventueel bereid die waarborgen in een kapitaalverhoging om te zetten? Dat is een mogelijkheid. Indien dit niet gebeurt en de gewestwaarborgen gewoon worden aangewend, blijft nog een put van 450 miljoen euro over. De vraag is natuurlijk wie dit put zal delgen. Bij een vereffening is de essentie dat de rekening moet kloppen. De rekening moet sluiten en op nul eindigen. Wie zal hiervoor zorgen?

Tot slot ben ik er niet van overtuigd dat de laatste rechte lijn afgelopen zaterdag is gereden. Ik hoop dat dit wel het geval is, want het voortslepen van dit dossier is voor iedereen een slechte zaak. Dit is slecht voor de bestuurders, voor de Vlaamse Gemeenschap, voor de gemeenten en voor de Vlaamse belastingbetalers.

De minister-president kan misschien nog oplossingen vinden voor de commercial papers van de Nationale Loterij en van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die zeer recent vervallen zijn en binnenkort zullen vervallen. Volgens mij zal het kapmes eind oktober 2011 finaal vallen. Op dat ogenblik moeten de Waalse Regering en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering commercial papers ter waarde van 80 miljoen euro innen.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, ik ben het eens met de beschrijving dit daarnet is gegeven. Dit doet het bloed van elke politicus en volksvertegenwoordiger koken. Dit gebeurt niet enkel bij de banken. Ook andere bedrijven doen hun best om ons bloed aan het koken te brengen.

Ik wil eerst nog iets herhalen dat vorige week ook al is gezegd. Het is een goede zaak dat ons bloed kookt, maar eerst moeten we nagaan hoe we dergelijke toestanden kunnen vermijden. Dit staat los van de analyses. We moeten die analyses echter wel maken.

De voorbije jaren hebben we nooit een meerderheid gevonden om eender wat goed te keuren om die sector aan te pakken. Dit geldt voor de banken en voor alle risicoproducten. Er is nooit een meerderheid gevonden.

Ik ben blij dat er brandweermannen zijn. Voor zover ik weet, is de bankencrisis bij de banken ontstaan. Het is mogelijk dat ik het verkeerd heb begrepen, maar dat is de volgorde van de gebeurtenissen. Dat is de essentie van de discussie. Ik heb de indruk dat de discussie in allerlei richtingen verschuift. Ik wil vooral weten wat er is misgelopen.

Het Vlaams Parlement wordt geconfronteerd met de noodzaak weer eens belastinggeld uit te trekken om de boel te redden. We hebben zelfs geen andere keuze. Ik herhaal dat ik blij ben dat er brandweermannen zijn. Het maakt niet uit of het om een faillissement of een vereffening gaat. Het is de bedoeling de impact zo klein mogelijk te houden.

Tijdens de voorbije periode zijn we al meermaals met voldongen feiten en een gebrek aan informatie geconfronteerd. Ook nu bevinden we ons in die toestand. We hebben niet voldoende informatie over wat er allemaal is misgelopen en over de keuzes die al dan niet zijn gemaakt.

Ik heb het hier in de eerste plaats over de banken. De Gemeentelijke Holding is geen bank. Het is een holding met aandelen die niet eenmaal, maar verschillende malen gigantisch in waarde zijn gedaald. De Gemeentelijke Holding wordt nu met de feiten geconfronteerd. Dat is een discussie die we moeten voeren.

Vandaag voeren we een debat op basis van gebrekkige informatie. Ik sta volledig achter de pogingen van de Vlaamse Regering een oplossing te vinden die de impact in de brede zin, bijvoorbeeld op de begroting, probeert te beperken.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, de discussie over de oorzaken zullen we binnen twintig minuten voeren. Dan zullen we het over hoorzittingen en onderzoekscommissies hebben. Nu stellen we de vraag wat we moeten doen.

Ik wil toch even opnieuw naar de cijfers verwijzen. Als ik het goed begrijp, is er een schuld van 1,6 miljard euro. Aangezien er voor 700 miljoen euro aan bezittingen zijn, bedraagt het verlies 900 miljoen euro. De helft van dat verlies wordt door de gewesten gedekt. Bijgevolg blijft er nog een verlies van 450 miljoen euro over.

De vraag is of we dit verlies ook zullen dekken. Indien we dat niet doen, zitten we met een faillissement. Indien we dat wel doen, winnen we enkel tijd. Ik hoor dat die tijdswinst misschien de mogelijkheid zou scheppen de activa, die nu 700 miljoen euro waard zijn, gunstiger te verkopen. Ik ben het daar fundamenteel mee oneens. Volgens mij zullen we op die manier niet veel winst boeken.

De vraag is dan ook wie dat tweede bedrag van 450 miljoen euro zal ophoesten.

Minister-president, mijn vraag aan u is heel concreet. Als u voor die vereffening bent, stapt u dan mee in die tweede 450 miljoen euro? Wat kost ons dat dan? En wat zal ons dat opbrengen? Mijn fractie is daar geen voorstander van. Ik denk niet dat we daar veel aan

zullen winnen. Ik heb het idee dat we naar een vereffening gaan. Mijn collega van Groen! heeft het nog niet met zoveel woorden willen zeggen maar het verschil tussen een faillissement en een vereffening is natuurlijk de aansprakelijkheid van de bestuurders. Daar ligt volgens mij het kalf gebonden. Ik denk dat u naar die vereffening wilt gaan om die bestuurders buiten schot te houden.

De heer Jaak Gabriels, een van de bestuurders van de Gemeentelijke Holding, oud-minister van Economie, minister van Staat en decennialang burgemeester, heeft een vreemde uitspraak gedaan op de regionale televisie. Hij zei: “Er is nooit gespeculeerd vanuit de Gemeentelijke Holding. Wij hebben altijd geïnvesteerd in energie en infrastructuur en immobiliën.” Het volstaat om de kranten te lezen om te weten dat er wel speculatieve beleggingen waren.

Ofwel liegen die bestuurders dat ze zwart zien, ofwel hebben zij nooit goede informatie gekregen. Ik denk dat we die informatie boven water moeten zien te krijgen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De Vlaamse Regering wil de schade maximaal beperken. Iedereen is het erover eens dat er in dit dossier schade is aangebracht. De vraag is nu hoe we die zo veel mogelijk kunnen beperken.

De afwegingen om die schade te beperken, hebben niets te maken met het debat over de aansprakelijkheid van de bestuurders. De Vlaamse Regering zoekt al een aantal dagen heel intensief naar de beste oplossing voor iedereen.

We hebben de Gemeentelijke Holding mee helpen stutten om de bank recht te houden. De referentieaandeelhouders en de Gemeentelijke Holding zouden met een percentage van 14,1 procent kapseizen. Men heeft in 2008 dan ook gezegd dat we de Gemeentelijke Holding moesten rechthouden met waarborgen om te voorkomen dat die bank in zware problemen zou komen.

Recent hebben de drie gewesten een waarborg gegeven van 450 miljoen euro. Vlaanderen heeft 50 procent voor zijn rekening genomen. Dat is een niet onbelangrijk bedrag van 225 miljoen euro. Daarbovenop hebben de drie gewesten nog 120 miljoen euro aan commercial papers, zijnde kortetermijnleningen, toegestaan. De hoofddoelstelling was de Gemeentelijke Holding overeind te houden om de bank te redden en niet verder in de problemen te brengen.

Er bestaat een groot verschil tussen faillissement en vereffening. Bij een faillissement houdt men op te betalen, men kan de schulden niet meer betalen en men moet de boeken dan ook neerleggen. Een vereffening geeft de mogelijkheid om op een zeer ordentelijke wijze en mogelijk over een langere termijn de activa te verzilveren. Een vereffenaar kan kijken wanneer de markt ideaal is om een aantal zaken te verkopen. De vraag is nu wat het totaal actief zal opbrengen. Sommigen spreken over 750 miljoen euro, anderen hebben het over 700 miljoen euro. Wanneer we kijken naar het aandeel van Dexia, zal het misschien nog lager zijn.

Bij een vereffening kan men gaan onderhandelen met alle schuldeisers. Dat is het grote verschil tussen een faillissement en een vereffening.

Dat is een van de elementen die we op tafel leggen. Ook de Gemeentelijke Holding doet dat in haar laatste schrijven. Ze gaat, zeker vóór zaterdag, een initiatief nemen om met alle schuldeisers rond de tafel te zitten en te kijken in welke mate zij willen bijdragen tot de vereffening of het mogelijk maken van de vereffening. Dat is het grote verschil met het faillissement.

De Vlaamse Regering maakt zich geen illusies en beseft dat ze de waarborg – waar de Federale Regering ons uitdrukkelijk om heeft gevraagd – van 225 miljoen euro op tafel zal moeten leggen. Eventueel kunnen we wel de vorderingen overnemen van de banken en zelf de leningen afbetalen in plaats van de waarborg op tafel te leggen. De diensten van minister Muyters zijn volop bezig de voor- en nadelen daarvan te bekijken.

We hebben ook vragen bij de commercial paper van 120 miljoen euro, waarvan 40 miljoen euro voor Vlaanderen, die we hebben gegeven. Die zijn natuurlijk niet gewaarborgd. Bij een faillissement zijn die helemaal verloren, bij een vereffening geldt een andere benadering.

Natuurlijk is hier een groot spanningsveld over het saldo. Wie zal dat saldo op zich nemen? We hebben met de waarborg en de commercial paper al een serieuze inspanning gedaan. De Federale Regering stelt dat ze 50 procent op zich wil nemen. Dat is dan wel 50 procent nadat wij al 450 miljoen euro op tafel hebben gelegd en na de 120 miljoen euro commercial paper.

Daarom is het heel belangrijk om de komende uren en dagen te bekijken of niet enkel wij een inspanning willen doen, maar ook de andere schuldeisers en het federale niveau.

Zo kunnen we ervoor zorgen dat we in een vereffening komen. Het grote voordeel daarvan is dat het verzilveren en activeren van de activa op een ordentelijke wijze kan gebeuren. Daardoor kunnen er meer middelen worden gegenereerd en kan het saldo dat op het einde moet worden dichtgereden, kleiner zijn. Dat betekent verder ook dat andere schuldeisers goed moeten nadenken vooraleer zij het faillissement vragen. Iedereen kan het faillissement vragen. Men verwijst naar artikel 633, de vrijwillige vereffening. In de brief van premier Leterme wordt echter verwezen naar artikel 634 van het vennootschapsrecht. Dat betekent dat elke belanghebbende de vereffening kan vragen. Waarom zij dat dan niet vragen, is een kleine bijvraag.

De raad van bestuur van de Gemeentelijke Holding heeft de verantwoordelijkheid de boeken neer te leggen of in vereffening te gaan. Zij moeten nu het initiatief nemen. Ze kunnen zaterdag of maandag het faillissement inroepen of ze kunnen ze op ordentelijke wijze met iedereen met kennis van zaken rond de tafel gaan zitten, om de schade zo veel mogelijk te beperken en de opbrengst van de verzilvering te maximaliseren.

We hebben vrijdag kennis genomen van een voorstel van de Federale Regering. Zij vraagt ons om de waarborg en de commercial papers en dan nog eens 50 procent van het saldo op tafel te leggen. Onze bijdrage zou dan meer dan 600 miljoen euro of nog meer bedragen. De drie gewesten samen hebben dan een voorstel geformuleerd, door de Waalse minister-president Demotte uitgewerkt, met een andere manier van aanpakken en het vastleggen van een plafond. Dat voorstel is opnieuw verworpen door de Federale Regering. Nochtans hadden verschillende experts van de gewesten en de federale instanties aan dat voorstel gewerkt.

Zaterdag is er dus een nieuwe raad van bestuur van de Gemeentelijke Holding. De volgende uren en dagen wordt daar zeker opnieuw over vergaderd. Ikzelf en mijn collega's doen er alles aan om de schade, die al enorm is, te beperken.

Ik wil nogmaals benadrukken dat dit niets te maken heeft met de problematiek en de discussies over aansprakelijkheden van de een of de ander.

De enige betrachting die we hebben, is voor Vlaanderen, maar ook voor de andere regio's en voor België, op een goede manier dit heel delicaat, heel vervelend en heel kostelijk dossier af te handelen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. Ik kan me er helemaal in vinden. Ik wil er iets aan toevoegen. Mijnheer Vereeck, u zegt dat men gespeculeerd heeft. Ik denk dat ook. Een ander voorbeeld zijn de putopties, die op dit moment nog openstaan en die nog 88 miljoen euro zouden doen verdampen, zoals hier is gezegd. Maar laat het wel duidelijk zijn dat als wij pleiten voor de ordentelijke, de begeleide vereffening, dat niet is vanwege de aansprakelijkheid van de bestuurders. Daar hebben wij immers geen voordeel bij. De N-VA heeft geen bestuurders in de Gemeentelijke Holding, de Dexia Holding of waar dan ook. De drie traditionele partijen hebben die. Wij pleiten voor de ordentelijke vereffening omdat we ervan overtuigd zijn... *(Opmerkingen)*

Is er iemand die dat wil tegenspreken? Is er iemand die de waarheid daarvan in twijfel trekt? Ik denk het niet. Wij zijn er in elk geval van overtuigd dat de begeleide vereffening de betere keuze is om die vereffening zo goedkoop mogelijk te maken in het belang van Vlaanderen.

De heer Eric Van Rompuy: Minister-president, ik dank u voor het antwoord en voor de inspanningen in moeilijke omstandigheden, waarin u probeert oplossingen te vinden in het belang van de steden, de gemeenten en de belastingbetaler. We zitten in een zeer precaire situatie en moeten in volle verantwoordelijkheid de volgende dagen kijken waar we naartoe gaan.

Als voorzitter van de commissie Financiën en Begroting, wil ik antwoorden op de vragen die de heer Crombez en de heer Penris hebben. We zullen volgende dinsdag de Gemeentelijke Holding horen. Voorzitter Francis Vermeiren en de heer Carlos Bourgeois komen naar de hoorzitting in het parlement, waar alle mogelijke vragen kunnen worden gesteld en bedenkingen gemaakt. Op 8 november komt de heer Jean-Luc Dehaene naar het Vlaams Parlement. Vermits het gaat over een beursgenoteerd bedrijf, zal dat gebeuren in een besloten zitting, zoals het in de commissie is besproken.

Zoals in de Kamer, zullen we in opvolging van de hoorzitting, ook andere mensen kunnen horen. Ik zal als commissievoorzitter dat initiatief nemen. Ik heb het daarstraks al aan een aantal andere mensen gezegd dat de deal in de fameuze nacht van Dexia, waar de Gemeentelijke Holding gevraagd is om in te stappen in het kapitaal, is gemaakt in bijzijn van de gouverneur van de Nationale Bank. Achteraf zijn die transacties goedgekeurd door de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, die toezicht houdt op de financiële markten. Op het moment dat wij hier een verhoogde waarborg hebben gegeven aan de Dexiabank, op 15 juli, toen minister Bourgeois die vraag heeft gesteld, is er een Europese stresstest toegepast op 91 banken. Ik heb het document bij. Dexia was geslaagd voor die Europese stresstest. Volgens de test voldeed Dexia aan alle voorwaarden om weerstand te bieden aan de nieuwe schokken op de financiële markten. Dat was op 15 juli.

Nu, post factum, kan men de Vlaamse Regering komen beschuldigen en vragen waarom ze dat niet wist. Men kan de persoonlijke aansprakelijkheid van een aantal bestuurders te grabbel gooien, zonder te weten welke de context was, welk soort toezicht er was, welke omstandigheden er waren. Wel, daarvoor dient een parlement. Daarvoor dienen hoorzittingen. Daar zullen we de experts en verantwoordelijken ondervragen. Dat zullen we de volgende weken doen.

First things first. We steunen 100 procent de minister-president om ervoor te zorgen dat er een oplossing komt die het minste kost aan de belastingbetaler. De toekomst van de Gemeentelijke Holding is voorbij. De holding wordt vereffend, ze verdwijnt na 7 december. Laat ons daar de volgende dagen met grote zin voor verantwoordelijkheid aan werken. Het gaat inderdaad over honderden miljoenen belastinggeld, maar ook heel veel spaargeld van de steden en gemeenten. Ik stel me garant dat we als voorzitter van de commissie de volgende weken in de commissie Financiën en Begroting met kennis van zaken zullen werken, geen partijpolitiek spelletje zullen spelen en geen zwartepieten gaan zoeken, maar gaan zoeken naar oplossingen ten gronde in volle verantwoordelijkheid. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Watteuw: Mijnheer Van Rompuy, of in de volgende weken in de commissie Financiën de juiste vragen zullen worden gesteld, en vooral of de juiste antwoorden zullen worden gegeven, zullen we nog zien.

In afwachting, minister-president, moet ik zeggen dat het voor iemand die niet direct bij de onderhandelingen betrokken is, soms onwezenlijk lijkt hoe alles verloopt. Ik blijf erbij dat er tijd verloren is, als je ziet waarover uiteindelijk onderhandeld moet worden en waarover een akkoord moet worden gesloten. Het gaat over belangrijke bedragen, maar het akkoord op zich hoeft niet complex te zijn. Ik heb de indruk dat er tijd verloren is, maar ook dat niet alles is gezegd.

Als u het hebt over de vereffening, zegt u dat alle schuldeisers betrokken zijn. Dat is juist. Dat is een belangrijk verschil, maar dat maakt het natuurlijk ook moeilijk. Of er dan een akkoord komt met de schuldeisers of niet, hangt voor een stuk af van alle schuldeisers. Die vereffening is dus absoluut niet zo vanzelfsprekend als sommigen doen uitschijnen. Alleen al daarom moet de piste van het faillissement – ik laat nu in het midden of dat de beste piste is of niet – worden bewandeld en moet worden bekeken wat de gevolgen ervan zijn. Ik heb de indruk dat die piste niet is bewandeld.

De heer Jan Penris: Voorzitter, één ding heeft mij gestoord daarnet. Er is tweemaal luidruchtig geapplaudisseerd. De minister-president heeft de gave van het woord, en ik bewonder hem daarvoor, en ik zou hem ook graag applaus geven, maar ik denk dat in dit dossier niemand moet applaudiseren. In dit dossier is geen applaus te verdienen, collega's. Wees daarvan overtuigd. Degenen die dat in hun enthousiasme toch hebben gedaan, hebben zich wellicht vergist.

Wie kiezen vandaag tussen de pest en de cholera, tussen vereffening en faillissement. Beide uitkomsten zijn slecht. Ik hoop dat we een keuze kunnen maken die ons uiteindelijk het minste kost. Ik weet één ding, minister-president, en uw minister van Financiën weet dat ook: welke keuze we ook maken, de rating van Vlaanderen op de kredietmarkt zal zeker dalen. Dat is nog een reden waarom het applaus van daarnet niet verdiend was.

De heer Sas van Rouveroj: Minister-president, het is goed dat u alle inspanningen doet om de schade die er is, niet nog groter te laten worden, en waar mogelijk de schade zoveel mogelijk te beperken. Met andere woorden: een faillissement is liefst geen optie, een begeleide vereffening is dat wel. Wij van Open Vld zullen u steunen in uw poging om die vereffening tot stand te brengen.

Doe dat doortastend en doordacht. Het woord 'vereffenen' zegt 'gelijkstellen'. U moet dus hoe dan ook een gat dichten. Ik hoor u gelukkig niet verwijzen naar de steden en gemeenten. Ik weet dat het bijna retorisch is, maar zeg het toch nog maar eens vanuit het gezag van uw minister-presidentschap, dat de steden en gemeenten niet zullen worden aangezocht om het probleem verder mee te helpen oplossen. Zij zijn de aandeelhouders. Zij zullen hun aandelen verliezen, zoveel is duidelijk, maar in het financieren van het te delgen saldo, worden zij door u niet aangesproken. Zeg dat toch nog maar eens.

Let ten slotte voor één ding op. Time is running out, ook juridisch. Deze Gemeentelijke Holding bevindt zich hoe dan ook in een virtuele staat van falen. We moeten echt opletten dat noch de inspanningen van de Vlaamse Regering, noch de inspanningen van de bestuurders, die op dit ogenblik een verder uitstel tot stand brengen omdat er moet worden gepraat, niet worden vertaald naar een onjuiste handeling in functie van de staking van betaling. Want dan ontstaan bijkomende verantwoordelijkheden, zowel in hoofde van de bestuurders als in hoofde van deze Vlaamse Regering, en dus ook in hoofde van u, als minister-president.

De heer John Crombez: Voorzitter, collega's, ik volg de heer Van Rompuy. Ik vind een aantal dingen vreemd in dit dossier. In september 2008 is de Gemeentelijke Holding gevraagd om mee een kapitaalsverhoging te onderschrijven met die lening van Dexia. Dan is er het probleem van de waarborg van Vlaanderen. De vraag kwam van de federale overheid, ook aan de Gemeentelijke Holding. Initieel waren de waarborgen gedeeld. Op een bepaald moment heeft de federale overheid – de minister van Financiën op kop – gezegd: "Trek je plan met die waarborgen". Nu is er een oplossing waarbij de federale overheid zegt: "We willen de helft van de helft". Daar komt het eigenlijk op neer.

Ik blijf dat een vreemd verhaal vinden. Ik vind dat we dit in het parlement moeten onderzoeken om te weten wat er allemaal gebeurd is. Het is waarschijnlijk niet evident om federale ministers naar hier te halen. Ik heb ooit eens gevraagd om een Nederlandse minister naar hier te halen om hem vragen te stellen over de kerncentrale van Borssele die men zo

goed als op de Vlaamse grens zet. Ik weet niet of we minister Reynders mogen ondervragen, maar ik zou wel eens willen weten waarom hij het normaal vindt dat Vlaanderen voortdurend – en Vlaanderen niet alleen, maar ook Wallonië en Brussel – wordt betrokken en waarborgen moet geven, maar dat hij zelf zijn waarborg terugtrekt en zegt dat we ons plan maar moeten trekken.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, er lopen twee discussies door elkaar.

Ik wil eerst reageren op de heer Van Rompuy. De discussie is niet of we een systeembank moeten redden. Natuurlijk moeten we die redden. De vraag is of we dat doen met geld dat we gaan lenen bij die systeembank zelf. De vraag is of de Gemeentelijke Holding putopties had moeten creëren.

Ik hoor nu dat de hoorzitting zal worden uitgebreid. De heer Watteeuw en ik hebben gisteren twee voorstellen voor uitbreiding gedaan. Ze zijn toen weggewuifd.

In het verslag van vorige week heeft minister Lieten gezegd dat het in juni voor de Vlaamse Regering duidelijk was dat het slecht ging aflopen met de Gemeentelijke Holding, maar dat u niet als eerste het dominosteentje wou omgooien en dat u daarom die waarborgen hebt gegeven. Ik denk dat we hierover een aantal pertinente vragen moeten stellen.

Aan de minister-president is de vraag heel duidelijk. Het gaat nu om vereffenen of faillissement. Doen we die 450 miljoen euro erbij of niet? Dan is de vraag: wat denkt u ermee te winnen? Op dit moment zijn de bezittingen 700 miljoen euro. Zelfs al wordt dat 800 of 900 miljoen euro, dan loont het nog niet om er 450 miljoen euro bij te duwen. Ik vraag nogmaals: wat is volgens u de meerwaarde van die vereffening? Ik zie het niet tenzij het om het uitsluiten van de aansprakelijkheid gaat.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik wil nogmaals herhalen dat de aansprakelijkheid van de bestuurders voor ons geen element is om te werken in de een of andere richting. Wij werken – en wij zijn niet de enigen, want alle overheden van dit land zijn het eens en ook de Gemeentelijke Holding – naar een vereffening. We zullen wel zien wat er met de aansprakelijkheden zal gebeuren en de hoorzittingen kunnen daar zeker toe bijdragen.

Collega Vereeck, het grote verschil is dat bij de verzilvering van de activa – en ik wil niet in detail treden – bepaalde activa meer zullen opbrengen bij een vereffening dan bij een faillissement. Het eindsaldo zal heel wat kleiner zijn bij een vereffening. Daar zijn de experts het over eens. We hebben de Gruppo Banca Leonardo al een tijdje geleden gevraagd om ons bij te staan en alles goed te berekenen. Er zijn pertinente elementen aanwezig om te zeggen dat de activa meer zullen opbrengen bij vereffening dan bij een faillissement en het gaat dan over ettelijke miljoenen euro. Het te financieren saldo op het einde zal kleiner zijn.

Collega Crombez heeft gelijk, want daar gaat het over. Het federale niveau zegt dat het 50 procent pakt, maar 50 procent van 50 procent is wel iets anders dan de bijdrage die wij moeten leveren. Er is dus een spanningsveld. Daarom is het ook zo belangrijk dat het niet alleen gaat om de regionale overheid en de federale overheid, maar ook om het feit dat de andere schuldeisers er ook belang bij hebben om naar een vereffening te gaan. Ik hoop dat dat nu een beetje duidelijk is.

Mijnheer Watteeuw, u zegt dat we niet alle elementen van het faillissement hebben bekeken. Dat hebben we natuurlijk wel gedaan. We weten wat we verliezen bij een faillissement: onze waarborg en onze commercial papers. 'That's it'. Al de rest zal de curator doen en we zullen zien wat die doet. Voor ons is het dan gedaan. We nemen het verlies, en dat de rest zijn plan trekt, bij wijze van spreken. Een faillissement is op zich heel eenvoudig, los van aansprakelijkheden enzovoort. Dat is voor ons geen element in de afrekening.

Mijnheer van Rouveroi, de steden en gemeenten hebben een inbreng gedaan in het kapitaal en zijn aandeelhouder geworden. Ik heb begrepen dat sommige steden en gemeenten daarvoor hebben geleend, maar dat is een andere discussie. Aan de aandeelhouders kun je

noch bij een faillissement, noch bij een vereffening meer vragen dan de inbreng die ze hebben gedaan in het kapitaal. Wat mij betreft, is er op dit moment geen sprake van om de steden en gemeenten te dwingen mee te betalen aan het saldo dat dan zal overblijven. Dat is in de Vlaamse Regering ook niet aan de orde. De Vlaamse Regering heeft niet de intentie om het verlies – kapitaal en dividenden – te compenseren. Daar is geen sprake van, noch in de ene, noch in de andere richting.

Mijnheer Penris, u hebt gelijk, aan dit belangrijke dossier is er geen goede kant. De situatie van de ratingbureaus moeten we nauwgezet opvolgen. Vandaag is dat een reden te meer om te gaan naar een vereffening, en niet naar een faillissement.

Ik kan niet goed begrijpen dat er in dit parlement mensen zijn die onverkort pleiten voor het faillissement. Ik hoop dat ze, met de informatie die ik heb gegeven, nu hebben ingezien dat we alles moeten doen om naar een vereffening te gaan. Ik ben nog niet zeker dat dat zal lukken tegen zaterdag. Door het uitstel van de beslissing van de raad van bestuur van de Gemeentelijke Holding is dit niet plots in een ander kader terechtgekomen. De komende uren en dagen moeten alle schuldeisers en overheden worden overtuigd van het feit dat iedereen hierbij zal winnen, dus minder schade zal lijden dan bij een faillissement.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de campagne van de minister in het kader van de jaarlijkse Werelddag van Verzet tegen Armoede

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: 17 oktober is al jaren wereldwijd de dag van verzet tegen armoede. De mensen die vorige maandag per trein reisden, hebben allicht dit mooie boekje ontvangen. Het staat vol mooie foto's en getuigenissen van mensen in armoede. Er staat ook een voorwoord in van de minister van Armoedebestrijding, mevrouw Ingrid Lieten.

In de beste Limburg/Stevaertraditie lezen we in de inleiding: "Wij bieden u vandaag dit gratis boekje aan." Verder zegt de minister mee te leven met de mensen in armoede. Ik citeer: "Als minister voor Armoedebestrijding sta ik aan uw kant." De minister voor Armoedebestrijding staat dus aan de kant van de ondertussen meer dan 115.000 mensen die moeten leven van voedselpakketten, van de 50.000 leefloontrekkers, van de ondertussen 63.000 mensen die bij het OCMW terechtkomen voor aanvullende steun. Die cijfers heeft de VVSG naar aanleiding van 17 oktober bekendgemaakt. Dikwijls werken die mensen voltijds, maar ze kunnen hun huur of energierekening niet betalen, of ze hebben een veel te laag pensioen.

De minister staat ook aan de kant van de 35 procent eenoudergezinnen die in armoede leven.

Dat is allemaal mooi. Maar, collega's, wie wordt hier beter van? Ik heb nog even gedacht dat het boekje misschien gedrukt was op eetbaar papier. Maar neen, ook dat niet. Het is gewoon duur, dik papier. Wie wordt hier beter van behalve de minister, die met een dure publicatie en met emotionele getuigenissen van mensen in armoede voor een deel zichzelf promoot?

Minister, als u naast de mensen in armoede wilt staan, moet u gaan werken in een vereniging waar armen het woord nemen. Als u minister wilt blijven, wordt er van u actie verwacht.

Wat heeft dit gekost? Hoe kunt u hiermee bijdragen aan de doelstelling van Vlaanderen in Actie om het aantal kinderen in armoede tegen 2020 te halveren?

De voorzitter: Mevrouw Vogels, wilt u zich alstublieft beperken tot de twee minuten die u hebt om uw vraag te stellen. Het zijn altijd dezelfde tegen wie ik opmerkingen moet maken. Dit is niet goed voor mijn hart.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben niet onder de indruk. Het gaat hier over armoede.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, dit boekje past in een van de acties van het Vlaams Armoedeplan. In die actie gaat het om de verbetering van de beeldvorming rond armoede. In de eerste plaats zijn er opleidingen voor mensen die in de overheid werken met mensen in armoede en voor beleidsmensen. Er wordt ook bekeken hoe we de beeldvorming bij het grote publiek kunnen verbeteren. Daarin past dit boekje.

Mensen in armoede worden vaak clichématig uitgebeeld. Men probeert te doen alsof het gaat om alleen maar mensen die als clochards onder bruggen slapen. Daardoor ontstaat een eenzijdig beeld van mensen in armoede. Dat schraagt heel dikwijls niet het draagvlak voor goede beslissingen in ons beleid. Zeker in deze tijden van crisis grijpen sommige mensen al te gemakkelijk naar het adagium "Als je arm bent, is dat je eigen schuld en dan moet je maar op de blaren zitten". Wij willen duidelijk maken dat je door allerlei omstandigheden arm kunt worden: door generatiearmoede maar ook doordat je plotseling als enige ouder alleen voor de opvoeding van je kind staat of doordat er plotseling door ziekte of werkloosheid minder gezinsinkomen is, of doordat je door ouder te worden en een beperkt inkomen vereenzaamt.

Wij hebben deze actie niet zomaar uit onze mouw geschud. We wilden in de verf zetten dat het Jaarboek Armoede in Vlaanderen twintig jaar bestaat en dat die jaarboeken ieder jaar opnieuw aanduiden wat de structurele oorzaken van armoede zijn, de feiten weergeven en tegen de clichés ingaan. Eerst was er het idee om een groot colloquium te organiseren met academische zittingen. Wij hebben toen gedacht dat het, in plaats van opnieuw een vergadering te beleggen waarop de overtuigden elkaar zouden overtuigen, veel beter was om die middelen te gebruiken om de feiten te brengen.

Daarom hebben we dit boekje gepubliceerd. Het werd gemaakt samen met het Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. Die verenigingen hebben zelf getuigenissen aangebracht. Zij hebben dit boekje gecoördineerd. Het heeft 14.000 euro gekost. Er werden aan de stations tienduizend exemplaren verdeeld door de verenigingen waar armen het woord nemen.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, ik ben echt niet onder de indruk van dit antwoord. Minister, er is een draagvlak. Er verschenen de voorbije week 225 artikels over armoede in de media. Die gingen niet over clochards. In twee derde van de gevallen waren het verslagen van acties van verenigingen en van mensen op het terrein die actie voerden tegen armoede. Ik heb u al herhaaldelijk gezegd dat er een campagne is van de jeugdbeweging en dat er een campagne is van Welzijnszorg. Er is in Vlaanderen een steeds groter draagvlak om iets aan de armoede te doen. Dus, doe het alstublieft.

U komt hier zeggen dat dit boekje wordt verdeeld naar aanleiding van twintig jaarboeken die de structurele oorzaken van armoede aantonen. Maar waarop wacht u om er echt iets aan te doen? Excuseer mij, maar dit overtuigt mij niet.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, minister, collega's, u verwijst naar het Vlaams actieplan. Wij slagen er desondanks niet in de armoede terug te dringen. U vroeg zelf aan de Vlaamse Regering om een tandje bij te steken en dertien doelstellingen naar voor te schuiven. Eentje ervan is de automatische toekenning van rechten. Dat is volgens mij een van de belangrijkste hefboomen om armoede terug te dringen. Eind juni zou daarover een permanent armoedeoverleg zijn georganiseerd. Hoever staat het met de inventarisatie van de rechten die men automatisch zou kunnen toekennen?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij graag aan bij de erg terechte vraag van mevrouw Vogels. Hoewel ik de trein heb genomen, heb ik het boekje niet gekregen. Maar ik heb het ondertussen wel gelezen. Dat boekje is echt geen instrument om de man in de straat te overtuigen van het belang van armoedebestrijding. Mevrouw Vogels heeft gelijk: het is in de eerste plaats publiciteit voor uzelf. Het is ook zo dat de getuigenissen die erin staan vaak niets met armoede hebben te maken, maar met echtscheidingsproblemen bijvoorbeeld. Als u echt iets wilt doen, dan moet u, in plaats van voor dit soort zaken geld vrij te maken, structurele, horizontale maatregelen nemen. Uit de cijfers blijkt dat dat niet gebeurt. Integendeel: het armoedeprobleem wordt in Vlaanderen alsmaar groter.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister, collega's, een keer per jaar vieren wij moeder. Maar dat betekent niet dat wij haar enkel op Moederdag moeten respecteren en alleen dan aan haar moeten denken. Hetzelfde geldt voor de Werelddag van Verzet tegen Armoede. Mevrouw Vogels, hoewel ik denk dat u echt iets aan het probleem wilt doen, choqueert uw houding mij. Toen u nog minister van Welzijn was, had u die boeken van Oasis ook op uw bureau liggen. Samen met zoveel anderen las ik het boekje op de trein. Zo werd actie 44 van het Vlaams Actieplan tegen Armoede gerealiseerd: het brede publiek vertrouwd maken met armoede. Dat is belangrijk, mevrouw Vogels en mevrouw Dillen, want zo kunnen wij meer respect, solidariteit en sociale inclusie realiseren. De getuigenissen zijn belangrijk, want zij doorbreken het beeld dat mensen door eigen schuld in armoede terechtkomen.

De voorzitter: Mevrouw Turan, u krijgt één minuut, en niet anderhalve minuut of twee minuten.

De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, de vorige sprekers zegden het al: men bestrijdt armoede niet met boekjes. In uw aanpak moet u de link leggen met jobs, en acties opzetten. Dat bleek ook uit het armoederapport over Brussel. Met de marketing van uzelf komt u er niet.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, collega's, het is jammer dat hier zo weinig respect wordt opgebracht voor het boekje waaraan mensen in armoede zelf hebben meegewerkt. Ik betreur nog meer het beeld dat de Vlaamse Regering wel boekjes uitgeeft, maar niet met de strijd tegen armoede bezig is.

Beste collega's, mag ik u eraan herinneren dat alle leden van de Vlaamse Regering bezig zijn met heel wat acties? Ik overloop enkele ervan. Minister Smet is bezig met de uitbreiding van de kleuterparticipatie via kleinere klassen en een betere omkadering. Minister Van den Bossche is bezig met de invoering van de huursubsidie. Ze heeft gezorgd voor dakisolatiepannen voor mensen in armoede. Ze neemt maatregelen voor mensen die worden afgesloten van aardgas en elektriciteit. Minister Vandeurzen is bezig met heel wat welzijnstrajecten, met schuldbemiddeling, met de uitbreiding en het goedkoper maken van de kinderopvang. Minister Muyters is bezig met werk-welzijnstrajecten. Hij probeert daarmee mensen in armoede te begeleiden naar een job. Minister Bourgeois ondersteunt de gemeenten in het kader van de interne staatshervorming om hun regierol voor armoedebestrijding op te nemen. Zo kan ik nog heel wat voorbeelden geven die duidelijk aantonen dat deze regering op een geïntegreerde manier samenwerkt. Ik betreur dat sommigen daar zo weinig respect voor hebben.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, uw regering is bezig, maar blijkbaar niet goed. Ik zie de cijfers alleen maar in de andere richting evolueren. Als u al bezig bent, bent u niet goed bezig.

Minister, mevrouw Turan, u onderschat de mensen. Denkt u nu echt dat de mensen niet weten dat er armoede bestaat? Denkt u nu echt dat ze niet weten dat er in hun omgeving mensen zijn die ziek worden en in armoede terechtkomen? Nog eens, de dag van de armoede zijn er overal te lande door gewone mensen acties gevoerd tegen die armoede. Dat leeft echt wel. De mensen hebben deze stomme boekjes echt niet nodig om daarvan overtuigd te zijn. (*Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en Groen!*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.46 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.03 uur.*

■

MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding

– 1269 (2011-2012) – Nr. 1

MOTIE van de heren Filip Watteeuw en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heren Ivan Sabbe, Bart Caron en Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding

– 1294 (2011-2012) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de moties van de heren Filip Dewinter en Jan Penris en van de heren Filip Watteeuw en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heren Ivan Sabbe, Bart Caron en Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding.

Ik stel voor om de besprekingen van beide moties samen te voegen tot één enkele bespreking.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De bespreking is geopend.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, mijnheer Diependaele, in afwachting van de cursus woedebeheersing zal ik me voor één keer aan de tekst houden die men me heeft voorgeschreven, zodat ik niet uit mijn rol val. Ook de mensen van de Handelingen zullen dat graag hebben.

Geachte leden, de voorbije dagen is duidelijk gebleken dat onze motie tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de rol van de Vlaamse Regering ten aanzien van de Gemeentelijke Holding meer dan ooit terecht is. De stand van zaken was dat de holding tegen vorige zaterdag een lening van 5 miljoen euro moest betalen aan de Belgische Nationale Loterij. Gebeurde dat niet, dan was voldaan aan de wettelijke voorwaarde voor een faillissement. De Vlaamse Regering en de raad van bestuur van de Gemeentelijke Holding kozen voor een begeleide vereffening, heb ik begrepen. De raad van bestuur smeekt de Federale Regering en de Vlaamse Regering om de liquiditeitspositie te verzekeren tot 7 december, de dag waarop

hij een buitengewone algemene vergadering zou bijeenroepen om de aandeelhouders – de steden, gemeenten en provincies – te laten beslissen over de toekomst van de holding.

Het verhaal van deze Gemeentelijke Holding is allesbehalve fraai. Vandaag schetst de krant De Morgen een ontluisterend beeld van de raad van bestuur van de holding. De betrokken lokale politici, waarvan er een aantal ook in dit parlement hebben gezeteld of nog zetelen – ze zijn weg – hadden alleen oog voor de dividenden. Controle op de raad van bestuur of de werking van de holding was er niet. De aandeelhouders lagen niet wakker van het investeringsbeleid van de holding en in 2009, bij de kapitaalsverhoging om Dexia overeind te houden, kwam slechts de helft van de leden van de algemene vergadering opdagen: stel u voor. De voorbije tien jaar vroeg slechts heel af en toe een vertegenwoordiger van de steden en gemeenten op een algemene vergadering naar het gevaar van verliezen en de noodzaak van waardeverminderingen, of over de beleggingspolitiek en het risicobeleid van de holding. Die persoon werd dan meteen de mond gesnoerd. Dexia Bank België bezorgde de voorzitter van de Gemeentelijke Holding altijd de nodige munitie om alle ongerustheid en voorbehoud – zo die er al was – onmiddellijk de kop in te drukken.

Minister-president, ook de Vlaamse Regering blonk de voorbije jaren echter uit in passiviteit. Helaas. Ik heb minister Bourgeois hier in dit parlement hoogstens weten vermelden dat de unitaire structuur van de holding een “anachronisme” was en dat het een beetje vervelend was dat de Vlaamse Regering daarom geen toezicht kon houden op de strategische beslissingen van de Gemeentelijke Holding. Ik heb de Vlaamse Regering echter nooit de structuur van de holding en haar beleggingspolitiek in vraag weten stellen, ook niet na de eerste bankencrisis: laat dat gezegd en geweten zijn. Pas toen het kalf eindelijk aan het verdrinken was, is de Vlaamse Regering in het kader van haar waarborgstelling een aantal eisen beginnen te stellen, zoals het vetorecht, het niet meer uitkeren van een dividend door de holding enzovoort. Ik heb de Vlaamse Regering nooit horen verklaren dat de gemeenten en steden – en de Vlaamse Regering is toch de voogdijoverheid in dezen – niet met belastinggeld op de beurs mochten spelen.

Ondertussen hebben onze socialistische vrienden het boetekleed aangetrokken. Overal verklaren ze nu dat men met belastinggeld niet op de beurs mag spelen, maar ze hebben het spel via hun burgemeesters wel jaren meegespeeld. Helaas, mijnheer Crombez. Minister-president, het grootste bewijs van de passiviteit van de gewesten, en dus ook van de Vlaamse Regering, wordt toch wel geleverd door een onverdachte bron, namelijk Brussels minister-president Charles Picqué, van de PS.

Die gaf dinsdag toe dat de gewesten destijds geen zicht hadden op de reële situatie van de Gemeentelijke Holding toen ze een waarborg uitschreven en deelnamen aan de herkapitalisering van de holding. Vandaag zit u met de gebakken peren.

De Vlaamse Regering wil tot elke prijs vermijden dat ze moet betalen voor de financiële put van de Gemeentelijke Holding. De Gemeentelijke Holding torst een schuld van 1,6 miljard euro en de resterende activa zijn nog ongeveer 700 miljoen euro waard. Er is met andere woorden een tekort van minstens 9 miljoen euro. Als de holding failliet gaat, kan Dexia Bank een kruis maken over de schuldvordering van 1,2 miljard euro die ze heeft op de holding en dan valt die last in de nek van de Federale Regering, sinds vorige week de trotse eigenaar van Dexia Bank België. De Federale Regering kan die pil echter vergulden door de waarborg van 450 miljoen euro op te eisen die is verstrekt door de gewesten. De extra beleidsruimte van de Vlaamse Regering voor 2012 zou volledig worden gehypothekeerd.

Vandaar dat een wij een onderzoekscommissie nuttig en noodzakelijk achten. In dezen zouden we ook uitdrukkelijk de rol van PricewaterhouseCoopers nog eens voor het voetlicht willen brengen. Want, collega's, de commissaris van deze maatschappij heeft de jaarrekening per 31 december 2010 zonder enig voorbehoud of opmerking goedgekeurd.

Indien de Dexia-aandelen op dat ogenblik, en zelfs op het ogenblik van ondertekening van het commissarisverslag, aan beurskoers zouden gewaardeerd zijn, had de Gemeentelijke Holding een negatief eigen vermogen en was het dus virtueel failliet.

Nog sterker: in het jaarverslag 2010 wordt wel gemotiveerd waarom er geen minwaarde wordt geboekt op de veel minder belangrijke Astrid-participatie, maar rept men met geen woord over de waardering van de Dexia-portefeuille.

Voor mij is het duidelijk dat zowel de raad van bestuur, formeel de opstellers van de jaarrekening, als de commissaris flagrant in de fout zijn gegaan. Ten eerste, de jaarrekening van de Gemeentelijke Holding per 31 december 2010 was schromelijk overgewaardeerd. De minwaarde op de Dexia-aandelen bestond reeds gedurende enkele jaren en was dus wel degelijk ‘duurzaam’. Ten tweede, het Wetboek van Vennootschappen legt op dat in het jaarverslag, datgene wat samen met de jaarrekening wordt ingediend, een toelichting wordt gegeven over de bijzondere risico’s waaraan de vennootschap is blootgesteld. Dat ontbreekt wat Dexia betreft volledig in het verslag over het jaar 2010. Ik hoop dat de collega’s die de verdediging van Dexia en de Gemeentelijke Holding op zich willen nemen, onthouden wat ik hier heb gezegd.

Dat bijzondere risico was een daling van de waarde van de in pand gegeven aandelen in Dexia, met als gevolg dat de schuldeisers – nota bene Dexia zelf – nieuwe waarborgen zouden eisen die de holding dan niet kon geven. Het niet-vermelden van dit risico is een duidelijke overtreding van het Wetboek van Vennootschappen, artikel 96, eerste paragraaf, en dat had de commissaris uitdrukkelijk moeten vermelden in zijn verslag, quod non. Hier bevinden we ons op het randje van het strafrecht.

Mogelijke vragen die wij in onze onderzoekscommissie willen stellen aan de bestuurders en de commissaris zijn de volgende. Waarom werd er geen minwaarde geboekt op de Dexia-aandelen? Waarom werd dit niet toegelicht in het jaarverslag, terwijl dat wel werd gedaan voor de participatie in Astrid? Waarom werd bij de beschrijving van de risico’s en onzekerheden geen melding gemaakt van de moeilijkheden binnen Dexia en van de mogelijke gevolgen hiervan voor de Gemeentelijke Holding?

En specifiek voor de commissaris – ik hoop dat we hem kunnen oproepen, ook in uw onderzoekscommissie, voorzitter – hebben we een vraag: waarom werd het niet vermelden van dit risico niet opgenomen in het commissarisverslag, wetende dat het een overtreding is van het Wetboek van Vennootschappen?

Indien een gewone bedrijfsrevisor een jaarrekening zonder enige opmerking attesteert en het bedrijf gaat binnen het jaar failliet, volgt automatisch een onderzoek door de commissie van toezicht van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren (IBR). Ik ben benieuwd of in een politiek geladen zaak even stringent tegen een gereputeerd kantoor zal worden opgetreden.

Daarnaast zou ik ook de Vlaamse Regering graag een paar vragen stellen. Ten eerste, overweegt de Vlaamse Regering stappen tegen de bestuurders en de commissaris van de Gemeentelijke Holding op grond van de beroepsfouten die de aansprakelijkheid in het gedrang brengen? Ten tweede, overweegt de Vlaamse Regering eventueel een klacht bij het IBR op grond van de beroepsfouten die door PricewaterhouseCoopers (PwC) zijn begaan? Ten derde, welke consultancyopdrachten zijn de afgelopen drie jaar aan de bedrijfsrevisoren van PwC en aan de hiermee verwante consultancybureaus toevertrouwd? Welke erelonen zijn hiervoor betaald? Ten vierde, welke auditopdrachten bij overheidinstellingen in de ruime zin van het woord zijn de afgelopen drie jaar aan PwC toegekend?

We hebben heel wat vragen. Ik hoop dat die vragen op een ordentelijke manier kunnen worden beantwoord. Ik weet dat de commissie de ambitie heeft dit onder toezicht van de heer Van Rompuy op een veeleer bescheiden wijze te doen. Ik vraag evenwel het Vlaams Parlement meer verantwoordelijkheid te geven. We moeten dit doen op de manier die ons is

toegestaan, namelijk in de vorm van een parlementaire onderzoekscommissie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik ben tevreden met de opening die de heer Van Rompuy daarnet heeft gelaten. Hij heeft verklaard dat meerdere mensen kunnen worden gehoord. De commissievergadering is gisteren in een heel andere sfeer verlopen. Er is toen geen goede aanzet gegeven.

De voorzitter heeft voorgesteld de voorzitter en de gedelegeerd bestuurder van de Gemeentelijke Holding uit te nodigen. Dit is op zich normaal. Indien we een volledig beeld willen krijgen, waarbij zowel de positieve als de negatieve kanten naar voren komen, moeten we echter ook andere mensen durven uit te nodigen.

Ik heb voorgesteld de heer Gabriëls uit te nodigen. De heer Vereeck is me hierin bijgetreden. De heer Gabriëls heeft duidelijke uitspraken gedaan over het beleid van de Gemeentelijke Holding en over de manier waarop het er in de raad van bestuur aan toegaat. Hij sprak over een bijwijlen hallucinante werkwijze. Ik vind dit zeer verregaande uitspraken. Ik heb tevens voorgesteld de waarnemer van het Vlaamse Gewest, de heer Van Driessche, uit te nodigen.

Beide voorstellen zijn afgeblokt. Ik heb de indruk gekregen dat niet alles kan worden besproken en dat niet alles naar boven mag komen. Het is dan ook een goede zaak dat de heer Van Rompuy nu toch een opening heeft gemaakt.

Ik pleit ervoor met een parlementaire onderzoekscommissie verder te gaan. Ik heb eens nagekeken hoe de oprichting van vroegere parlementaire onderzoekscommissies is gemotiveerd. Die motivering is eigenlijk haast altijd onvoorstelbaar eenvoudig. De reden tot oprichting bestaat uit ernstige aanwijzingen dat met overheidsgeld onzorgvuldige beslissingen zijn genomen. Dat is zeer eenvoudig. Soms komen die ernstige aanwijzingen voort uit hoorzittingen. In andere gevallen is dat niet zo.

De vraag is of er ernstige aanwijzingen zijn dat onzorgvuldige beslissingen zijn genomen. Dat er 900 miljoen euro te kort is, laat al iets vermoeden. Dit is een behoorlijk bedrag. De overheid en de belastingbetaler moeten hiervoor opdraaien. Bovendien blijkt de bedrijfsvoering in de Gemeentelijke Holding vrij ongewoon te verlopen. Er zijn, met andere woorden, aanwijzingen dat onzorgvuldige beslissingen zijn genomen.

Een aantal van die zaken is gisteren al uitvoerig aan bod gekomen. De heer Diependaele heeft daarnet verwezen naar de putopties. Putopties zijn een vorm van speculatie. Men kon natuurlijk niet voorzien dat er een bankencrisis zou komen. Maar dan nog kan men stellen dat dit een vreemde manier van bedrijfsvoering is. Het is spelen met het geld van de belastingbetaler. Men is vaak helemaal niet zeker waar men zal uitkomen.

Als een diversificatie gebeurt door uitsluitend leningen aan te gaan, dan maakt men zijn bedrijf of organisatie heel kwetsbaar. Men gaat het verzwakken.

Lenen van de bank waarvan men aandelen koopt, is eveneens een gevaarlijke piste. Wettelijk is er een aantal beperkingen. De vraag is zelfs of men de wet daarbij niet overtreedt.

Ik vraag me af wat het management, de raad van bestuur en de aandeelhouders hebben gedaan. De voorbije dagen kregen we een ontluisterend beeld van een management dat eigenlijk vooral geïnteresseerd was in de eigen megalomanie, van een raad van bestuur die nauwelijks bezig was met het besturen van deze holding en van aandeelhouders die alleen maar uitkeken naar het dividend. Het resultaat is een tekort van 900 miljoen euro. De belastingbetaler zal dat moeten betalen.

De Vlaamse Regering heeft geen bestuurder in de Gemeentelijke Holding. Ze zit niet rechtstreeks in de raad van bestuur, maar er is wel een waarnemer. Ik hoop dat die daar aanwezig was en heeft gezien welke beslissingen de raad van bestuur heeft genomen. Ik hoop

dat hij meer heeft gedaan dan waarnemen en dat hij ook heeft gewaarschuwd wanneer er zaken misliepen. De vraag is dan ook of de Vlaamse Regering kon hebben geweten wat er aan het gebeuren was en of ze had kunnen ingrijpen. Dit is geen beschuldiging, maar die vraag moet wel worden gesteld.

Er zijn voor mij voldoende aanwijzingen. Het resultaat is rampzalig. Er is een tekort van 900 miljoen euro. Ik vind dat daar een serieus onderzoek naar gevoerd moet worden. Mijn vraag is dan ook waarom we dat niet zouden doen. De voorbije dagen kreeg ik vanuit een aantal partijen, niet toevallig de partijen die ook in de raad van bestuur zitten, de vraag waarom we geen hoorzittingen zouden houden. Maar waarom zouden we geen onderzoekscommissie instellen? Daar krijg ik geen antwoord op. Het lijkt me heel belangrijk dat wordt onderzocht welke rol het management, de raad van bestuur en de Vlaamse Regering hebben gespeeld. We moeten dat doen met de volle bevoegdheden. Er zijn voldoende aanwijzingen dat er zaken zijn gebeurd die het daglicht niet mochten zien of die te maken hebben met onbekwaamheid.

Ik blijf er dan ook bij dat een onderzoekscommissie een goede zaak zou zijn. We moeten niemand beschermen. We moeten de zaken volledig uitspitten, de verantwoordelijken aanduiden en vooral lessen leren voor de toekomst. Dat doen we best met een onderzoekscommissie. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: We delen allemaal dezelfde zorgen. Dat zijn ook de zorgen die de man in de straat heeft. Er is in Vlaanderen veel geld verloren gegaan. Als we kijken wat dit het Vlaamse Gewest zal kosten met Dexia erbij, dan komen we al snel aan 800 miljoen euro. Ik denk dan aan de 500 miljoen euro die we in Dexia hebben geïnvesteerd en die we misschien niet meer terugzien, de 225 miljoen euro aan waarborg en de 40 miljoen euro aan commercial paper bij de Gemeentelijke Holding. Verder is er die ratingverlaging.

Ik heb begrepen dat je per notch 0,15 procent extra rente betaalt. Indien we de 7 miljard euro schuld die we nu hebben in één keer zouden moeten herfinancieren, zou dat ons 10 miljoen euro kunnen kosten. Eigenlijk – en dat is voor mij de essentie van de zaak – had dat nooit mogen gebeuren. In het Gemeentedecreet, artikel 195, paragraaf 3, staat heel duidelijk dat het niet de bedoeling is dat overheden gaan speculeren, speculatieve beleggingen doen. We zien dat echter zeer vaak. Dat is dus toch blijkbaar een beetje ingeburgerd bij onze gemeenten. De gouverneur van Limburg, de heer Herman Reynders, heeft zich in een krant heftig verzet tegen de investering van 44 Limburgse gemeenten, verzameld in de holding Nuhma. In die holding wilden ze voor 2,5 miljoen euro investeren in een bedrijf in het Brussels. Over dat dossier had de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) gezegd dat het te risicovol was. Bij die LRM zitten waarschijnlijk toch wel meer financiële experts dan bij de raad van bestuur van Nuhma.

Nogmaals, we mogen die overheden hetzelfde vragen als dat wat we aan elke goede huisvader vragen, namelijk in eerste instantie te sparen en enkel te beleggen met geld dat je kunt missen, omdat je het eventueel kunt verliezen. Dat was de eerste regel die ik te horen kreeg van mijn professor economie: beleggen doe je met geld waarvan je je kunt veroorloven het te verliezen. De meeste mensen sparen en sommigen, die al wat meer vermogend zijn, beleggen. Een overheid kan echter geen risico nemen, omdat zij uiteindelijk met belastinggeld werkt.

Binnen die Gemeentelijke Holding is er blijkbaar geleend om aandelen te kopen. Geen enkele huisvader kan zich zo'n strategie veroorloven.

Daaruit blijkt dat het toch wel om kapitale fouten gaat. De heer Ivan Van de Cloot spreekt over beginnersfouten, strategieën waarvan iedereen met een beetje basiskennis weet dat je die niet mag uitstippelen, zoals het kopen van aandelen met geleend geld. Daarom was ik in

eerste instantie wat ontgoocheld over de hoorzittingen die werden voorgesteld door de meerderheidspartijen.

Mijnheer Van Rompuy, ik heb u vandaag aandachtig beluisterd in het politieke programma Villa Politica. Gisteren zijn we niet verder geraakt dan het uitnodigen van de ceo, de heer Bourgeois, en de voorzitter, de heer Vermeiren, van de Gemeentelijke Holding. We hebben, bij monde van de heer Watteeuw, gevraagd om op zijn minst ook de heer Gabriëls te mogen zien en horen, die toch heel felle uitspraken heeft gedaan. Zo zei hij dat hij steeds uitgevoerd had wat er door het federale niveau werd gevraagd en dat ze om Dexia te redden bij Dexia geleend hadden. Het kwam erop neer dat ze, bij manier van spreken, zijn arm hadden omgedraaid en dat hij ontslag neemt omdat hij niet langer met zich wil laten sollen. Dat betekent dat hij in het verleden wel met zich heeft laten sollen. Daarom zou ik hem, de oudvoorzitter van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, op zijn minst willen horen.

Minister-president, verder zou ik ook graag de heer Van Driessche, uw waarnemer in de Gemeentelijke Holding, willen uitnodigen, al was het maar om te horen of hij u ooit op de hoogte heeft gebracht van die zeer risicovolle – bijna onwettelijke – strategieën die de Gemeentelijke Holding heeft gevolgd. Ik doel op het beleggen in dergelijke risicovolle producten als putopties of het maken van fouten als het kopen van aandelen met geleend geld. Was u daarvan op de hoogte?

Ik wil ook duidelijk stellen dat in een aantal kranten vandaag al te lezen valt dat de hoorzittingen over Dexia bijna een maat voor niets waren. Wat is de premier daar komen doen? De premier is daar toelichting komen geven op een heel algemene manier, zeggende wat we eigenlijk al wisten gewoon uit wat er in de media verschenen is. Hij heeft daar zijn beleid wat verdedigd, en daar houdt het op. Ik vrees dat als we die twee mensen, Vermeiren en Bourgeois, zullen uitnodigen, het enige wat ze zullen doen is een verhaal te brengen à décharge van zichzelf, om zichzelf te ontlasten van enige verantwoordelijkheid.

Ik vind op zijn minst dat we bij de hoorzitting als opstapje naar die onderzoekscommissie, een aantal kritische geluiden zouden mogen horen. Ik had gehoopt om toch een aantal experts te kunnen horen. U mag ze zelf noemen, maar ik wil ze ook wel noemen: misschien een Geert Noels of een Ivan Van de Cloot, een aantal financiële experts die ons kunnen uitleggen wat daar is gebeurd. Het schijnt ook niet zo moeilijk te zijn, want sommige van hen beweren dat het om beginnersfouten gaat.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik hoor nu al de tweede keer zeggen dat de vragen en de antwoorden zullen tegenvallen. Mijnheer Vereeck, u herhaalt dat op een andere manier. U zegt: we gaan nu wel hoorzittingen houden, maar we zullen er niets te weten komen. Wat is dat nu voor een vreemde houding? Ik heb ook gelezen dat in het federaal parlement de premier is ondervraagd en dat er niets is uitgekomen.

Ik vind het heel logisch dat als we een hoorzitting houden, die twee mensen de eerste sprekers zullen zijn. Het zijn de spilfiguren. Nu al zeggen dat de vragen en de antwoorden niet veel zullen opleveren? Voor de vragen zorgen we zelf. Jullie zeggen dat die vragen op niet veel zullen lijken, maar ik zal zorgen dat de mijne zo goed mogelijk zullen zijn. Om nu al te zeggen dat dat niets zal opleveren? Over de putopties bijvoorbeeld weten wij bijna niets. Dat alleen al kan in de hoorzitting gevraagd worden. Om dat nu als argument te gebruiken voor een onderzoekscommissie? Neen, ik wil eerst weten waarover het gaat. En als men weigert te antwoorden en als men de vragen omzeilt – al die dingen die u met uw glazen bol voorspelt – dan is dat een belangrijk gegeven voor het vervolg.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Crombez, ik zal u uitleggen waarom ik gisteren een heel ongemakkelijk gevoel kreeg in de commissie. De heer Watteeuw en ikzelf hebben een heel redelijk voorstel gedaan, namelijk om de waarnemer van de Vlaamse Regering en de heer Jef Gabriëls, die ontslag heeft genomen uit de Gemeentelijke Holding, als sprekers toe te voegen

aan de agenda. Het is op zijn zachtst gezegd verwonderlijk dat dat op een dergelijk stellige manier van tafel werd geveegd.

Een tweede element waarom ik niet veel vertrouwen heb dat we veel zullen te weten komen, is dat de heren Vermeiren en Bourgeois nu al publiekelijk in de pers hun eigen onschuld aan het uitschreeuwen zijn. Mag ik heel even zeggen dat die vraag in eerste instantie zelfs nog niet wordt gesteld in die hoorzitting?

Ik wil wel zeggen wat de heer Vermeiren gisteren in Terzake heeft gezegd. Hij zei: “Ik ben toch niet verantwoordelijk voor de financiële crisis?” Neen, hij is niet verantwoordelijk voor de financiële crisis, maar hij is op basis van wat we nu weten, wel verantwoordelijk voor de crisis in de Gemeentelijke Holding. We weten ongeveer wat daar is gebeurd. De twee elementen waar we nu al wat meer informatie over hebben, namelijk het lenen om aandelen te kopen en het gebruik van een zeer speculatief element, namelijk putopties, zijn elementen die niets te maken hebben met de financiële crisis. Mijnheer Van Rompuy, het redden van Dexia is een beslissing waar wij het ook mee eens zijn. De overheid kan niet anders dan een dergelijke systeembank redden. We hebben het over andere beslissingen.

Die twee mensen zijn nu hun onschuld al aan het uitschreeuwen. Daardoor verwacht ik dat in dat debat, waar we die mensen natuurlijk wel op de rooster kunnen leggen, die mensen zullen komen met een volledige lijst van elementen à decharge. Het is moeilijk om dat zomaar te doorprikken als we ook geen kritische stem horen.

De heer John Crombez: Mijnheer Vereeck, u hebt recht op uw verwachtingen, maar ik heb daar een ander beeld van. U weet dat ik er een probleem mee heb dat bestuurders, die daar ook namens een publiek mandaat zitten, het normaal vinden om in de pers verklaringen af te leggen en het niet normaal vinden om in het parlement veel te komen zeggen.

Uw standpunt is dat systeembanken moeten worden gered. Nu is dat allemaal evident, maar ik wil er u toch op wijzen dat uw partij dat niet vindt. Ik herinner mij zeer goed dat uw partij in een opiniestuk zei dat de bankencrisis veroorzaakt is doordat de overheden de banken redden, en dat het dus een slechte zaak is dat overheden banken redden.

Waarom schudt u nu van neen? Bestaat dat opiniestuk niet? Was het niet van uw partij? Ik denk zelfs dat de auteur van het stuk nu opnieuw voorzitter is.

De heer Lode Vereeck: Mijn partij is altijd voorstander geweest van het opsplitsen van banken en voor het zetten van schotten tussen onze retailbanken en onze wholesalebanken. U moet de parlementaire stukken uit 2008, ten tijde van het uitbreken van de bankencrisis, maar eens nalezen. U bent daar ook voorstander van. We zijn op dat punt bondgenoten.

Natuurlijk moeten we banken redden. U hebt daarstraks gezegd dat de oorzaak van de bankencrisis bij de banken ligt. Daar verschillen wij fundamenteel van mening. Deze crisis bij Dexia zit als probleem voor een groot stuk bij een overheid, namelijk bij het Griekse staatspapier, een land waar de overheid de boel niet goed heeft bestuurd en financieel niet goed heeft beheerd.

Wat de vorige bankencrisis betreft, is mijn interpretatie dat de Amerikaanse overheid twee semipublieke banken de arm heeft omgedraaid om zeer goedkoop kredieten te geven aan mensen van wie we wisten dat ze die hypothecaire kredieten niet konden terugbetalen. Ik ben een grote tegenstander van het presidentschap van de heer Bush en de dingen die hij heeft uitgestoken, zowel in Irak als wat de bankencrisis betreft. De oorzaak ligt dus bij een overheid die twee semipublieke banken, Fannie Mae en Freddie Mac, gedwongen heeft om zeer goedkoop hypothecaire kredieten te geven.

Daarna is er een securitisatie gekomen van al die slechte kredieten. Dat kunnen we de banken misschien verwijten, maar dan verwijt ik evenzeer onze Belgische bankiers dat ze niet even onder dat vergulde laagje van de gesecuritiseerde producten hebben gekeken.

Voor ons ligt de oorzaak van de crisis tweemaal bij een overheid – in 2008 bij de Amerikaanse en in 2011 bij de Griekse – en niet bij de banken.

De heer John Crombez: Ik ben bijzonder blij dat we daar fundamenteel van mening verschillen. Ik heb daar een andere visie op. De ‘subprime crisis’ is inderdaad voor een stuk geïnduceerd door de Amerikaanse overheid. Ik ben er zeker van dat we ook een bankencrisis hadden gehad als die hypothecaire leningen niet waren gesprongen. Op het moment van de bankencrisis had Dexia immers 800 procent keer exposure op zijn goed kapitaal. Het is pas beginnen te rollen doordat er in de VS iets gebeurd is. Maar dat Dexia ziek was, komt door het beleid dat in Dexia is gevoerd, niet door het feit dat Bush een verkeerd beleid voerde ten aanzien van zijn consumenten. Dexia was in 2008 de ziekste bank van Europa. Dat kun je echt niet aan Bush verwijten. Nu is ze dat gelukkig niet meer.

De heer Lode Vereeck: Ik deel uw mening niet. Zelfs als u voorstander zou zijn van een minimale staat, die ervoor zorgt dat onze vrije markt een beetje functioneert, heeft de overheid minstens vier taken: het private eigendomsrecht beschermen, zorgen dat contracten kunnen worden afgedwongen, aansprakelijkheid, en zorgen voor een stabiele monetaire orde. Dat is een overheidstaak. Dat zijn overigens niet mijn woorden, maar die van Walter Eucken, de filosofische grondlegger van de sociale en ecologisch gecorrigeerde markteconomie in Duitsland. Dat betekent dus dat wat mij betreft, de fout uiteraard bij de banken ligt, maar nog veel meer bij een overheid, die toezicht moet houden op de verhouding tussen de reserves die ze hebben en alles wat er aan uitstaande kredieten is.

Daar zijn ook deze keer fouten gemaakt door de controleautoriteiten. Ik pleit dus – en misschien zijn we dan opnieuw bondgenoten – voor een zeer sterk toezicht van de FSMA en de Nationale Bank enzovoort. Er zijn fouten gemaakt, maar er zijn ook fouten gemaakt bij de overheid die in eerste instantie verantwoordelijk is voor controle op de banken.

Ik wil nog een aantal argumenten naar voren schuiven waarom ik meen dat we toch moeten grijpen naar het instrument van de onderzoekscommissie. Ik heb inderdaad ook minister-president Picqué gehoord die zegt dat de gewesten niet goed geïnformeerd waren en dat ze, als ze alle informatie hadden gehad, anders hadden gehandeld en eigenlijk een kat in een zak hebben gekocht. Ik zou dan wel eens willen weten op basis van welke informatie dat is gebeurd, want heel wat van de problemen van Dexia waren in 2008 ook al gekend.

Ik wil ook even verwijzen naar de heer Jaak Gabriels, iemand die ik zeker respecteer. Hij heeft een lange staat van dienst: minister van Staat, oud-minister van Economie, burgemeester van Bree. Hij heeft gisteren verklaard: “Er is nooit gespeculeerd vanuit de Gemeentelijke Holding. Wij hebben altijd geïnvesteerd in energie en in infrastructuur en immobiliën.” Het minste wat we kunnen zeggen, is dat er wel gespeculeerd is. Ik kijk nu even naar de heer Van Rompuy: ofwel staat Jaak Gabriels te liegen dat hij zwart ziet, ofwel is die man verkeerd geïnformeerd en werd er op de raad van bestuur informatie voorgeschoteld op basis waarvan hij tot deze uitspraken komt. Dit is natuurlijk een uitspraak die werkelijk geen hout snijdt. Ik zou die man wel eens onder ede willen zien en niet zomaar op een hoorzitting waar hij niet eens naartoe hoeft te komen. Ik denk zelfs dat het in zijn voordeel is als hij onder ede kan verklaren over welke informatie hij beschikt. Ofwel liegt hij, ofwel is er in de raad van bestuur iets grondig misgelopen. Ik denk dat we die verantwoordelijkheden moeten nemen.

Ik wil ook even zeggen dat het niet mijn bedoeling is om te zwartepieten, om hier mensen met naam en toenaam van wat dan ook te beschuldigen, behalve wanneer die mensen zelf in de pers komen. Tot nu toe waren er al drie mensen – en ik volg John Crombez dat het misschien niet opportuun is voor die politici/bankiers om in het publiek verklaringen af te leggen – die dat gedaan hebben. Er was de heer Vermeiren, er waren Jef Gabriëls en Jaak Gabriels. Zij stellen zich dan natuurlijk bloot aan parlementaire vragen in het publieke domein. Ik heb hier ook de lijst van de mensen in de raad van bestuur. In tegenstelling tot de heer Penris zal ik de namen niet in het halfrond beginnen rond te schreeuwen. Het heeft voor

mij geen belang wie erin zit, het gaat er alleen maar over hoe het zover is kunnen komen. Welke informatie was daar beschikbaar?

Ik wil ook even verwijzen naar wat minister Lieten heeft gezegd. De heer Van Rompuy heeft ook een punt wanneer hij zich afvraagt in welke mate Vlaanderen betrokken is. De Gemeentelijke Holding is een federaal instrument waar we een waarnemer hebben. We zijn daarbij betrokken voor alles bij elkaar 265 miljoen euro. We hebben daar een waarnemer. Ik zou die ook graag spreken. Maar ik hoor minister Lieten vorige week zeggen: “In juni was het voor de Vlaamse Regering duidelijk dat het slecht zou aflopen. De gewesten hebben toen beslist dat ze de Gemeentelijke Holding niet zouden laten vallen, dat ze zeker niet het eerste dominosteentje zouden laten vallen. We hebben toen de verantwoordelijkheid genomen om de waarborgen te geven”. Goed wetende – ik herhaal het nogmaals – dat het slecht zou aflopen.

Dan gaan we opnieuw naar een commissie. Dan wil ik weten wat u toen al wist, en waarom u dan toch hebt beslist tot die waarborg, wetende dat u die kwijt zou zijn. Dat leid ik daaruit af. Waarom hebt u niet meer buffers gepland? U wist in juni al dat die 225 miljoen euro er zou aankomen.

Het is interessant om dieper te graven dan met een hoorzitting. Niemand is verplicht om naar een hoorzitting te komen. Ik ben blij dat de mensen die we tot nu hebben uitgenodigd, dat wel willen doen. Ik ben ook blij met het aanbod van de commissievoorzitter om op heel korte termijn naar een uitbreiding te gaan, om ook de gouverneur van de Nationale Bank te horen. De heer Crombez had het ook over federaal minister Reynders. We kunnen ook experts ondervragen.

Dan is het belangrijk om via een onderzoekscommissie verantwoordelijkheden vast te leggen. Daarom heeft mijn fractie samen met Groen! een motie ingediend om een onderzoekscommissie op poten te zetten. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Gisteren hebben we de bespreking gehad. De week voordien is een engagement genomen om twee hoorzittingen te houden: een over de problematiek van de Gemeentelijke Holding en een met de voorzitter van Dexia. Oorspronkelijk had ik gezegd dat ik dat niet opportuun vond op het moment van de splitsingsdiscussie. In dat weekend is de nationalisering van Dexia tot stand gekomen. Op dat moment konden we moeilijk aan de voorzitter van een beursgenoteerd bedrijf vragen om in dit parlement de strategie uiteen te zetten. Achteraf bekeken was dat wel de juiste houding.

We hebben dan de vergadering gehouden. Ik heb me geëngageerd om die vragen te stellen, en ik heb dat ook gedaan. Gisteren is er toegezegd dat we twee hoorzittingen houden, een met de heren Vermeiren en Bourgeois, en een op 9 november met de heer Dehaene. Alle vragen kunnen daar worden gesteld.

Er wordt gezegd dat premier Letermé ontgoocheld zou hebben in de commissie. Ik lees dat de vragen zeer ontgoochelend waren. Het schijnt dat men daar zonder dossierkennis en totaal onvoorbereid wat platitudes heeft staan roepen. Mevrouw Almaci heeft daar staan roepen als een indignada, dat ze er ziek van was en dat het erg was. Misschien was dat zo, maar ik lees dat de vragen vrij ontgoochelend waren.

Ik hoop dat er tijdens de hoorzitting volgende week met de heren Vermeiren en Bourgeois veel vragen worden gesteld. De commissie is vrij om dat te doen, we zullen er ook de nodige tijd voor uittrekken. De heer Dehaene komt de week daarna en daar kunnen we vragen stellen over wat er met de Dexiabank is gebeurd.

We kunnen ook andere instanties en personen vragen. Indien zou blijken dat we niet tot op het bot kunnen gaan, dan kunnen we eventueel overgaan tot een onderzoekscommissie. Dat

mogen we nooit uitsluiten. Het hangt af van het parlementaire werk dat we doen en van ons aanvoelen dat we niet verder kunnen gaan.

We gaan ook de regering ondervragen. Gisteren was de minister-president present. Ik heb aangeboden om vragen te stellen, maar niemand heeft hem een vraag gesteld. Nochtans was hij volledig beschikbaar.

Al deze zaken kunnen we de komende weken in de commissie bekijken, zoals dat ook in de Kamer gebeurt. Daar is ook geen onderzoekscommissie opgericht. Men heeft er een lijst gemaakt met mensen die men wil horen. Op een bepaald moment kunnen we zeggen dat het onvoldoende is en dat we een onderzoekscommissie willen oprichten.

Ik heb twee onderzoekscommissies meegemaakt: die over de Kempische Steenkoolmijnen (KS) en die over de scheepskredieten. (*Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

Neen, mijnheer Vereeck, dat is geen trauma geweest. De heer De Gucht heeft mij hier jarenlang, wel tien keer, geïnterpelleerd, zowel in de plenaire vergadering als in de commissies. Men heeft mij op de duur zelfs geconfronteerd met curatoren in faillissementen, en wat is het allemaal. Ik ben nooit in moeilijkheden gekomen. De geviseerde ambtenaar, de heer Mallevé, werd trouwens nooit door de heer De Gucht in moeilijkheden gebracht. Die commissie werd dus een zeer grote ontgoocheling. Het enige gevolg is geweest dat Gimvindus, voorgezeten door gedelegeerd bestuurder Gust Vriens, werd geliquideerd en in vereffening gesteld. Toenmalig minister Van Mechelen, die toen verantwoordelijk was, heeft dit uitgevoerd, zonder dat er sprake was van malversaties of wat dan ook.

Men kan tot die conclusie komen. Met de KS is hetzelfde gebeurd. Toen was de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV) daarvoor verantwoordelijk: Gerard Van Acker en Rainier van Outryve. Men heeft ook mensen gevraagd als Tyl Gyselinck. Men had daar ook de Sociale Investeringsmaatschappij voor Limburg (SIM) en Bert Verbrugge. Ik kan heel die geschiedenis vertellen. Evenmin als bij de scheepskredieten zijn daar frauduleuze zaken naar boven gekomen. Er was op een zeker moment een zekere Vanderstockt van de spaarkas, die in een of andere lening een malversatie had gedaan. Die man kon niet worden ondervraagd, en dat heeft de heer De Gucht aangegrepen om een onderzoekscommissie op te richten. Dat werd beslist na de verkiezingen. Ik was toen geen minister meer. Er was toen een paarse regering. Die wilde voor een deel afrekenen omdat ik zagezegd jarenlang die onderzoekscommissie had tegengehouden, en De Gucht wou zijn 'moment de gloire'.

Maar die onderzoekscommissie heeft niet meer mogelijkheden dan een normale commissie. Laat ons nu in de volgende weken zien wat die hoorzittingen opleveren. Wij kunnen daar mensen vragen. Wij zullen met de commissie zien of dat zinvol is of niet. Ik vind het totaal voorbarig om nu al een onderzoekscommissie op te richten. Ik vraag de auteurs om hun motie 'on hold' te zetten. Wij kunnen dan op een bepaald moment in de commissie of in de plenaire vergadering eventueel vaststellen dat wij zijn gebotst op de limieten van de parlementaire controle en dat wij een stap verder moeten gaan.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer Van Rompuy, ik vind het zo mooi dat een ervaren en wijs parlamentslid als u toch nog altijd zijn inzichten laat voortschrijden. In eerste instantie blokt u de hoorzitting met Jean-Luc Dehaene af. Dan was u daar toch toe bereid. En gisteren was er mijn voorstel om Jef Gabriëls en Hugo Van Driessche te vragen. Ik heb daarvoor expliciet de stemming gevraagd. U hebt dat afgeblokt. En vandaag hebt u opeens het licht gezien en kan het blijkbaar toch. U gaat altijd maar een stapje verder. Misschien moet u nog eventjes nadenken en nog eventjes het inzicht verder laten voortschrijden, en dan komt u zo misschien automatisch terecht bij een onderzoekscommissie.

De heer Eric Van Rompuy: Gisteren heb ik uitgevoerd wat afgesproken was: het horen van de voorzitter van de Gemeentelijke Holding en de voorzitter van de bank. Als het na die

hoorzitting nodig is om nieuwe mensen te horen, zal niet ik maar de commissie daarover beslissen.

De heer Filip Watteuw: U hebt het als commissievoorzitter afgeblokt. Ik heb expliciet het voorstel gedaan om het ter stemming voor te leggen. U hebt dat niet willen doen. Het was zeer duidelijk dat u het niet wou.

De voorzitter: Ik stel voor dat we hier geen debat herhalen dat gisteren in de commissie werd gevoerd.

De heer Eric Van Rompuy: De voorzitter van het parlement weet ook dat de werkzaamheden in een commissie bij meerderheid worden geregeld. Ik heb een voorstel gedaan. De meerderheid heeft het goedgekeurd. Dat is de manier van werken in een commissie.

Een andere zaak is dat je hoorzittingen kunt houden naar aanleiding van een resolutie of een decreet op vraag van een derde van de leden in de commissie.

Ik stel voor dat wij in de commissie systematisch en ernstig te werk gaan. Het gaat niet over de personen. Het gaat over een belangrijke zaak, zoals ook de heer Penris zei: over honderden miljoenen euro belastinggeld. Het Vlaams Parlement moet dit ernstig nemen. Onze commissie werkt ernstig. Ik heb niet de indruk dat er veel partijpolitieke spelletjes worden gespeeld. Laat ons niet een of andere verklaring aangrijpen om mensen te ‘pakken’. De enen willen een liberaal ‘pakken’, de anderen een christendemocraat, en dan komt iemand zeggen dat ook de heer Vandecasteele moet worden gevraagd. Ik herhaal dus dat wij in de commissie te gepasten tijde zullen beslissen om het onderzoek uit te breiden, maar dan wel met kennis van zaken.

De heer Jan Penris: Ik ben geen vast lid van de betrokken commissie, maar neem mij wel voor om vanaf nu de bijeenkomsten trouw bij te wonen wanneer dit onderwerp is geagendeerd. Ik wil de commissievoorzitter alvast vragen of hij het wenselijk, nuttig of nodig acht om de commissaris van de Gemeentelijke Holding uit te nodigen. Want die man of vrouw heeft zonder voorbehoud of opmerkingen jaarrekeningen goedgekeurd waarop bestuurders zich misschien hebben gebaseerd om de zaken hun gang te laten gaan. Kan dat?

De voorzitter: De commissievoorzitter heeft duidelijk gezegd dat gisteren bij meerderheid is beslist dat de mogelijkheid bestaat om mensen uit te nodigen op het moment dat blijkt dat dit nodig is. Heb ik dat goed begrepen, mijnheer Van Rompuy? (*Instemming van de heer Eric Van Rompuy*)

De heer Jan Penris: De commissievoorzitter heeft ons gevraagd om onze motie on hold te plaatsen. Maar onder die voorwaarde doe ik dat niet, en leg ik de motie ter stemming voor.

De heer Lode Vereeck: Ik heb nog twee bedenkingen, ten dele voor de verslaggeving.

Een: als de heer Van Rompuy zegt dat de onderzoekscommissies waarin hij een lijdend voorwerp was, niets hebben opgeleverd, dan antwoord ik: des te beter. Ik hoef niet per se de scalp van iemand te hebben. Integendeel, indien zou blijken dat niets fout is gelopen en alles te goeder trouw is gebeurd, dan is dat een valabele uitkomst die even belangrijk is als de conclusie dat er zware fouten zijn gemaakt. Een onderzoekscommissie die niets oplevert, heeft ook zeer goed werk geleverd.

Twee: het aanbod van de minister-president om in de commissie te komen spreken, was onverwacht. Wij waren in zekere zin onvoorbereid. Ook de parlamentsvoorzitter heeft dat gezegd. Bovendien bestaat het risico dat een discussie die in de commissie is gevoerd, niet meer in de plenaire vergadering kan worden gevoerd. Als wij gisteren die discussie zouden hebben gevoerd, dan zou men kunnen aanvoeren dat zij niet meer in de plenaire vergadering moet worden gevoerd. Wij kozen er daarom voor nog 22 uur te wachten, zodat wij de minister-president hier konden horen.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, collega's, Open Vld steunt de wens van de indieners van de moties om elke steen om te keren en te onderzoeken wat eronder ligt. De vraag is wel welke hefboomen men moet hanteren om die stenen om te keren. Met zekerheid zit de Gemeentelijke Holding in de laatste rechte lijn. Ik ben er niet van overtuigd dat zaterdag de meet wordt bereikt. Het zou wel eens kunnen dat allerlei tijdelijke oplossingen worden gevonden. De laatste rechte lijn is toch maar een kwestie van dagen of weken, want eind oktober vervalt een commercial paper van 80 miljoen euro. Die commercial paper is niet in handen van de Nationale Loterij, maar van de Brusselse en Waalse regeringen. Die is niet in handen van de Vlaamse Regering, want die laatste heeft voor commercial papers een periode van twee maanden bedongen, en de andere gewesten slechts eentje van één maand. De vervaldag valt dus één maand vroeger.

Maar op dat ogenblik is het bedrag zo navenant en relevant dat ik vermoed dat de keuze dan hoe dan ook definitief zal moeten worden gemaakt. Dan volgt de landing. Hoe gaat die verlopen? Of wordt het toch een crash? De crash betekent een faillissement, de landing een vereffening, al dan niet gerechtelijk of vrijwillig. Het vliegtuig hangt nog in de lucht, maar heeft de landingsprocedure wel ingezet. Nu al een onderzoekscommissie starten, hoort niet. Het vliegtuig moet eerst crashen, om in die beeldspraak te blijven. De feiten moeten zich eerst voltrekken en dan worden geregistreerd alvorens de onderzoekscommissie erop los te laten. Die volgorde moeten we ook hier aanhouden. Het is hic et nunc te vroeg om een onderzoekscommissie te starten. De feiten moeten zich eerst in deze of gene zin hebben voltrokken.

Het stelt me gerust dat dat op korte termijn zal gebeuren. De voorzitter en de werkzaamheden in de commissie hebben mij ook gerustgesteld. De voorzitter heeft zojuist omstandig verslag uitgebracht. Het gaat snel. We kunnen niet beweren dat de voorzitter, dan wel de commissie dit op de lange baan hebben geschoven. Volgende week dinsdag horen we Carlos Bourgeois en Francis Vermeiren. Door het herfstreces kunnen we de week daarop niemand ontvangen, Jean-Luc Dehaene zal nog een week later komen, op 9 november.

Dit wordt goed, snel, doortastend aangepakt door de commissie en haar voorzitter. Ik heb geen enkele reden om te vermoeden dat de hoorzittingen niet zullen plaatsvinden, dat al zeker niet. Bovendien, het is toch echt aan ons om daar iets van te maken?! Dat is toch waar? Als er in de federale commissie niets gezegd is, of daar is niets uit voortgekomen, dan zal dat toch ook aan de vraagstellers liggen? Ik weet het niet, ik was er niet bij. Het kan ook liggen aan degene die de antwoorden gaf. Het is me onbekend wat daar juist is gebeurd. We zijn het in elk geval aan onszelf verplicht om de juiste vragen te stellen en dan zullen we de antwoorden van Carlos Bourgeois en Francis Vermeiren wel horen.

Het juiste instrument vandaag is de hoorzitting. We hebben er alle vertrouwen in dat we daar de vragen kunnen stellen die we willen. Als we op het einde van deze eerste reeks hoorzittingen de inventaris opmaken en dan tot de conclusie komen dat anderen alsnog moeten worden uitgenodigd, dan is dat mogelijk. Er is een formeel engagement dat dat zal geschieden.

Uiteindelijk komt er een finale, een conclusie. De heer Penris heeft het al verwoord. Ofwel is dit een vooronderzoek en hebben we onze tijd niet verloren, dan zijn we goed bezig, en dan kunnen we alsnog beslissen om tot een onderzoekscommissie over te gaan. Ofwel zijn we voldaan. We zijn voldaan als we verantwoordelijkheden kunnen vaststellen. We zijn vooral voldaan, dat is de doelstelling van de hoorzitting en van een onderzoekscommissie, als we voldoende duidelijkheid hebben over de vraag of nieuwe regelgeving zich opdringt teneinde dergelijk debacle in de toekomst te vermijden.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer van Rouveroij, vorige week sprak ik over de rol van de raad van bestuur van de VVSG. U was verwonderd over mijn woorden. Een aantal uitspraken zijn echter gedaan in het heetst van de strijd. Ik heb het verslag van de raad van bestuur nog eens nagelezen. De raad van bestuur van de VVSG heeft in dezen een neutraal advies uitgebracht. De raad heeft het aan alle aangesloten gemeenten overgelaten om al dan niet mee te doen aan de kapitaalsverhoging van de Gemeentelijke Holding. De heer van Rouveroij heeft in dezen een neutrale houding aangenomen. (*Applaus bij CD&V, Open Vld en LDD*)

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer Verfaillie, recht is geschied. Ik ben blij dat u het woord hebt genomen om dit recht te zetten. Mijn eer is gered en ook die van de VVSG waar ik jarenlang trouw voorzitter van ben geweest.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer van Rouveroij, christenen kunnen deemoedig zijn. (*Gelach*)

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Na zoveel menselijke schoonheid, terug naar de banken. Ik heb het hier een paar keer gezegd en ik zal het waarschijnlijk nog een paar keer herhalen: dit parlement heeft enigszins last van hetzelfde waarvan de ratingagentschappen last hebben. De ratingagentschappen hebben mee de crisis gecreëerd: ze hebben te goede ratings gegeven toen ze klanten moesten hebben. Dat was een van de redenen voor die goede ratings. Dat heeft mee de leverage gecreëerd. Nu de crisis er is, geven die agentschappen zeer snel zeer negatieve adviezen. Dat is zeer wisselend. Ik maak die vergelijking omdat ik vind dat we als parlement goed moeten letten op wat we zelf belangrijk vinden. Dat is eigenlijk de kern van de zaak. Ik begrijp dat dit gepaard gaat met emoties.

Zelf vind ik het bijzonder belangrijk dat we kijken naar de middelen voor een parlement als het wordt geconfronteerd met zeer complexe vragen, zoals de vraag of we iets moeten waarborgen, of dat nu een financieel of een ander vehikel is. Dat is een complexe vraag als we het vehikel zelf niet in detail kennen. De heer Van Rompuy wees er al op: vaak krijgen we de reactie dat het gaat over beursgenoteerde bedrijven, over privébedrijven. Men komt echter wel steun vragen aan de regeringen en de parlementen. Als men zich in de privésector te koop aanbiedt, dan richt men een data room in. De geïnteresseerden krijgen daar dan een hele week alle informatie. Dat móét zelfs: anders zijn er schadeclaims.

Een parlement heeft dergelijke rechten niet, en dat stoort me. Daarom heb ik een paar dagen voor het begin van de Dexiarel – ik zal het maar zo noemen, want het is nogal chaotisch verlopen – gevraagd dat we de holding zouden kunnen horen. Ik heb alle respect voor de moeilijkheden die dat oplevert voor een beursgenoteerde onderneming, in verband met wat men wel en niet kan zeggen. We hadden echter verklaringen in de krant gelezen. We wisten dat er dingen zouden gebeuren. De Fransen zeiden dat dit ging gebeuren. In België werd gesteld dat daar geen sprake van was, dat dit verzinsels waren. We lezen dat gewoon in de krant, en als parlement zijn we ondertussen honderden miljoenen euro's aan het garanderen. We hebben dus geen enkele hefboom, zoals de heer van Rouveroij dat noemt, om informatie te krijgen.

Ik vraag dus niet dat men de boeken zou openen en wat weet ik allemaal. Als je als parlamentslid die vraag stelt, dan worden er meteen etiketten geplakt. Ik denk dat het de heer Bothuyne was die dat heeft gedaan. Ik zal daar ook niet op terugkomen, maar ik vind het maar normaal dat het parlement bekijkt welke hefbomen het in de toekomst heeft, als wordt gevraagd dat we garanties of kapitaal of wat dan ook inbrengen voor welke entiteit dan ook, terwijl we niet weten waarin we kapitaal inbrengen of wat we garanderen. Dat is een van de dingen die ik echt belangrijk vind.

Sommigen zeggen dat het feit dat we het nu over de toekomst willen hebben, betekent dat we het niet over het verleden willen hebben. Ik lees die verklaringen ook. Ik wil het zeer graag over het verleden hebben, omdat ik ook wil weten wat er nu is gebeurd. We zijn bezig over

de verantwoordelijkheid van veel mensen. We zijn voortdurend namen aan het noemen en aan het zeggen dat we geen namen willen noemen, maar zoals ik vorige week al heb gezegd, en ook zal blijven herhalen: in die drie jaar hebben we in de parlementen zo goed als geen wet- en decreetteksten goedgekeurd die de dingen zouden veranderen. Ik zal er zo stilaan mee ophouden dat te herhalen, maar ik vind het wel belangrijk dat de parlementen ook zelf zeggen dat ze er vertrouwen in hebben gehad dat het allemaal wel zou overgaan. We hebben dit alles niet goedgekeurd.

Over de vraag hoe we omgaan met het verleden ben ik vorige week al duidelijk geweest. Ik heb op dit moment nog altijd meer vragen dan antwoorden. Er zijn een aantal elementen waarvan ik niets weet en niets begrijp. Ik wil die vragen stellen aan die mensen. Ik zal proberen goede vragen te stellen. Ik zal ook sterk aandringen op antwoorden en als men zegt dat men niet wil of kan antwoorden, dan zijn dat ook bijzonder belangrijke boodschappen. Dat zijn immers de mensen die het weten.

Daarnaast zijn er aanwijzingen voor onzorgvuldige beslissingen. De heer Watteeuw gaf een voorbeeld: het tekort van 900 miljoen euro zou een aanwijzing zijn voor een onzorgvuldige beslissing. *(Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw)*

Mijnheer Watteeuw, ik denk dat ik u bijna letterlijk citeer, ik heb zelfs opgeschreven wat u hebt gezegd.

De heer Filip Watteeuw: Het tekort van 900 miljoen euro toont gewoon de impact aan van onzorgvuldige beslissingen.

Dat is iets anders.

De heer John Crombez: Neen, dat is eigenlijk letterlijk hetzelfde. Ik herhaal wat u nu zegt, en ik herneem mijn redenering. U zegt dat de 900 miljoen euro de impact aantoont van onzorgvuldige beslissingen bij de holding. Is dat een reden om nu te beslissen om een onderzoekscommissie op te richten en vooral om te beschrijven wat we zullen onderzoeken?

Ik wil het verleden kennen en ik wil weten wat we daarvoor moeten doen. Het tekort van 900 miljoen euro boven op de bestaande waarborgen, is eigenlijk hoofdzakelijk een gevolg van de evolutie van de waarde van het Dexia-aandeel. De snelheid waarmee die balans veranderd is, was enorm. Het waren geen normale toestanden. Die 900 miljoen euro op zich is volgens mij geen aanwijzing van een onzorgvuldige beslissing. Maar ik wil dat we het weten. Als ik zeg dat we de middelen moeten formuleren die een parlement nodig heeft om er in de toekomst wel voor te zorgen dat het geïnformeerd is, dan moeten we bijzonder goed begrijpen wat er hier gebeurd is.

Alles is begonnen in september 2008 met de holding die zagezegd verplicht wordt om er zelf kapitaal in te stoppen. Dan kwam het verhaal dat de holding dat heeft gedaan met een lening bij de instelling in kwestie zelf. Ook over alles wat daarna komt, de federale overheid die een stuk waarborg geeft bijvoorbeeld, wil ik weten wat er gebeurd is en waarom bepaalde beslissingen genomen werden. Uiteindelijk zijn het allemaal beslissingen die een impact hebben op het huidige probleem.

De moties liggen voor. Ik begrijp dat er wordt gezegd dat we zo snel mogelijk een onderzoekscommissie moeten hebben, maar het enige wat mij interesseert, is dat we tot in de kleinste details kunnen achterhalen wat we nodig hebben om zelf te beslissen wat er voor het parlement belangrijk is. Dat is uiteindelijk onze taak.

Binnen de bevoegdheden die we hebben, zal al dan niet ter sprake komen of we zelf decretale aanpassingen moeten doen inzake sectoren en risicobeleggingen. Denken we aan een vergelijking met de ratingbureaus. Er wordt gezegd dat we er vanaf nu standaard van uitgaan dat publieke mandatarissen incompetent zijn om bestuursfuncties waar te nemen. Ik ben een beetje aan het overdrijven, maar eigenlijk wordt dit nu geïnsinueerd. Ook wordt nu gezegd

dat publieke overheden nooit in producten zouden mogen beleggen die risicodragend zijn. Ik ben weer een beetje aan het overdrijven, maar ook dat wordt nu geïnsinueerd.

Ik geef het voorbeeld van de pensioenfondsen. Die zouden heel voorzichtig moeten beleggen, maar dat hebben ze lang niet gedaan. Ze hebben fouten gemaakt in hun allocatie, ze hebben te veel risico genomen, ze zijn ‘underfunded’ geweest. Nu zijn ze veiliger aan het worden. Ze kopen nu bijvoorbeeld aandelen in infrastructuurbedrijven.

Ik beseft dat dit maar één element van de discussie is, maar het is iets om over na te denken, want wij moeten hier in het parlement ook die zaken afbakenen. De heer Vereeck zei dat we ons moeten afvragen waar we in kunnen stappen als we geld over hebben. Wanneer het publieke overheden betreft, gaat het mijns inziens over meer dan over geld dat we over hebben.

Ook de vragen wat risico is en hoeveel risico iets heeft, vormen een belangrijk element. Kijk naar de consument tijdens de bankencrisis. Aan de bankloketten werden producten verkocht waarop stond dat ze gecontroleerd waren door de toezichthouder en als risicoloos werden beschouwd. Risicoloze financiële producten bestaan ten eerste niet, het is een theoretisch concept, maar toch werden ze zo verkocht. Bovendien bleek het om bijzonder risicodragende producten te gaan. Ik geef het voorbeeld van een productfiche van Lehman Brothers, waarin stond dat het risico nul was, dat het een van de veiligste financiële producten was die men kon kopen.

Als we zien welke financiële producten tot op vandaag verkocht worden aan de mensen als zijnde veilig, maar die heel risicodragend zijn, dan mogen wij niet zomaar de streep trekken tussen wat goed is van wat niet goed is.

Volgens mij investeren publieke overheden ook om andere redenen in bepaalde instellingen. Ik heb daarnet al infrastructuur als voorbeeld aangehaald. Ik vind het nuttig dat hierover een debat wordt gevoerd. Het gaat hier om de financiële impact en om de risico's die met belastinggeld worden genomen. Er zijn meerdere redenen waarom het belangrijk is dat de overheid in bepaalde bedrijven aanwezig is. Ik weet dat daarover ideologische verschillen bestaan.

Wat de bestuurders en de overheid betreft, moeten we alles concreet benoemen. Ik snap ook niet waarom de toezichthouders nooit aan de alarmbel hebben getrokken. Op dat vlak ben ik het eens met de heer Vereeck. Dexia was een zeer risicovol bedrijf geworden. Ik wil dat allemaal begrijpen.

De toezichthouders zullen in een ander parlement worden gehoord. We hebben nadien de cijfers gezien. Ik wil weten waarom de toezichthouders nooit aan de alarmbel hebben getrokken.

Na de eerste redding van Dexia heeft de Europese Commissie erop aangedrongen Dexia in een rustiger periode structureel aan te pakken en de problemen op te lossen. België en Frankrijk hebben dat tegengehouden. Ik begrijp dat niet.

De vraag is wie we allemaal kunnen uitnodigen. De vragen over het toezicht worden in het federaal parlement behandeld. We kunnen de rapporten lezen. Ik heb echter vernomen dat de federale volksvertegenwoordigers er niet in slagen de juiste vragen te stellen. Wij mogen in het federaal parlement geen vragen stellen.

Ik heb een aantal vragen over de toezichthouders. Het gaat dan om de Nationale Bank en om de oude Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA), die nu de autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) heet. De toezichthouders hebben een functie in die bedrijven. Na 2008 heeft de toenmalige CBFA expliciet de taak gekregen in de geholpen banken toezicht uit te oefenen. Dit moest niet langer vanuit het eigen kantoor gebeuren. Ze moesten in de banken zelf toezicht uitoefenen. Indien iemand dit voor de bankencrisis had voorgesteld, zouden sommigen zeker ideologische bezwaren hebben geuit.

Gedurende drie jaar is in de banken toezicht gehouden. Wat hebben die mensen daar niet gezien? Welke informatie hebben ze niet gekregen? Welke foute informatie hebben ze gekregen? Ik heb er geen idee van. Ik wil het echter allemaal weten. Uiteindelijk hebben we de vraag gekregen dit allemaal te garanderen. We weten er echter bijzonder weinig over.

Wat de vraag om een onderzoekscommissie betreft, blijf ik bij mijn stelling van vorige week. Ik wil snel gaan. Indien de timing belangrijk is, kunnen eventueel bijkomende vergaderingen worden belegd. Voor we een onderzoekscommissie definiëren, moeten echter eerst een heleboel andere vragen worden gesteld.

Ik heb nog niet het genoegen gehad ervaringen met onderzoekscommissies op te doen. Ik heb in het Vlaams Parlement nergens ervaring mee. Volgens mij heeft een onderzoekscommissie evenwel een eigen dynamiek. De wijze waarop een onderzoekscommissie wordt gestart en georganiseerd, bepaalt grotendeels wat ermee gebeurt. De heer Van Rompuy heeft dit met voorbeelden geïllustreerd. Indien we die stap zetten, moet dat ook op een goede manier gebeuren. Indien we het moeten weten, moeten we het ook volledig weten. Ik pleit er dan ook voor dat we ons eerst zo breed mogelijk informeren.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik heb wat ervaring met onderzoekscommissies. Ik ben het grotendeels eens met de redenering van de heer Crombez. Ik heb het echter ook moeilijk met zijn voorstelling van bepaalde zaken.

Het stoort me sterk dat hij het op een zeer veralgemenende wijze over de financiële sector heeft. Hij spreekt steeds over de banken als een geheel. Ik wil hem erop attent maken dat heel wat banken in dit land niet in moeilijkheden zijn geraakt en wel een goed beheer hebben gekend. (*Opmerkingen van de heer Ludo Sannen*)

Mijnheer Sannen, daar zijn ook grootbanken bij.

Volgens mij ligt het probleem bij de toezichthouders. Er is geen Europees toezichthouderschap. De meeste banken die hier ter sprake komen, zoals Dexia en Fortis, waren in meerdere landen operationeel. Volgens mij hebben we in sterke mate nood aan een Europese aanpak van deze problematiek.

Ik wil er de nadruk op leggen dat heel wat banken in dit land, waaronder mijn eigen huisbankier, niet in de problemen zijn beland. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Ik zeg niet over welke bank het gaat. Volgens mij is dat trouwens niet zo moeilijk te achterhalen.

De heer Crombez scheert de banken in zijn uitspraken allemaal over dezelfde kam. Hij moet op dat vlak selectiever zijn.

Ik heb altijd de indruk gehad dat een aantal banken zijn kunnen ontsnappen aan de waakzaamheid van die toezichthouder, omdat het grote banken waren zoals de Generale Bank, of omdat het semi-overheidsinstellingen waren zoals het Gemeentekrediet. Die werden op een andere manier bejegend door de toezichthouder dan andere spelers in de financiële sector.

U doet hier als Vlaams Parlementslid en fractieleider een oproep om federale en buitenlandse excellenties voor hoorzittingen te vragen. Ik vind dat dit niet onze taak is. Wij moeten doen waar wij verantwoordelijk voor zijn. Misschien hebt u wat heimwee naar het federale parlement. In dat geval had u gemeenschapssenator kunnen blijven. U zegt dat daar geen vragen worden gesteld. Ook u hebt daar echter een fractie van 13 personen die perfect in staat moeten zijn om daar de juiste vragen te stellen. Het getuigt van een vrij groot populistisch gehalte wanneer u zegt dat de federale minister van Financiën verantwoording zou moeten komen afleggen in het Vlaams Parlement. Ik vind dat een beetje te verregaand.

Ik ben voorzitter geweest van een onderzoekscommissie. Ik vind dat een goed instrument wanneer het op een goede manier wordt gebruikt. Wanneer men een onderzoekscommissie wil gebruiken om individuele verantwoordelijkheden vast te leggen en te veroordelen, dan is dat geen goed instrument. Een onderzoekscommissie kan er komen wanneer blijkt dat er tijdens de hoorzittingen onvoldoende, naast de kwestie of niet wordt geantwoord. Een onderzoekscommissie kan onder ede laten verklaren. Voor de rest is het, zoals mijn fractieleider zei, heel gevaarlijk een onderzoekscommissie op te starten vooraleer een finale is bereikt in de problematiek. Ook voor het vastleggen van individuele verantwoordelijkheden zit men verkeerd. Dat is de taak van het gerecht. Wanneer er criminele feiten zouden hebben plaatsgevonden en die komen aan het licht tijdens een hoorzitting, dan moet het gerecht zijn werk doen. Een onderzoekscommissie of hoorzittingen moeten nagaan wat er fout is gegaan en of er voldoende controle is geweest. Verder is de vraag welke lessen we daaruit trekken voor de toekomst en of er nieuwe wetten of decreten moeten worden goedgekeurd. Zeker wat het toezichthouderschap betreft, moeten er inderdaad nieuwe initiatieven worden genomen.

Mijnheer Crombez, ik ben het grotendeels met u eens. Ik begrijp echter dat u een vijandbeeld nodig hebt. Ik zou toch liever hebben dat niet alle banken over dezelfde kam scheert.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Alle banken, zoals ook Fortis en de KBC, stonden op een bepaald moment op de rand van het faillissement.

Mijnheer Crombez, u pleit voor bijkomende middelen voor de Vlaamse overheid om zich beter te informeren wanneer er waarborgen worden gesteld. Ik pleit ervoor dat die middelen dringend ter beschikking worden gesteld. Wanneer men waarborgen geeft, moet dat gebeuren met een zo groot mogelijke kennis van zaken. Hoe minder men weet, hoe groter het risico dat men waarborgen geeft die men op basis van de juiste informatie niet zou geven.

Wanneer de Vlaamse overheid waarborgen verstrekt, inspireert dat anderen om vertrouwen te schenken aan diegenen die deze waarborgen krijgen. Dat begint bij de steden en gemeenten. Wanneer zij zien dat de Vlaamse overheid 450 miljoen euro waarborg geeft, dan gaan zij ervan uit dat dit met alle mogelijke middelen is onderzocht. Zij hebben dan ook alle vertrouwen in zo'n kapitaalverhoging.

Ik heb ook bedenkingen bij het feit dat de voorzitter van de VVSG in de raad van bestuur van de Gemeentelijke Holding zit, maar geen enkel signaal geeft aan de steden en gemeenten wanneer er verkeerde zaken gebeuren. Is het wel gezond dat die mensen in een dergelijke raad van bestuur zitten?

Het is een uitgemaakte zaak dat de gemeenten dergelijke beleggingen in de toekomst niet meer zullen kunnen en mogen doen.

De heer John Crombez: Ik pleit niet voor middelen in de zin van begrotingsmiddelen. Ik pleit voor instrumenten voor het parlement, zodat het parlement onmiddellijk inzage kan hebben in bepaalde informatie wanneer het dat wenst.

Mijnheer Tommelein, u hebt gelijk. Ik moet niet spreken over de banken 'in het algemeen'. De banken hebben mij daar trouwens ook al op gewezen. Ik moet spreken over 'bepaalde' banken.

Voorzitter, ik ben gewoon een populist. Dat moet niet steeds om de paar dagen worden herhaald door de ene of andere fractie.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Crombez, de banken die in de problemen gekomen zijn, zijn de banken waar de overheid een grote rol heeft gespeeld. De ASLK bijvoorbeeld, die is overgegaan in Fortis, Cera, enzovoort, om nog maar te zwijgen over Dexia.

De heer John Crombez: Wat u zegt, is compleet naast de kwestie. U moet de balans en de buitenbalans eens bekijken uit de periode dat de ASLK nog de ASLK was. Dat heeft niets te

maken met de bedrijven die in de problemen zijn gekomen. U, als ex-bankier, weet dat bijzonder goed.

Ik heb geen vijandbeeld nodig. Ik ben het er wel fundamenteel mee oneens dat het Vlaams Parlement geen andere excellenties zou mogen vragen. Ik zal het op een andere manier zeggen. Ik heb er een probleem mee dat de Nederlandse overheid beslist om een kerncentrale op de landsgrens te zetten, waardoor ze verplicht is ook de burgers van Vlaanderen te informeren, wat met grote advertenties in de krant ook gebeurd is. Vervolgens heeft de bevoegde minister belangrijke verklaringen afgelegd in het Nederlandse parlement. Ik vind het niet kunnen dat de burgers uit het gebied dat moest worden geïnformeerd geen vragen mogen stellen bij wat die minister zegt. Ik vind dat ongehoord, zeker omdat het de veiligheid van de burgers betreft.

Mijnheer Tommelein, ik heb geen heimwee naar het federale niveau. U moet zich geen zorgen maken of blij zijn: ik ga u hier niet verlaten. Ik heb ook geen heimwee naar de Tweede Kamer, dat is trouwens ook niet mogelijk. Ik vind wel dat een parlement vragen moet kunnen stellen over alles wat haar grondgebied, burgers, enzovoort aangaat. Ik zie niet in waarom het parlement zich zou moeten inhouden. Het parlement heeft zich al veel te vaak ingehouden. Tijdens al die keren dat jullie in de afgelopen jaren alles hebben weggestemd om de banken te hervormen, hebben jullie je ook veel te veel ingehouden om ideologische redenen.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Crombez, u hebt gelijk. Mijnheer Roegiers, die normaal naast u zit, is lid van uw fractie en van het Beneluxparlement, net zoals een aantal andere Vlaamse parlementsleden. U kunt hen vragen om dit op de agenda van dat parlement te plaatsen om de minister te ondervragen, net zozeer als u aan uw collega's in het Europese parlement kunt vragen om de bevoegde ministers te ondervragen. U moet niet doen alsof u geen mogelijkheden hebt. De mogelijkheden bestaan: gebruik ze.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, we hebben al heel wat interessante zaken gehoord en ook bijgeleerd, onder andere over de fundamentele oorzaken van de crisis. De crisis heeft een bepaalde context geschapen, die niet onbelangrijk is. Maar het is mijn overtuiging dat die niet als excuus kan worden gebruikt voor de situatie waar verschillende banken en ook de Gemeentelijke Holding uiteindelijk in terechtgekomen zijn.

Mijnheer Crombez, u verwijst naar de toezichhoudende overheid en hun verantwoordelijkheid. Ik denk inderdaad dat daar heel wat vragen bij te stellen zijn, zeker naar het Europese luik daarvan, de stresstest enzovoort. We mogen daar echter ook niet naïef in zijn. We weten allemaal dat er heel sterk gelobbyd is vanuit Frankrijk om de onderhandelingen die Dexia met de Europese Commissie aan het voeren was, bij te sturen. Het is trouwens om die reden dat de situatie van KBC anders is. Zij hebben die lobby niet gehad en hebben veel meer moeten inbinden.

De heer John Crombez: Ik wil hier kort op reageren omdat het belangrijk is. Ik heb het ook maar gelezen in de krant, maar dat is juist het punt ten aanzien van de toezichhouders. Men heeft gezegd dat de Europese Commissie bij Dexia heeft aangedrongen om sneller in te grijpen en sneller te hervormen om het besmettingsgevaar weg te halen uit de goede delen van de bank en dat er door Frankrijk werd gelobbyd, samen met de Belgische minister van Financiën. Dat pleit de toezichhouders in België niet vrij. Ook daar hadden de toezichhouders zelf moeten redeneren en reageren in functie van wat het belangrijkste is voor die bank zelf.

Als ik zie wat er nu gebeurd is, had de Europese Commissie gelijk en dan hadden de toezichhouders moeten zeggen, zowel aan de Fransen als aan de minister van Financiën: het spijt ons maar Europa heeft gelijk en we duwen dat zelf mee door. Dat is precies de verantwoordelijkheid van de toezichhouders.

De heer Matthias Diependaele: Ik ben blij dat u dat zegt. Het is ook zo dat al twee of drie jaar voor de financiële crisis van 2008 een doorlichting van de Dexia Holding had uitgemaakt dat het businessmodel waarbij de spaardeposito's uit België doorgeschoven werden naar Frankrijk, niet werkte. Dat zag men ook in de raad van bestuur van Dexia Bank België. Ook daar is een zekere verantwoordelijkheid bij de raad van bestuur, laat dat duidelijk zijn.

Ik wil een tweede punt maken. Wat betreft de aanwezigheid van politici in de raden van bestuur, denk ik dat we er niet per definitie van uit moeten gaan dat ze niet de juiste expertise hebben. Ik denk wel dat ze maar zelden omwille van hun expertise werden aangeduid als leden van de raad van bestuur. Het verleden heeft dat aangetoond. Je moet wel een heel duidelijk onderscheid maken, en u maakt dat zelf ook gedeeltelijk. Je moet kijken naar bedrijven die voor een publieke dienstverlening zorgen, bijvoorbeeld elektriciteitsdistributie of mobiliteit. Als bijvoorbeeld de NMBS zou worden geprivatiseerd, dan is het niet abnormaal dat er een bepaalde politieke democratische vertegenwoordiging in de raad van bestuur zit om nog een zicht te houden op wat daar gebeurt, omwille van het belang voor de maatschappij.

Die regel gaat echter niet op bij financiële instellingen. Ik kan begrijpen dat er bij Dexia historisch een dergelijke situatie is gegroeid, met het Gemeentekrediet en gemeenten die investeringen deden. Maar de laatste tien jaar was dat niet meer te verantwoorden. We kunnen dat ook zien aan de concurrentie die er de laatste jaren is opgetreden op het gebied van kredieten aan gemeenten. Dat toont voldoende aan dat de aanwezigheid van actieve politici in de raad van bestuur van Dexia en van de Gemeentelijke Holding niet meer te verantwoorden was.

Dan kom ik terug bij de kwestie van de onderzoekscommissie en of die al dan niet een meerwaarde heeft. Voor ons voorlopig nog niet. We sluiten ons aan bij de opening die de voorzitter van de commissie Financiën heeft gemaakt. Wij denken niet dat het veel nut heeft om mensen aan de schandpaal te nagelen. Ik heb daarjuist al verwezen naar de context van de financiële crisis. Hoewel dat geen excuus is, is het een context die mee in rekening moet worden gebracht. We willen niemand aan de schandpaal nagelen, maar we willen wel weten wat er precies is misgelopen om daaruit te leren. Op dit moment zien we dus nog geen meerwaarde in de onderzoekscommissie. Laat ons deze zaak stap voor stap aanpakken.

Mijnheer Watteeuw, u weet dat ik gisteren in de commissie heb voorgesteld om Jef Gabriëls uit te nodigen. Ik denk dat dat in een later stadium eventueel kan gebeuren. De voorzitter van de commissie heeft die mogelijkheid opengelaten. Het is voor mij vooral van belang dat de heer Gabriëls in de media heeft verwezen naar de druk die er is geweest van de Federale Regering. Ook de Vlaamse overheid verwijst naar de druk van de Federale Regering op de gemeenten om in te schrijven op de kapitaalsverhoging.

Ik denk dat er op dit moment geen reden is om de waarnemer van de Vlaamse overheid uit te nodigen. Hij zit daar als waarnemer en vertegenwoordigt de Vlaamse Regering. U kunt op elk moment in dit parlement vragen stellen aan de Vlaamse Regering die hij vertegenwoordigt. Het is dus absoluut geen meerwaarde om de heer Van den Driessche uit te nodigen.

Mocht uit de hoorzittingen blijken dat er toch nog bepaalde dingen zijn gebeurd die niet koosjer zijn, dan denk ik wel dat de opening naar de onderzoekscommissie er moet blijven. De voorzitter van de commissie heeft die opening ook behouden.

De heer Eric Van Rompuy: We zijn in een discussie ten gronde terechtgekomen. Ik heb een discussie over de regeringscommissaris meegemaakt die namens de Vlaamse Regering in bijvoorbeeld Gimvindus, de Gimv of allerhande instellingen zit. Ik herinner me dat die mensen zijn gehoord in de commissie Economie. Secretaris-generaal van Financiën Van der Borgh was regeringscommissaris namens het budget in Gimvindus.

Die heeft toen heel duidelijk aangetoond dat een regeringscommissaris daar is om toe te zien op de wettelijkheid, niet op de opportuniteit of op wat men beslist. Ik verwijs bijvoorbeeld

naar de zaak-Boel. De Vlaamse overheid heeft daar veel geld in gestopt. Die zijn failliet gegaan. Je kunt moeilijk zeggen dat de regeringscommissaris die in de raad van bestuur van Boel zat, verantwoordelijk is voor het faillissement van Boel, en dat de toenmalige ministers van Economie persoonlijk aansprakelijk zijn voor die miljarden euro's die in Boel zijn gestopt. Zo werkt dat niet.

Als wij een hoorzitting houden in de commissie Begroting en Financiën en beslissen om bijvoorbeeld de heer Van Driessche uit te nodigen, die mij niet bekend is, maar die blijkbaar een waarnemend regeringscommissaris is, dan moeten we eerst eens nagaan wat het statuut van die man is en waarvoor hij verantwoordelijk is. Het is dus allemaal veel complexer dan dat. Er worden hier zomaar namen genoemd. Er wordt mij verweten dat ik de komst van die persoon naar een hoorzitting tegenhoud. We moeten hier toch een sérieux bewaren, collega's. Het gaat hier over dossiers, het gaat er niet om om met je naam in de krant of op de website van De Standaard of De Tijd te komen. Neen, we moeten dat serieus doen. Als we iemand vragen in de commissie, moeten we dat onderbouwd doen, zodat we weten wat zijn verantwoordelijkheden al dan niet zijn.

De Gemeentelijke Holding is overigens geen instelling van de Vlaamse overheid. Gimvindus, KS of wat dan ook, dat waren instellingen, bij decreet opgericht door de Vlaamse overheid, met publieke gelden. Maar hier heb je de VVSG, die een bepaalde gemeentelijke holding heeft opgericht. Qua verantwoordelijkheden is dat iets totaal anders.

Als de Vlaamse Regering een waarborg heeft gegeven, heeft ze dat verantwoord gedaan of niet? Daar zijn wij verantwoordelijk voor. Een andere zaak is de persoonlijke verantwoordelijkheid van de mensen die in de Gemeentelijke Holding zitten, die daar aangeduid zijn door de algemene vergadering van de VVSG. Dat is totaal iets anders. Alles wordt hier op een hoop gegooid. Ik hoop dat we de sereniteit in de commissie kunnen terugvinden om systematisch en met kennis van zaken en in objectiviteit een aantal zaken uit te spitten. Ik wil ook, zoals de heer van Rouveroy het zegt, elke bladzijde omdraaien, maar dan moeten we ook weten welke bladzijde we omdraaien en op welke manier.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van Rompuy, ik moet u tegenspreken wat betreft het statuut van de heer Van Driessche. Dat is enkele weken geleden toegelicht door de minister-president. Hij is geen regeringscommissaris, maar een waarnemer. Hij heeft dat enkele weken geleden gezegd toen hij de precieze connectie tussen de Gemeentelijke Holding en de Vlaamse Regering uitlegde.

Het gaat hier inderdaad om een juridische overtreding. Ik verwijs naar artikel 195, paragraaf 3, van het Gemeentedecreet. Mogen gemeenten via holdings bijvoorbeeld speculeren of referentieaandeelhouder zijn in een beursgenoteerde vennootschap? Dat zijn juridische vragen. We konden die nu al stellen. Voor de rest geef ik u gelijk: we moeten niet holderdebolder mensen uitnodigen. Maar dit specifieke voorstel kwam echt niet uit de lucht gevallen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de moties houden.

■

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Mia De Vits, Cindy Franssen, Güler Turan en Lies Jans, de heren Jos De Meyer en Marc Hendrickx en mevrouw Griet Coppé betreffende de voedselbedeling
– 1295 (2011-2012) – Nr. 1**

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft mevrouw Mia De Vits bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de dames Mia De Vits, Cindy Franssen, Güler Turan en Lies Jans, de heren Jos De Meyer en Marc Hendrickx en mevrouw Griet Coppé betreffende de voedselbedeling.

Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, wij zagen ons verplicht om dit bij hoogdringendheid te laten behandelen, omdat we een zeer korte tijdspanne hadden voor de opmaak en indiening van het voorstel van resolutie.

We hadden een tweetal weken geleden in de commissie Welzijn een gesprek met minister Lieten over de problematiek van de voedselbedeling. Vandaag voorziet het Europese landbouwbeleid in 500 miljoen euro voor de voedselbedeling. 113 miljoen euro gaat naar het opkopen en het verdelen van de voedseloverschotten. De overige 387 miljoen euro gaat naar het opkopen van voedsel op de markt. Daarna wordt dit voedsel ter beschikking gesteld van hulpbehoevendenden. In Vlaanderen wordt dit grotendeels verdeeld via de Voedselbanken.

Naar aanleiding van een beslissing van het Europees Hof van Justitie wil men binnen het Europees landbouwbeleid enkel nog in middelen voorzien voor het opkopen. Het gevolg zou zijn dat het voedsel dat vanuit Europa wordt verdeeld, op die manier wordt herleid tot een vierde van het huidige aanbod. Waar de overige drie vierde moet worden gezocht, is op dit ogenblik onduidelijk.

De verschillende ministers die zich bezighouden met armoedebestrijding hebben gereageerd, zowel op het Belgisch niveau als op het Vlaamse. De Vlaamse Regering stuurde bij monde van de minister-president een brief naar Commissievoorzitter Barroso.

Europa heeft over deze problematiek nog geen enkele beslissing genomen. Morgen en overmorgen komt de Europese Landbouwraad samen. Daarom hebben wij dit voorstel van resolutie opgesteld en stellen wij voor om ze vandaag goed te keuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de dames Mia De Vits, Cindy Franssen, Güler Turan en Lies Jans, de heren Jos De Meyer en Marc Hendrickx en mevrouw Griet Coppé betreffende de voedselbedeling onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de dames Mia De Vits, Cindy Franssen, Güler Turan en Lies Jans, de heren Jos De Meyer en Marc Hendrickx en mevrouw Griet Coppé betreffende de voedselbedeling.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, collega's, in ons voorstel van resolutie vragen wij duidelijk aan de Vlaamse Regering om deze problematiek aan de agenda van de Europese Landbouwraad toe te voegen en om Europa te wijzen op de EU 2020-doelstelling met betrekking tot het terugdringen van het armoedecijfer.

Wij vragen ook om binnen de Europese Landbouwrapad aan een duidelijke en correcte regeling voor het voedselhulpprogramma te werken en om Europa te wijzen op het feit dat het armoedebestrijdingsbeleid geen zaak is van de lidstaten alleen, maar dat er ook op Europees niveau voldoende middelen moeten worden gegarandeerd.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, collega's, onze fractie zal dit voorstel van resolutie steunen. Zoals mevrouw De Vits al heeft gezegd, hebben we een aantal weken geleden in de commissie Welzijn een uitvoerig debat over deze problematiek gehad.

In het kader van de armoedebestrijding is het belangrijk aandacht te besteden aan de Voedselbanken die zeer belangrijk zijn. De Voedselbanken leven van verschillende inkomstenbronnen onder meer van Europese middelen die vandaag in het gedrang dreigen te komen.

Als dat gebeurt, betekent dat een belangrijke financiële belasting op de begroting van deze Vlaamse Regering. Mevrouw De Vits heeft het berekend: meer dan 3 miljoen euro.

Er is in dit voorstel van resolutie geen aandacht aan besteed, maar er loeren nog verschillende andere gevaren om de hoek met betrekking tot de bevoorrading van de Voedselbanken. Ik geef een voorbeeld. De meer efficiënte aankooppolitiek in voedselbedrijven en supermarkten heeft als gevolg dat er minder overschotten zijn. Een breder debat dringt zich in elk geval in de toekomst op.

Met betrekking tot het Europese aspect van deze problematiek, kaart dit voorstel van resolutie deze problematiek terecht aan. We zullen ze dan ook volledig steunen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, collega's, armoede is een schande. Die schande wordt steeds meer duidelijk. Aan de ene kant is er het aantal mensen die op straat moeten overnachten en aan de andere kant zijn er de lange rijen van mensen die moeten overleven op voedselpakketten.

In 1995 waren dat 70.000 mensen, vandaag zijn er dat 115.000. In 1995 vonden we voedselpakketten absoluut geen vorm van armoedebestrijding. We vonden het een pure schande dat mensen een voedselpakket moesten krijgen om te kunnen overleven. De tijden veranderen en blijkbaar heet het uitdelen van voedselpakketten nu ook al 'armoedebestrijding'.

In het sociale Europa dat we kennen, gaat men nog een stapje verder. Op het moment dat in Europa steeds meer mensen in armoede verzeilen, durft men het aan de voorraden voor die voedselpakketten te schrappen.

Dit debat gaat ook over wat zopas in de actuele vraag aan bod kwam. Vlaanderen maakt het zichzelf gemakkelijk door altijd weer te wijzen op de andere bevoegdheidsniveaus. De Vlaamse minister voor Armoedebestrijding roept de federale overheid op om de uitkeringen op te trekken. Wij roepen nu de Europese instanties op om die voedselbedeling niet stop te zetten. Ik vraag me af wat we zelf gaan doen.

De federale minister voor Landbouw, mevrouw Laruelle, heeft in de Senaat in een antwoord op een vraag die ik stelde, gezegd dat ze namens België de verdediger zou zijn van het behoud van de Europese subsidies voor de voedselpakketten, maar dat ze, indien ze aan het kortste eind zou trekken, in elk geval met de andere overheden en de gewesten zou overleggen om de ongeveer 8 miljoen euro – het volume aan steun dat van Europa komt – op te hoesten, zodat de voedselbedeling minstens op hetzelfde niveau kan blijven van vandaag.

Ik steun de grond van dit voorstel van resolutie, maar ik mis het engagement van het Vlaamse niveau indien Europa op 1 januari 2012 zijn voedselhulpbijdrage schorst. Wat zal de bijdrage zijn van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Gemeenschap? Daarom zullen we ons

onthouden bij de stemming over dit voorstel van resolutie. De grond van de zaak is oké, maar het is een beetje te gemakkelijk om weer alleen naar de andere niveaus te verwijzen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Als voorzitter van de commissie Landbouw ben ik tevreden met de belangstelling voor het Europees landbouwbeleid. Als dit agendapunt morgen op de Europese Landbouwwraad staat, is dat mede te danken aan minister-president Peeters. Het is nog altijd mogelijk dat een blokkeringsminderheid op Europees niveau ervoor zorgt dat dit punt wordt afgevoerd.

Als het de bedoeling is dat dit voorstel van resolutie meer is dan retoriek – en zo hebben de indieners het zeker bedoeld – dan zou het goed zijn dat de resolutie na de stemming vanavond nog wordt overgemaakt aan het kabinet van Landbouw.

De voorzitter: Daar zorgen we voor.

Mevrouw Mia De Vits: Mevrouw Vogels, elk niveau is bevoegd voor armoedebestrijding, ook Europa. We zeggen al genoeg – en terecht – dat Europa te weinig sociaal is. Als men het kleine stukje dat hier bestaat, wil doorschuiven naar de lidstaten, dan kan dat absoluut niet. Vandaar dit voorstel van resolutie. We kunnen het niet alleen naar de lidstaten doorschuiven. In Vlaanderen hebben we een actieprogramma om armoede een halt toe te roepen, maar het is niet alleen een kwestie van bevoegdheid van Vlaanderen. Ook de federale overheid is bevoegd, en ook Europa.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

103 leden hebben ja geantwoord;

5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. We zullen de resolutie vanavond nog aan de Vlaamse Regering verzenden, mijnheer De Meyer.

■

MOTIE van de heren Filip Dewinter en Jan Penris tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding

– 1269 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

17 leden hebben ja geantwoord;

75 leden hebben neen geantwoord;
11 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek niet aan.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mijn zeer gewaardeerde collega Jan Roegiers.

■

MOTIE van de heren Filip Watteuw en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heren Ivan Sabbe, Bart Caron en Jurgen Verstrepen tot uitoefening van het recht van onderzoek naar het beleid van de Vlaamse overheid ten opzichte van de Gemeentelijke Holding
– 1294 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
75 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens en Frank Creyelman en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 5 oktober 2011 door de heren Johan Deckmyn en Ivan Sabbe in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de projecten die worden gesubsidieerd met strategische investeringssteun, en over de strategische investeringssteun voor bedrijven
– 1276 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
18 leden hebben ja geantwoord;
79 leden hebben neen geantwoord;
12 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Peter Reekmans, Boudewijn Bouckaert en Jurgen Verstrepen en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele tot besluit van de op 5 oktober 2011 door de heren Johan Deckmyn en Ivan Sabbe in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de projecten die worden gesubsidieerd met strategische investeringssteun, en over de strategische investeringssteun voor bedrijven
– 1279 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord;
38 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer Filip Anthuenis: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Van de Vijver.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Marino Keulen, Herman Schueremans, Peter Gysbrechts en Sas van Rouvoij tot besluit van de op 4 oktober 2011 door de heren Wim Wienen en Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, respectievelijk over het financieel plan 2012-2016 van de VRT, opgenomen als bijlage bij de nieuwe beheersovereenkomst, en over het aanspreken van de reserves door de VRT
– 1277 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
41 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Pehlivan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Marino Keulen, Herman Schueremans, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroij tot besluit van de op 4 oktober 2011 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transfercarrousel van personeel bij de VRT – 1278 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 26 oktober 2011 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.55 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Annick De Ridder, Jan Roegiers, Marc Van de Vijver: ambtsverplichtingen;

Johan Sauwens: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Katleen Martens, Dirk Peeters, Tinne Rombouts, Christian Van Eyken, Goedele Vermeiren: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Jan Penris, Jan Peumans,

Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Lode Vereeck,

Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Bart Caron

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Fientje Moerman, Jan Penris, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Fientje Moerman, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteuw

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhout, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Wim Wienen

■

